



Sisäasioiden pääosasto

Osasto B: Rakenne- ja koheesiopolitiikka

PARLAMENTIN SAAVUTUKSIA RAKENNE- JA KOHEESIOPOLITIIKAN ALALLA

MUISTIO

Sisältö:

Muistio koskee asioita, joissa Euroopan parlamentilla oli merkittävä rooli nykyisellä, vuonna 2004 alkaneella lainsäädäntökaudella. Muistio on laadittu valiokunnittain ja se kattaa liikenne-, aluekehitys-, maatalous-, kalastus- sekä kulttuuri- ja koulutusalan.

IP/B/COMM/NT/2009_01

3.2.2009

PE 408.967

FI

Muistio on laadittu Euroopan parlamentin sisäasioiden pääosaston ja ulkoisten politiikkojen pääosaston pääjohtajien aloitteesta.

Asiakirja on julkaistu englannin kielellä.

Koordinointi: Gonçalo Macedo

Laatijat: Jacqueline Brown (Aluepolitiikka)
 Nils Danklefsen (Liikenne)
 Jesús Iborra Martín (Kalastus)
 Constanze Itzel (Kulttuuri)
 Ivana Katsarova (Aluepolitiikka)
 Albert Massot Marti (Maatalous)

Rakenne- ja koheesiopolitiikan osasto
Euroopan parlamentti
Sähköposti: poldep-cohesion@europarl.europa.eu

Tämä muistio on saatavissa Internetistä osoitteesta:

<http://www.europarl.europa.eu/studies>

Käsikirjoitus valmistui tammikuussa 2009.

Bryssel, Euroopan parlamentti, 2009.

Laatija on yksin vastuussa tässä asiakirjassa ilmaistusta kannosta, jotka eivät välttämättä vastaa Euroopan parlamentin virallista kantaa.

Tekstin jäljentäminen ja käännettäminen muuhun kuin kaupalliseen tarkoitukseen on sallittua, kunhan lähde mainitaan ja julkaisijalle ilmoitetaan asiasta etukäteen sekä lähetetään jäljennös.

SISÄLTÖ

1. JOHDANTO	9
2. TIIVISTELMÄ	9
2.1. Liikennepolitiikka	9
2.2. Aluepolitiikka	11
2.3. Maatalous	13
2.4. Kalastus	15
2.5. Kulttuuri	17
3. LIIKENNEPOLITIikka	21
3.1. Lentoliikenteen hintojen avoimuuden parantaminen	21
3.2. Turvallisuus maanteillä: jalankulkijoiden ja pyöräilijöiden suojelun parantaminen	21
3.3. Turvallisuus maanteillä: katvepeilien jälkiasennus vanhempiin kuorma-autoihin	22
3.4. Maantiekuljetukset: ympäristökustannuksien sisällyttäminen	23
3.5. Euroopan parlamentti laatii oikeudellisen kehyksen julkista liikennettä varten	24
3.6. Lentoliikenne: liikuntarajoitteisten matkustajien oikeudet	24
3.7. Euroopan parlamentti vaati EU:n laajuista epäluotettavien lentoyhtiöiden "mustaa listaa"	25
3.8. Satamapaketti hylättiin toistamiseen	26
3.9. Rautatiepaketti: lisää oikeuksia matkustajille	27
3.10. Kilpailun lisääminen rautateiden elvyttämiseksi	27
3.11. Kohti EU:n matkailupalvelujen yhdenmukaistettuja laatonormeja	28
3.12. Euroopan parlamentti kehottaa neuvostoa hyväksymään kolmannen meriturvallisuuspaketin	29
4. ALUEPOLITIikka	33
4.1. Johdanto: aluekehitysvaliokunnan rooli	33
4.2. Alueellinen solidaarisuustuki: Euroopan parlamentti myöntää 308 miljardia euroa aluekehitykseen	33
4.3. EU:n tuki asuntorakentamisen parantamiseksi	34
4.4. EU:n solidaarisuus: varojen myöntäminen terroritekojen ja kansanterveyden uhkien torjumiseksi	34
4.5. Pohjois-Irlannin rauhanprosessin tukeminen	35
4.6. Vapaaehtoistyö avaa uusia mahdollisuuksia EU:n kansalaisille	36
4.7. Parlamentin jäsenet kyseenalaistavat yritysten toiminnan perusteettoman siirtämisen	36

4.8.	Saarialueilla sijaitsevien EU:n yritysten tukeminen polttoaine- ja energiakustannuksissa	37
4.9.	Alueellisten kehityserojen vähentäminen	37
4.10.	Aluekehitysvaliokunta tutkii EU:n alueellisia menoja	38
4.11.	EU:n innovaatiokyvyn parantaminen	38
4.12.	Lisätietoja	39
5.	MAATALOUS	41
5.1.	Uusi YMP tekeillä: "terveystarkastus"	41
5.2.	Millainen on nuorten viljelijöiden tulevaisuus meneillään olevan YMP:n uudistuksen jälkeen?	42
5.3.	YMP ja maailman elintarviketurva	43
5.4.	Riskin- ja kriisinhallinta maatalouden alalla	43
5.5.	Luonnonkatastrofit, tulipalot, tulvat ja kuivuus: maataloutta koskevat näkökohdat	44
5.6.	Maatalouden tilanne ja näkymät vuoristoalueilla	45
5.7.	Euroopan unionin uusi eläinten terveyttä koskeva strategia	45
5.8.	Eläinten suojelu ja hyvinvointi	46
5.9.	Non food -viljelyn edistäminen	46
5.10.	Bioteknologia: Euroopan maatalouden näkymät ja haasteet	47
6.	KALATALOUS	49
6.1.	Kalatalouden kriisi	49
6.2.	Kalavarojen säilyttämistä koskevat hoitotoimenpiteet Välimerellä	53
6.3.	Kantojen elvytys- ja hoitosuunnitelmat	54
6.4.	Kestävyyden toteuttaminen EU:n kalataloudessa kestävän enimmäistuoton periaatteen avulla	57
6.5.	Ei-toivottujen sivusaaliiden vähentämistä ja poisheittäminen lopettamista koskeva politiikka	58
6.6.	Kalastusoikeusperustaiset hallinnointivälineet	59
6.7.	Yhteisön järjestelmän vahvistaminen laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen ehkäisemiseksi, estämiseksi ja lopettamiseksi	60
6.8.	Keskustelun käynnistäminen koskien yhteisön suhtautumista kalastustuotteiden ympäristömerkkijärjestelmän kehittämiseen	62
6.9.	Aavan meren haavoittuvien meriekosysteemien suojelu pohjakalastuksessa käytettävien pyydysten haittavaikutuksilta	62
6.10.	Jäsenvaltioiden vesiviljelyä koskevien tilastojen toimittaminen	63

7. KULTTUURI, OPETUS JA KOULUTUS, TIEDOTUSVÄLINEET, KIELET, NUORISO, URHEILU JA VIESTINTÄ	65
7.1. Kulttuuri	65
7.1.1. Kulttuurialan työpaikat ja kasvupotentiaali	65
7.1.2. Ihmisten tutustuttaminen yhteiseen eurooppalaiseen perintöön	65
7.1.3. Kulttuurienvälinen vuoropuhelu	67
7.2. Koulutus	67
7.2.1. Liikkuvuuden ja eurooppalaisen yhteistyön edistäminen	67
7.2.2. Koulutus ja kilpailukyky	68
7.3. Tiedotusvälineet	69
7.3.1. Eurooppalaisen television sääntöjä koskeva uudistus	69
7.3.2. Eurooppalaisten tiedotusvälineiden monimuotoisuuden säilyttäminen	70
7.3.3. Eurooppalaisen elokuvan vaaliminen	70
7.4. Kielet	71
7.4.1. Monikielisyyden ja kielellisen monimuotoisuuden vaaliminen	71
7.4.2. Euroopan parlamentti ilmentää monikielisyyttä	72
7.5. Nuoriso	72
7.5.1. Euroopan parlamentti tukee aktiivisia nuoria	72
7.6. Urheilu	73
7.6.1. Kohti EU:n urheilupolitiikkaa: parlamentin jäsenet huolestuneita televisiointioikeuksista, pelaajien valmentamisesta, dopingista ja rasismista	73
7.7. Yhteisö ja sen kansalaiset	74
7.7.1. Kansalaisille suunnattu EU-viestintä ja aktiivisen kansalaisuuden edistäminen	74

LYHENTEET JA LYHENNESANAT

AGRI	Maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta
ALDE	Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmä
BAS	BAS-jarrutusjärjestelmät
CAP	Yhteinen maatalouspolitiikka
CFP	Yhteinen kalastuspolitiikka
CMO	Yhteinen markkinajärjestely
CoR	Alueiden komitea
CULT	Kulttuuri- ja koulutusvaliokunta
ECOSOC	Talous- ja sosiaalikomitea
ECTS	Eurooppalainen opintosuoritusten ja arvosanojen siirtojärjestelmä
EFF	Euroopan kalatalousrahasto
EPP-ED	Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä
EUSF	Euroopan unionin solidaarisuusrahasto
FAO	Yhdistyneiden Kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestö
FPS	Etusuojojärjestelmät
GDP	Bruttokansantuote
GFCM	Välimeren yleinen kalastuskomissio
GM	Muuntogeeninen
Greens/EFA	Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmä
GUE/NGL	Euroopan yhtyneen vasemmiston konfederaatioryhmä / Pohjoismaiden vihreä vasemmisto
ICCAT	Kansainvälinen Atlantin tonnikalojen suojelukomissio
IFI	Irlannin kansainvälinen rahasto
IND/DEM	Itsenäisyys/demokratia-ryhmä

- IUU** Laiton, ilmoittamaton ja sääntelemätön
- MSY** Kestävä enimmäistuotto
- PECH** Kalatalousvaliokunta
- PES** Euroopan parlamentin sosialidemokraattinen ryhmä
- RBM** Oikeuksiin perustuva hallintojärjestelmä
- REGI** Aluekehitysvaliokunta
- RFO** Alueellinen kalastusjärjestö
- TAC** Suurimmat sallitut saaliit
- TRAN** Liikenne- ja matkailuvaliokunta
- UEN** Unioni kansakuntien Euroopan puolesta -ryhmä
- WTO** Maailman kauppajärjestö

1. JOHDANTO

Muistion tavoitteena on esitellä laajalti asiat, joihin Euroopan parlamentti on kiinnittänyt erityistä huomiota viime vuosina rakenne- ja koheesiopolitiikan alalla. Muistiossa kuvaillaan lähemmin, miten parlamentti on toimivaltuuksiaan käyttäen edistänyt näitä asioita nykyisellä lainsäädäntökaudella, joka alkoi vuonna 2004 ja joka on päättymässä tätä kirjoitettaessa (tammikuussa 2009).

Muistio on jaettu viiteen osaan, jotka vastaavat parlamentin viiden valiokunnan nykyisiä toimialoja (liikenne ja matkailu, aluekehitys, maatalous ja maaseudun kehittäminen, kalatalous sekä kulttuuri ja koulutus). Nämä viisi laajaa alaa on edelleen jaettu tekstissä suppeampiin aiheisiin.

Rakenne- ja koheesiopolitiikan osasto teki useita tutkimuksia ja laati aiheista muistioita valiokuntien aloitteesta.

Tiivistelmässä esitellään lyhyesti kukin ala lukemisen helpottamiseksi. Lyhyitä esittelyjä laajennetaan myöhemmin yksittäisissä luvuissa.

2. TIIVISTELMÄ

2.1. Liikennepolitiikka

Lentoliikenteen hintojen avoimuus

Monia kuluttajia on houkuteltu tarjoamalla heille näennäisesti hyvin edullisia lentolippuja, jotka ovat sitten varausprosessin päättyessä paljastuneet kalliimmiksi, kun hintoihin on lisätty verot ja muut maksut. Parlamentti on onnistunut edistämään kuluttajien parempaa suojelemista tällaisia käytäntöjä vastaan siten, että varmistetaan, että lopullinen maksettava hinta ilmoitetaan kussakin vaiheessa lokakuussa 2008 voimaan tulleiden uusimpien EU:n säännöksiin mukaisesti.

Turvallisuus maanteilla: jalankulkijoiden ja pyöräilijöiden suojelun parantaminen

Ensimmäisessä käsittelyssä hyväksytyyn uuden asetuksen tavoitteena on edistää turvallisuutta maanteilla jarrutusjärjestelmien ja niin sanottuja karjapuskureita koskevien turvallisuuskriteerien avulla. Parlamentin, jonka esittelijänä oli Francesco Ferrari (ALDE, IT), onnistui varmistaa uusien vaatimusten käyttöönotto komission alkuperäistä ehdotusta nopeammin.

Turvallisuus maanteilla: katvepeilien jälkiasennus vanhempiin kuorma-autoihin

Euroopan parlamentti onnistui nopeuttamaan katvepeilien jälkiasentamista vanhoihin kuorma-autoihin, jotta vähennetään katvealueiden aiheuttamien kuolemaan johtaneiden onnettomuuksien määrää 11. heinäkuuta 2007 annetun direktiivin 2007/38/EY mukaisesti; sen esittelijänä toimi Paolo Costa (ALDE, IT).

Maantiekuljetukset: ympäristökustannuksien sisällyttäminen

Euroopan komissio teki heinäkuussa 2008 ehdotuksen maantiekuljetuksien ympäristökustannuksien sisällyttämisestä koskevan ongelman ratkaisemiseksi parlamentin painostettua komissiota "eurovinjettidirektiivistä" käydyissä neuvotteluissa (17. toukokuuta 2006 annettu direktiivi 2006/38/EY). Euroopan parlamentin

esittelijänä oli Corien Wortmann-Kool (PPE-DE, NL). Tätä uutta ehdotusta sekä siihen liittyvää ulkoisten kustannusten laskentamallia, jonka komissio oli myös velvollinen esittämään, pidetään laajalti yhtenä EU:n liikennealan tärkeimmistä asiakirjoista, joita on tarkoitus käsitellä tulevina vuosina.

Euroopan parlamentti laatii oikeudellisen kehyksen julkista liikennettä varten

Euroopan parlamentti tarkisti huomattavasti komission ehdotusta¹ ja turvasi paikallisen ja alueellisen tason joustavuuden julkisen liikenteen organisoimista silmällä pitäen. Parlamentti korosti voimakkaammin läheisyysperiaatetta ja hankintasopimuksien suoraa tekemistä edistävää valinnanvapautta sekä sitä, että toimivaltaiset viranomaiset voivat itse tarjota liikennepalveluja, mikä lieventää tarjouskilpailujen pakollisuutta koskevaa vaatimusta. Näin ollen Euroopan parlamentti vaikutti ratkaisevasti lopulliseen asetukseen; parlamentin esittelijänä toimi Erik Meijer (GUE/NGL, NL).

Lentoliikenne: liikuntarajoitteisten matkustajien oikeudet

Parlamentti painotti lainsäädäntömenettelyn aikana sitä, että sokeita, näkövammaisia, kuuroja, kuulovammaisia ja mielenterveysongelmista kärsiviä on autettava lentokentillä asetuksen mukaisesti². Euroopan parlamentti täsmensi, että lentoliikenteen harjoittajien ja lentoasemien pitäjien on koulutettava henkilöstönsä auttamaan vammaisia ja liikuntarajoitteisia henkilöitä. Parlamentti päätti lisäksi, että sellaisilla lentokentillä, joiden kautta kulkee vuosittain yli 150 000 matkustajaa, on otettava käyttöön vammaisten ja liikuntarajoitteisten henkilöiden auttamista koskevia laatunormeja. Tässä mennään selvästi pidemmälle kuin komission ehdotuksessa: se kohdistuu vain sellaisiin lentokenttiin, joiden kautta kulkee vuosittain yli kaksi miljoonaa matkustajaa. Ehdotuksen esittelijänä oli Robert Evans (PSE, UK).

Euroopan parlamentti vaati EU:n laajuista epäluotettavien lentoyhtiöiden mustaa listaa

Euroopan parlamentti vaati EU:n laajuisen epäluotettavien lentoyhtiöiden "mustan listan" laatimista asetuksen 2111/2005 mukaisesti (annettu 14. joulukuuta 2005). Komissio ehdotti alun perin 25:n eri listan laatimista eli yhtä listaa kutakin jäsenvaltiota kohti. Parlamentin painostuksen ansiosta – parlamentin esittelijänä oli Christine De Veyrac (PPE-DE, FR) – asetuksessa vahvistettiin myös merkittävästi matkustajien oikeuksia saada tietoa ja korvauksia.

Satamapaketti hylättiin toistamiseen

Euroopan parlamentti hylkäsi toistamiseen komission ehdotuksen, joka koskee satamapalvelujen markkinoille pääsyä. Selvä enemmistö katsoi, että ehdotus oli haitallinen ja aiheuttaisi epävarmuutta EU:n satamien tulevaisuudesta. Ehdotusta arvosteltiin paitsi sen sisällön vuoksi myös siitä syystä, että komissio oli esitellyt vuonna 2003 ehdotuksen, joka oli lähestulkoon sama kuin hylätty ehdotus. Sisällöstä riippumatta parlamentti korosti ehdotuksen torjuessaan ratkaisevaa asemaansa toisena lainsäädäntövallan käyttäjänä.

Rautatiepaketti: lisää oikeuksia matkustajille

Rautatieliikenteen matkustajien oikeuksista ja velvollisuuksista annettua asetusta oli alun perin tarkoitus soveltaa vain kansainvälisen rautatieliikenteen matkustajiin³. Euroopan parlamentti, jonka esittelijänä oli Dirk Sterckx (ALDE, BE), vaati menestyksellisesti

¹ Asetus (EY) N:o 1370/2007, annettu 23. lokakuuta 2007.

² Asetus (EY) N:o 1107/2006, annettu 5. heinäkuuta 2006.

³ Asetus (EY) N:o 1371/2007, annettu 23. lokakuuta 2007.

direktiivin soveltamisalan laajentamista siten, että myös maiden sisäisen liikenteen matkustajat olisivat oikeutettuja saamaan korvauksia. Parlamentti onnistui myös parantamaan syrjinnän vastaisia sääntöjä, jotka koskevat liikuntarajoitteisia henkilöitä ja joita yhtiöt ovat velvollisia noudattamaan.

Kilpailun lisääminen rautateiden elvyttämiseksi

Kuten ensimmäisen ja toisen rautatiepaketin kohdalla, joiden mukaisesti rahtiliikenteen markkinat (myös kabotaasiliikenne) avattiin täysimääräisesti 1. tammikuuta 2007 alkaen, Euroopan parlamentti vaati kolmatta rautatiepakettia, jolla lisätään rautateiden välistä kilpailua keskittyen tällä kertaa matkustajaliikenteeseen¹. Esittelijänä toimi Georg Jarzembowski (PPE-DE, DE). Kaikkiin kolmeen rautatiepakettiin liittyvien lainsäädäntömenettelyjen aikana parlamentti vaati menestyksellisesti rautatieliikenteen markkinoiden avaamista nopeammin kuin neuvosto oli alun perin suunnitellut.

Kohti EU:n matkailupalvelujen yhdenmukaistettuja laatunormeja

Parlamentti esitti tässä mietinnössä, joka ei liity lainsäädäntöön, selviä ja konkreettisia ehdotuksia johdonmukaiseksi ja kokonaisvaltaiseksi poliittiseksi lähestymistavaksi matkailuun EU:ssa. Ehdotuksissa tarkastellaan erityisesti EU:n laajuista majoitusluokittelua ja EU:n matkailualan laatumerkintää, joka hyödyttää Euroopassa liikkuvia matkailijoita. Esittelijänä oli Paolo Costa (ALDE, IT).

2.2. Aluepolitiikka

Alueellinen solidaarisuustuki: Euroopan parlamentti myöntää 308 miljardia euroa aluekehitykseen

Euroopan parlamentti ilmoitti heinäkuussa 2006 hyväksyvänsä rakennerahastopakettin vuosiksi 2007-2013 ajoittain kiivaiden neuvottelujen jälkeen. Rakennerahastojen osuus on enemmän kuin kolmannes EU:n määrärahoista kyseisellä kaudella. Rahoitusta on saatavilla kaikissa 27 jäsenvaltiossa. Parlamentilla on valtuudet hyväksyä tai hylätä rakennerahastoja koskevat yleiset määräykset, ja se onnistui turvaamaan muutokset, jotka koskevat ympäristöä ja kestäväää kehitystä, vammaisten osallistumismahdollisuuksien parantamista sekä paikallistason kuulemisjärjestelyjen vahvistamista, millä taataan mahdollisimman laaja osallistuminen aluekehitystä koskevaan keskusteluun.

EU:n tuki asuntotuotannon parantamiseksi

Euroopan aluekehitysrahastolla on edistetty asumiskelpoisten ja kohtuuhintaisten asuntojen rakentamista; aluekehitysrahaston ansiosta uudet jäsenvaltiot voivat hakea EU:n tukea tietyille asuntojen kunnostamishankkeille. Tuen tarkoituksena on auttaa ihmisiä säästämään energiaa kodeissaan ja pienentämään energialaskuja suojellen samalla myös ympäristöä. Euroopan parlamentti äänesti toukokuussa 2007 voimakkaasti sen puolesta, että tämä mahdollisuus ulotetaan koskemaan myös vanhempia jäsenvaltioita vuodesta 2009 alkaen. Parlamentti perusti päätöksensä siihen, että kaikkien jäsenvaltioiden kansalaisten on saatava asua asianmukaisissa oloissa kaupunkialueilla, joita uhkaavat monissa tapauksissa asuntokannan rappeutuminen ja sosiaalisen syrjäytymisen seuraukset.

¹ Liittyen direktiiviin 2007/58/EY, annettu 23. lokakuuta 2007.

EU:n solidaarisuus: varojen myöntäminen terroritekojen ja kansanterveyden uhkien torjumiseksi

Solidaarisuusrahastosta voidaan myöntää vuodessa jopa miljardi euroa jäsenvaltiolle, jotta se voi toteuttaa toimia vakavien hätätilanteiden johdosta. Tällä parlamentin toimikaudella on hyväksytty päätöslausemia, joilla laajennetaan rahaston ulottuvuutta ja joustavuutta, ottaen erityisesti huomioon terrorismin seuraukset, vakavat kansanterveydelliset kriisit ja teolliset tuhot sekä metsäpalojen, tulvien ja maanjäristyksien vaikutukset. Tarkoituksena ei ole, että ihmisten aiheuttamista onnettomuuksista vastuussa olevat tahot välttäisivät vastuunsa ("saastuttaja maksaa") vaan että tilanteeseen saadaan nopea humanitaarinen ratkaisu.

Pohjois-Irlannin rauhanprosessin tukeminen

Nykyinen parlamentti on tukenut vankkumatta Pohjois-Irlantia sen pyrkiessä rauhan- ja sovinnontekoon. Parlamentti hyväksyi vuonna 2008 parlamentin jäsenen Bairbre de Brúinin (GUE/NGL, UK) laatiman mietinnön: siinä tuetaan myönteisiä tuloksia ja parhaita käytäntöjä, joita on tähän mennessä saavutettu Peace-ohjelmien myötä. Parlamentin jäsenet pohtivat nyt, miten Peace-ohjelmalla voitaisiin auttaa muita konfliktialueita niin EU:ssa kuin sen ulkopuolellakin. Euroopan parlamentti tuki myös vuonna 2006 Irlannin kansainväliselle rahastolle tarkoitetun yhteisön tuen – joka on suuruudeltaan 15 miljoonaa euroa vuosittain – jatkamista, kunnes rahasto lakkautetaan vuonna 2010.

Vapaaehtoistyö avaa uusia mahdollisuuksia EU:n kansalaisille

Euroopan parlamentti hyväksyi hiljattain mietinnön, jossa todettiin, että vapaaehtoistyö on hyväksi kansalaisille, yhteisölle, alueelliselle talouskehitykselle ja kansantaloudelle. Tutkimuksissa kävi ilmi, että yli 100 miljoonaa EU:n kansalaista tekee vapaaehtoistyötä. Sen lisäksi, että vapaaehtoiset auttavat EU:n rahoittamien ohjelmien, kuten Interreg-ohjelman ja Pohjois-Irlannin Peace-ohjelman, täytäntöönpanossa, vapaaehtoistyön osuuden bruttokansantulosta arvioidaan olevan merkittävä joissakin valtioissa. EU:n toimilla yhteisön "sosiaalisen pääoman" edistämiseksi autetaan EU:ta luomaan suoria yhteyksiä EU:n ja sen kansalaisten ja yhteisöjen välille. Mietinnössä kehoitetaan komissiota ja jäsenvaltioita harkitsemaan hyväntekeväisyysjärjestöjä koskevan alv-vapautuksen käyttöön ottamista.

Parlamentin jäsenet kyseenalaistavat yritysten toiminnan perusteettomat siirtämiset

Euroopan parlamentin jäsenet hyväksyivät maaliskuussa 2006 mietinnön, jossa Euroopan komissiota kehoitettiin langettamaan seuraamuksia perusteettomia siirtymisiä toteuttaneille yrityksille. Kyseisten yritysten toiminnalle on myönnetty EU:n tukea osana alueellisen tuen kokonaispakettia, minkä jälkeen yritykset ovat siirtyneet muualle seitsemän vuoden kuluessa tuen myöntämisestä. Tärkeä syy siihen, miksi parlamentti vastustaa tällaista toimintaa, on työpaikkojen menettämisen uhka alueilla, joihin talouden taantuma jo vaikuttaa vakavasti – juuri sellaisilla alueilla, joita pitäisi tukea EU:n sääntöjen mukaisesti. Parlamentin jäsenet kannattivat sitä, että komissiota kehoitetaan vaatimaan alueellisen valtiontuen takaisin maksamista kaikilta yrityksiltä, jotka päättävät varhaisessa vaiheessa siirtää toimintansa muualle.

Saarialueilla sijaitsevien EU:n yritysten tukeminen polttoaine- ja energiakustannuksissa

Euroopan parlamentti hyväksyi vuoden 2007 alussa valiokunta-aloitteisen mietinnön, jossa Euroopan komissiota pyydettiin tutkimaan, voidaanko EU:n saarialueille myöntää valtiontukea, koska polttoaine- ja energiakustannukset voivat haitata

paikallisen teollisuuden kilpailukykyä kyseisillä alueilla. Arvioitaessa polttoaineen hinnanvaihteluista saarialueille aiheutuvaa kuormitusta Euroopan parlamentti korosti polttoainekustannuksien seurannaisvaikutuksia niihin kustannuksiin nähden, jotka aiheutuvat EU:n saarien ja mantereiden välisestä liikenteestä. Tällöin suositeltiin myös erityisesti EU:n saarialueita koskevan hallintoyksikön perustamista komission aluepolitiikan pääosaston yhteyteen.

Alueellisten kehityserojen vähentäminen

Euroopan parlamentin kesällä 2007 hyväksymässä mietinnössä edellytettiin päättäväisiä toimia, joilla vähennetään kaikkein akuuteimpia kehityseroja EU:n köyhimmillä alueilla. Samalla kun Euroopan parlamentti edistää järkevää sijoittamista tietotekniikan infrastruktuuriin ja sen käyttökoulutukseen, parlamentti katsoo, että pyrkimyksien olennaisena osana on lisätä uusien jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten valmiuksia ottaa vastaan EU:n tukea. Euroopan parlamentti suosittelee julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuushankkeita keinona saada yksityinen pääoma mukaan hankkeisiin.

Aluekehitysvaliokunta tutkii EU:n alueellisia menoja

Aluekehitysvaliokunta sai tammikuussa 2008 tietoja aluepolitiikasta vastaavalta Euroopan komission jäseneltä Danuta Hübnerilta. Aluekehitysvaliokuntaan kuuluvat parlamentin jäsenet halusivat esittää komission jäsenelle kysymyksiä rakennerahastovarojen pelätystä "katoamisesta" EU:n talousarviosta; tämä oli seurausta talousarvion valvontavaliokuntaan kuuluvien parlamentin jäsenien esille tuomasta tyytymättömyydestä siitä, miten rakennerahastoja hallinnoidaan joissakin maissa ja joillakin alueilla. Tätä edelsi tilintarkastustuomioistuimen lausunto, jossa komissiota syytettiin rahoituksen virheellisestä takaisin maksamisesta. Komission jäsenen mukaan uhkana oli, että kymmenen jäsenvaltiota oli syyllistynyt menoihin liittyviin virheisiin tai säännönvastaisuuksiin, ja komission jäsen vakuutti aluekehitysvaliokuntaan kuuluville parlamentin jäsenille, että komission yksiköt valvovat kyseisten jäsenvaltioiden toimintasuunnitelmia.

EU:n innovaatiokyvyn parantaminen

Euroopan parlamentti hyväksyi toukokuussa 2007 valiokunta-aloitteisen mietinnön EU:n innovaatiokyvyn kehittämiseksi. Mietinnön suosituksiin sisältyivät muun muassa edullisen tai ilmaisen laajakaistayhteyden tarjoamisen periaate sekä tieteellisten ja liike-elämän alueellisten sidosryhmien rajat ylittävän yhteistyön tukemisen periaate. Toinen keino, jolla edistetään monialaista yhteistyötä, on tutkimus- ja liiketoimintayksikköjen muodostamien "klusterien" kehittäminen. Komissiota ja jäsenvaltioita kehoitettiin takaamaan kaikille EU:n kansalaisille yhtäläinen pääsy koulutukseen kaikilla tasoilla. Parlamentti tuki laajempaa pääsyä tietotekniikkaan perustuvaan työhön ja totesi, että on perustettava tarpeita vastaavia rahoitus- ja riskinhallintamekanismeja, joita voidaan mahdollisesti käyttää rinnakkain Euroopan investointipankin/Euroopan investointirahaston olemassa olevien välineiden, kuten Jaspers-, Jeremie- ja Jessica-välineiden kanssa.

2.3. Maatalous

Uusi YMP tekeillä: terveystarkastus

Parlamentti pitää maatalousmarkkinoiden sääntelyn romuttamista poliittisesti epätoivottavana, koska kuten nykytilanne osoittaa, yhteisön ja koko maailman varastot ovat huomattavan vähissä. Tämä vaikuttaa kielteisesti kuluttajien ostovoimaan ja viljelijöiden tuloihin, samalla kun keinottelu lisääntyy. Parlamentti pitää olennaisen

tärkeänä lisätä riskien ehkäisemistä, kun otetaan huomioon ympäristövaarojen ja merkittävien hintavaihtelujen todennäköinen lisääntyminen. Jäsenet katsovat myös, että suoria tukia tarvitaan tulevaisuudessakin perustoimeentulon turvaamiseksi, ei vain siinä tapauksessa, että markkinoiden toiminta häiriintyy, vaan myös siksi, että viljelijät tuottavat julkisia hyödykkeitä, sekä korvauksena ympäristöön, elintarvikkeiden turvallisuuteen, eläinten hyvinvointiin ja sosiaalialaan liittyvistä EU:n korkeista normeista.

Millainen on nuorten viljelijöiden tulevaisuus?

Tulevaisuudessa YMP:llä on pyrittävä poistamaan esteet, joita nuoret maanviljelijät kohtaavat aloittaessaan maataloustoiminnan, ja sukupolvenvaihdoksista on tehtävä yksi sen painopisteistä. Euroopan parlamentti panee merkille jatkuvat vaikeudet, jotka aiheutuvat korkeista aloituskustannuksista (mukaan luettuina maatalouskiinteistöjen myynti- ja vuokrahinnat), sekä tarpeen investoida jatkuvasti aineellisiin hyödykkeisiin ja henkilöresursseihin teknisten ja logististen parannuksien saavuttamiseksi.

YMP ja maailman elintarviketurva

Elintarvikkeiden reaalihinnat ovat laskeneet sekä Euroopassa että maailmanlaajuisesti 30 vuoden ajan. Suuntaus on viime kuukausien aikana kääntynyt maataloushyödykkeiden maailmanmarkkinahintojen äkillisten ja jyrkkien nousujen vuoksi. Hintojen muutokset ovat seurausta rakenteellisten ja tilapäisempien tekijöiden mutkikkaasta yhdistelmästä. EU:ssa poliittisia aloitteita on toteutettava kolmella toisiaan täydentävällä toiminta-alueella: toimet, joilla puututaan elintarvikehintojen äkillisen nousun lyhyen ja keskipitkän aikavälin vaikutuksiin ja pyritään lievittämään niitä, toimet, joilla tuetaan kansainvälisiä hankkeita hinnannousun köyhään väestöosaan kohdistuvien vaikutusten lievittämiseksi, sekä viimeisinä vaan ei vähäisimpinä toimet, joilla lisätään maataloustuotteiden tarjontaa ja varmistetaan elintarviketurva pidemmällä aikavälillä. YMP:tä olisi sopeutettava yksiselitteisesti, jotta puututaan suoraan poikkeuksellisen korkeisiin hintatasoihin.

Riskin- ja kriisinhallinta maatalouden alalla

Parlamentti katsoo, että maatalousalan riskinhallinnan on palveltava ennen kaikkea yhteistä etua siten, että varmistetaan laadukkaiden elintarvikkeiden ja maatalouden raaka-aineiden saatavuus ja huolehditaan ympäristöstä. Parlamentti katsoi, etteivät komission harkitsemat kolme riskin- ja kriisinhallinnan vaihtoehtoa (vakuutus luonnonkatastrofien varalta, sijoitusrahastot ja tulotakuut) ole tosiasiallisesti ennalta ehkäiseviä toimenpiteitä riskien ja vahinkojen vähentämiseksi vaan vahinkojen korvaamisen rahoitusmalleja.

Luonnonkatastrofit, tulipalot, tulvat ja kuivuus

Parlamentti katsoo, että maaseudun kehittämisen politiikalla saattaa olla merkittävä osuus luonnonkatastrofien ehkäisemisessä. Parlamentti korostaa, että maaseudun kehittämistä koskevien varojen jyrkkä vähentäminen estää sellaisten toimintasuunnitelmien laatimisen, joiden avulla ehkäistään luonnonkatastrofien aiheuttamia vahinkoja. Se suosittelee kuitenkin, että maaseudun kehittämistä koskevissa kansallisissa ja alueellisissa suunnitelmissa annetaan etusija katastrofien syihin liittyville toimille (*muun muassa* eroosion torjuminen, uudelleenmetsitys sopivilla lajeilla, tulipalojen torjuntaan tarkoitettujen suojakaistaleiden säilyttäminen, vesirakennushankkeet, metsien raivaaminen ja veden säästämistä koskevat maatalouden ympäristötoimet). Lisäksi parlamentti kehottaa komissiota antamaan tukea metsien paloherkkyuden vähentämiseksi sekä edistämään metsien tuottavuutta ja niiden kestävää hoitoa ja metsäjätteen biomassan hyödyntämistä uusiutuvana energiana.

Maatalouden tila ja näkymät vuoristoalueilla

Noin 19 prosenttia EU:n väestöstä asuu ja tekee työtä vuoristoalueilla. Vuoristo on monitoiminen elinympäristö. Vuoristoalueita sävyttävät monet luonnonolot: rinteiden käyttö rakentamiseen ja viljelyyn, sääolot, eroosio, korkeuserot, korkea sijainti ja niin edelleen. Tällä hetkellä Euroopan vuoristoalueita koskevat oikeudelliset kehykset ovat yhtä lukuisia ja erilaisia kuin Euroopan unionin jäsenvaltiot. Tarvitaan pikemminkin mielekäs kehys, jossa sääntelyä ja tukea voidaan yhdistää parhaalla mahdollisella tavalla, jotta voidaan tukea Euroopan vuoristoalueita niiden pyrkiessä kestävään ja tulevaisuuteen suuntautuvaan kilpailukykyyn.

Euroopan unionin uusi eläinten terveyttä koskeva strategia

Parlamentti kiinnittää huomion siihen, että eläinten terveyttä koskeva yhteinen politiikka on EU:n yhdyntyneimpiä politiikkoja ja että suurin osa sen rahoituksesta olisi katettava yhteisön talousarviosta, mikä ei sulje pois jäsenvaltioiden ja viljelijöiden rahoitusvastuuta. Parlamentin jäsenet arvostelivat komissiota siitä, ettei se viitannut politiikan rahoitusedellytyksiin.

Eläinten suojelu ja hyvinvointi

Euroopan parlamentti kannattaa eläinten hyvinvointia koskevien tiukempien sääntöjen noudattamista EU:ssa. Parlamentti on näin ollen kehottanut komissiota esittämään eläinsuojelumerkintöjä ja eläinsuojelun vahvistamista Maailman kauppajärjestössä (WTO) koskevia suunnitelmia. Parlamentin jäsenet haluavat myös kieltää hylkeistä valmistettujen tuotteiden sekä sellaisten tuotteiden, jotka on tuotettu julmilla menetelmillä, tuonnin EU:hun.

Non food -viljelyn edistäminen

Euroopan parlamentti on kehottanut komissiota määrittelemään yhteisön strategian ja toimintasuunnitelman uusiutuvien energioiden edistämiseksi osana elintarvikevarmuuden takaamista ja energiatehokkuuden parantamista EU:ssa. Parlamentti kehottaa komissiota ryhtymään toimiin erityiskemikaalien tuottamiseksi maatalouden raaka-aineesta, jotta tilojen tulot kasvaisivat ja markkinoille saataisiin ympäristöystävällisiä ja terveellisiä tuotteita hajoamattomien kemiallisten tuotteiden tilalle. Parlamentti korostaa lisäksi mahdollisuuksia, joita maatalouden jätetuotteiden ja jätteiden käyttö tarjoaa lämmön, jäädytyksen ja sähkön tuotannolle, jossa käytetään taloudellisesti tehokkaita ja ympäristöä säästäviä menetelmiä.

Bioteknologia: Euroopan maatalouden näkymät ja haasteet

Euroopan parlamentti kehotti komissiota ja neuvostoa toteuttamaan lisätoimia mutta kehotti varovaisuuteen muuntogeenisten viljelykasvien yhteydessä ja painotti selvemmän oikeudellisen kehyksen merkitystä alalla. Sääntelykehykseen liittyen parlamentti kannattaa uusien biotekniikan tuotteiden hyväksymiseen nykyisin sovellettavaa ennalta varautumiseen perustuvaa lähestymistapaa.

2.4. Kalastus

Kalatalouden kriisi

Euroopan parlamentti on tarkastellut kuudennen lainsäädäntökauden alusta kalatalouden kriisiä neljässä mietinnössä (joiden aiheina ovat olleet kalastajille maksettavan

taloudellisen tuen järjestelmän uudistaminen, "rannikkokalastus", "kalastusalan taloudellisen tilanteen parantaminen" ja "yhteisen markkinajärjestelyn täytäntöönpano") sekä päätöslauselmassa "öljyn hinnannousun aiheuttamasta kalastusalan kriisistä".

Välimeren kalavarojen kestävää käyttöä koskevat hallintatoimet

Parlamentti oli torjunut tämän ratkaisevan tärkeän asetuksen viidennen lainsäädäntökauden lopulla. Parlamentin ja komission välisellä kompromissilla pyrittiin palauttamaan varojen kannalta tyydyttävä tilanne mahdollisimman nopeasti. Suurimmassa osassa parlamentin hyväksymistä tarkistuksista viitattiin tonnikalan pyyntiin ja saaliiden vähimmäiskokoon sallittujen kalastusvälineiden ja niiden ominaisuuksien yhteydessä.

Kantojen elvytys- ja hoitosuunnitelmat

Kantojen hoito-/elvytysuunnitelmat ovat kantojen suojelemista koskevan politiikan tärkein osa. Parlamentti hyväksyi useita mietintöjä tästä aiheesta.

Kestävyyden toteuttaminen EU:n kalataloudessa kestävän enimmäistuoton periaatteen avulla

Euroopan parlamentti varoitti siitä, että tutkijoiden enemmistön mielestä kestävän enimmäistuoton (MSY) perinteinen malli on jäänyt jälkeen uusista edistyksellisistä lähestymistavoista, joissa ekosysteemiä tarkastellaan kokonaisuutena, ja myös ongelmista, jotka johtuvat MSY-mallin soveltamisesta monilajikalastukseen. Parlamentti pahoitteli, että MSY:n käsitteen kehitystä ja erilaisia lähestymistapoja ei ole analysoitu, että komission tiedonannossa tarjotaan epätarkoituksenmukaisia ratkaisuja ja että MSY-mallin soveltamisen vaikutuksia ei ole analysoitu syventävästi. Euroopan parlamentti kehotti komissiota laatimaan sellaisen kalavarojen hyödyntämisyjärjestelmän, joka edistää kestävyttä, tekee saaliiden poisheittäminen vaikeammaksi, selkeyttää teknisiä toimenpiteitä, poistaa kalavarojen pyynnissä harjoitetun syrjinnän ja liian kilpailun, lisää joustavuutta ja parantaa alan kilpailukykyä. Parlamentti painotti myös, että hoitojärjestelmän muuttamista on tuettava korvausjärjestelyillä, jotka perustuvat ehdotuksen sosioekonomiseen vaikutukseen.

Ei-toivottujen sivusaaliiden vähentämistä ja poisheittäminen lopettamista koskeva politiikka

Euroopan parlamentti huomautti, että suurimpien sallittujen saaliiden (TAC) sääntelyjärjestelmä on yksi merkittävimmistä poisheittäminen syistä ja että on otettava käyttöön toimenpiteitä, joilla estetään pakollinen poisheittäminen silloin, kun väistämättä saadaan saaliiksi laillisen kokoisia lajeja, joita varten ei ole kiintiötä. Sivusaaliskiintiöt olisi laskettava kuuluviksi suurimpien sallittujen saaliiden (TAC) määrään, ja kaikki aluksesta puretut sivusaaliit olisi laskettava kiintiökohdennusten mukaan. Jos kalastuksessa ylitetään sivusaaliskiintiö, siihen saatetaan kohdistaa sulkutoimenpide, ja samoin ehdotetaan, että liiallinen määrä nuoria kaloja johtaisi reaaliaikaiseen sulkemiseen. Kiintiötä pitäisi sitten asteittain vähentää, jotta saataisiin lisää kannustimia pyydysten valikoivuuden parantamiseen.

Kalastusoikeusperustaiset hallinnointivälineet

Euroopan parlamentti kehotti komissiota tutkimaan oikeuksiin perustuvia hallintojärjestelmiä, jotka ovat nykyisin käytössä jäsenvaltioissa, sekä arvioimaan järjestelmien tehokkuutta yhteisen kalastuspolitiikan (YKP) tavoitteiden saavuttamisen kannalta.

Yhteisön järjestelmän vahvistaminen laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen ehkäisemiseksi, estämiseksi ja poistamiseksi (IUU)

Euroopan parlamentti painotti, että on laadittava luettelo IUU-kalastusta harjoittavista aluksista, luotava satamavaltioiden tarkastusjärjestelmä IUU-kalastusta harjoittavien kolmansien maiden kalastusalusten EU:hun pääsyn kieltämiseksi, kiellettävä IUU-kalastuksesta peräisin olevien kalojen tuonti vaatimalla todistus lippuvaltiolta siitä, että kala on laillisesti pyydetty, otettava käyttöön yhteisön varojärjestelmä, jos IUU-kalastusta on havaittu, ja kiellettävä kalantuonti maista, joiden on havaittu kieltäytyneen yhteistyöstä EU:n järjestelmän noudattamisessa.

Keskustelun käynnistäminen yhteisön suhtautumisesta kalastustuotteiden ympäristömerkkijärjestelmän kehittämiseen

Euroopan parlamentti kehotti komissiota laatimaan tiedonannon vähimmäisvaatimuksista ja suuntaviivoista, jotka kalastustuotteita koskevan yhteisön ympäristömerkkijärjestelmän on täytettävä. Parlamentti korosti, että komission olisi edistettävä ympäristömerkkijärjestelmää, laadittava sen toimintasäännöt ja varmistettava hyväksyntä- ja sertifiointielimien riippumattomuus sekä merkin sisällöllinen luotettavuus.

Aavan meren haavoittuvien meriekosysteemien suojelu pohjakalastuksessa käytettävien pyydysten haittavaikutuksilta

Euroopan parlamentti painotti, että on otettava huomioon YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) avomerellä tehtävän syvänmerenkalastuksen hallinnan kansainväliset suuntaviivat; parlamentti totesi myös, että erityiskalastuslupien yhteyteen on liitettävä yksityiskohtainen kalastussuunnitelma.

Jäsenvaltioiden vesiviljelyä koskevien tilastojen toimittaminen

Euroopan parlamentti huomautti yhteispäätösmenettelyssä, että hautomoiden ja poikaslaitoksien kasvava merkitys vesiviljelylle edellyttää yksityiskohtaisia tietoja, jotta alaa voidaan seurata ja hallinnoida asianmukaisesti. Tarkistuksien tavoitteena on parantaa selvyyttä ja johdonmukaisuutta sekä varmistaa, että parlamentti ja neuvosto pidetään säännöllisesti ajan tasalla asetuksen soveltamisesta.

2.5. Kulttuuri

Kulttuurialan työpaikat ja kasvupotentiaali

Euroopan parlamentti pitää rajat ylittävää liikkuvuutta hyvin tärkeänä. Se korosti vuonna 2006 hyväksytyssä mietinnössä, joka koskee taiteilijoiden sosiaaliturvaa, että on luotava sääntelykehys liikkuvia taiteilijoita varten verotukseen ja sosiaaliturvaan liittyvien ongelmien selvittämiseksi. Neuvosto on sen jälkeen hyväksynyt kulttuurialan työsuunnitelman, joka sisältää liikkuvia taiteilijoita koskevien sääntelyedellytyksien parantamisen tavoitteen.

Ihmisten tutustuttaminen yhteiseen eurooppalaiseen perintöön

Euroopan parlamentti aikoo edistää tietoisuutta yhteisestä eurooppalaisesta perinnöstämme. Perinnön suojelu on yksi parlamentin huolenaiheista. Sen mietinnössä kulttuuria koskevasta Euroopan toimintasuunnitelmasta komissiota kehoitetaan ehdottamaan erityisohjelmia Euroopan kulttuuriperinnön suojelemiseksi.

Eurooppalaisen perinnön suojelu oli huomion keskipisteenä myös vuonna 2005 hyväksytyssä mietinnössä, joka koski elokuvaperinnön keräämistä ja säilyttämistä, sekä vuonna 2006 hyväksytyssä mietinnössä, joka käsitteli paikallista kulttuuri- ja arkkitehtuuriperintöä Euroopassa. Hyvin menestyksellinen Euroopan kulttuuripääkaupunki -aloite perustuu myös yhteiselle eurooppalaiselle perinnölle.

Kulttuurienvälinen vuoropuhelu

Entistä monimuotoisemmat yhteiskunnat ja maailmanlaajuistumisprosessi tuovat yhteen ihmisiä, jotka eroavat toisistaan kulttuuristen taustojensa ja kantojensa perusteella. Rauhanomainen rinnakkainelo perustuu molemminpuoliseen ymmärrykseen ja erilaisten näkökulmien kunnioittamiseen. Tätä voidaan edistää avoimella ja kunnioittavalla ajatustenvaihdolla. Tällainen ajatustenvaihto on kulttuurienvälisen vuoropuhelun tärkeimpiä tavoitteita.

Euroopan parlamentti on asettanut kulttuurienvälisen vuoropuhelun tukemisen yhdeksi painopistealueekseen. Siitä on tullut osa parlamentin ulkosuhteita. Euroopan kulttuurienvälisen vuoropuhelun teemavuoden 2008 yhteydessä parlamentti on lisäksi organisoinut ja isännöinyt monenlaisia tapahtumia, kuten muun muassa uskonnollisten johtajien kanssa pidettyjä korkean tason kokouksia, keskusteluja ja konferensseja, arabialaisen ja afrikkalaisen teemaviikon sekä monikulttuurisen filmifestivaalin.

Liikkuvuuden edistäminen korottamalla Erasmus-stipendejä

Opiskelijavaihto-ohjelma Erasmus on yksi menestyksellisimmistä EU:n ohjelmista. Vuonna 2002 saavutettiin "miljoonannen Erasmus-opiskelijan" tavoite. Tähän mennessä opiskelijavaihto-ohjelmaan on osallistunut yli 1,5 miljoonaa opiskelijaa. Ohjelmaan osallistuu tällä hetkellä 31 maata ja yhdeksän kymmenestä yhteisön korkeakoulusta. Parlamentin jäsenet onnistuivat korottamaan Erasmus-stipendin kuukausittaista summaa vuonna 2006 neuvoston kanssa käytyjen neuvottelujen seurauksena. Stipendi nousi 200 euroon kuukaudessa 1. tammikuuta 2007 alkaen eli 50 euroa kuukaudessa aiempaan ohjelmaan verrattuna.

Koulutus ja kilpailukyky

Parlamentti pitää koulutusta parhaana keinona taata EU:n kilpailukyky. Jotta saavutetaan Lissabonin tavoite, jonka mukaan Euroopasta tehdään maailman kilpailukykyisin tietopohjainen talous, parlamentti kehotti vuonna 2005 hyväksytyssä päätöslauselmassa – jonka mukaan koulutus on Lissabonin sopimuksen kulmakivi – jäsenvaltioita lisäämään koulutusalan investointeja, määrittelemään johdonmukaisempia kansallisia koulutuspolitiikkoja, edistämään tieteellistä ja teknistä tutkimusta sekä kehittämään elinikäistä oppimista koskevan integroidun strategian, jolla tuetaan sosiaalista osallisuutta.

Eurooppalaisen television sääntöjä koskeva uudistus

Euroopan parlamentti tunnisti ensimmäisenä tarpeen nykyaikaistaa yhteisön audiovisuaalisen alan sääntelyä uuden teknisen kehityksen vuoksi. Uusi audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi kattaa nyt myös ei-lineaariset palvelut. Parlamentti oli koko neuvotteluprosessin aikana ratkaisevassa asemassa sikäli, että se pyrki lisäämään tai edes ylläpitämään mainontaa ja tuotesijoittelua koskevia laadullisia ja määrällisiä rajoituksia (esimerkiksi mainonnan keston yläraja on edelleen 12 minuuttia tunnissa), edistämään vammaisten täysimääräisiä mediankäyttömahdollisuuksia ja parantamaan tosiasiallisesti alaikäisten suojelua kehittämällä käytäntösääntöjä (jotka koskevat esimerkiksi "epäterveellisen" ruoan mainostamista lastenohjelmissa).

Eurooppalaisten tiedotusvälineiden monimuotoisuuden säilyttäminen

Euroopan parlamentti katsoo, että moniarvoinen tiedonvälitysjärjestelmä on demokraattisen yhteisön olennainen edellytys. Tiedotusvälineiden moniarvoisuutta koskevassa päätöslauselmassa, joka hyväksyttiin syyskuussa 2008, jäsenet vaativat komissiota ja jäsenvaltioita säilyttämään tiedotusvälineiden moniarvoisuuden ja varmistamaan, että kaikki EU:n kansalaiset voivat seurata vapaita ja moniarvoisia tiedotusvälineitä kaikissa jäsenvaltioissa, sekäsuosittelemaan tarvittaessa parannuksia.

Samassa hengessä parlamentti kehotti myöskin syyskuussa 2008 hyväksytyssä mietinnössä tunnustamaan laajemmin "kansalaismedian", toisin sanoen voittoa tavoittelemattomat tiedotusvälineet, joiden toiminnasta vastaavat ensisijaisesti vapaaehtoistyöntekijät. Paikallisyhteisöt hallinnoivat yleensä tällaisia tiedotusvälineitä, joilla voitaisiin myös edistää EU:n toiminnan tunnettuutta.

Eurooppalaisen elokuvan vaaliminen

Eurooppalaisten elokuvien levittämisen edistämiseksi Euroopan parlamentti perusti vuonna 2007 Lux-elokuvapalkinnon. Palkinto myönnetään vuosittain elokuvalle, jossa käsitellään ajankohtaisia yhteiskunnallisia kysymyksiä tai korostetaan eurooppalaista kulttuuria. Palkintona on 23 kaikille yhteisön kielille tekstitettyä kopiota voittaneesta elokuvasta sekä yksi versio heikkokuuloisille. Ensimmäinen palkinnonsaaja oli saksalais-turkkilainen ohjaaja Fatih Akin, joka voitti palkinnon elokuvallaan "Taivaan reunalla" (*Auf der anderen Seite*).

Euroopan parlamentti ja neuvosto pääsivät vuonna 2006 sopimukseen "Media 2007" -ohjelmasta, jolla helpotetaan elokuvaohjaajien työn rahoittamista ja edistetään eurooppalaisen audiovisuaalisen tuotannon liikkumista kaikkialla maailmassa. Ohjelman menestyminen kävi ilmi tämän vuoden Cannesin elokuvafestivaaleilla, joilla palkittiin neljä Media-rahoituksen turvin tehtyä elokuvaa.

Euroopan parlamentti vaalii ja ilmentää monikielisyttä

Euroopan parlamentti on sitoutunut monikielisyyteen ainutlaatuisella tavalla: toimielimessä työskennellään kaikilla Euroopan unionin virallisilla kielillä. Jokaisella EU:n kansalaisella on oikeus esittää Euroopan parlamentille pyyntöjä tai vetoamuksia kotimaansa virallisella kielellä ja saada vastaus kyseisellä kielellä. Lisäksi jokaisella Euroopan parlamentin jäsenellä on oikeus puhua ja kuunnella omaa virallista kieltään. Yhteisön laajennuttua vuosina 2004 ja 2007 EU:n toimielimien virallisten kielten määrä yli kaksinkertaistui; niitä on nyt 23. Tulkkauksen ja käännösyksikköjen hallintaan ja organisaatioon kohdistui tällöin valtava haaste.

Euroopan parlamentti tukee aktiivisia nuoria

Charlemagne-palkinnon organisoijat ja Euroopan parlamentti perustivat huhtikuussa 2008 yhteisesti uuden European Charlemagne Youth -palkinnon, joka on tunnustus nuorten panokselle Euroopan yhdentymiseen. Palkinnolla rahoitetaan 2 000–5 000 euron summalla olemassa olevia hankkeita, joilla tuetaan yhteisen näkemyksen muodostumista eurooppalaisesta identiteetistä ja yhteistyöstä. Ensimmäinen Charlemagne Youth -palkinto luovutettiin unkarilaiselle "Students without Boundaries" (opiskelijat ilman rajoja) -nuorisohankkeelle Aachenissa illalla 29. huhtikuuta. Yli sata Romaniasta, Slovakiasta, Unkarista, Ukrainasta ja muista maista kotoisin olevaa opiskelijaa kokoontuu vuosittain johtajuutta käsitteleviin työryhmiin tarkastelemaan Eurooppaa koskevia kysymyksiä. Yhdistynyt kuningaskunta voitti toisen ja Kreikka kolmannen palkinnon.

Parlamentin jäsenet huolestuneita televisiointioikeuksista, pelaajien valmentamisesta, dopingista ja rasismista

Euroopan parlamentti ehdotti muun muassa dopingsääntöjen tiukentamista, tietyistä maista kotoisin olevien jalkapalloilijoiden kiintiöistä luopumista ja arpajaistuottojen tasapuolista jakamista mietinnössä, joka koskee komission urheilua käsittelevää valkoista kirjaa ja joka hyväksyttiin laajalla enemmistöllä toukokuussa 2008. Mietinnössä kehoitetaan komissiota esittämään selvempiä suuntaviivoja EU:n lainsäädännön sovellettavuudesta urheiluun. Parlamentti on myös esittänyt huolenaiheensa rahapelimarkkinoiden mahdollisesta vapauttamisesta sääntelystä. Parlamentin jäsenet olivat jo todenneet vuonna 2007 hyväksytyssä ammattilaisjalkapalloa koskevassa mietinnössä, että EU:n ammattilaisjalkapalloa on säänneltävä paremmin monilla aloilla – kerhojen varainhoidosta nuorten kykyjen värväämiseen –, ja kehottaneet Euroopan komissiota esittämään ratkaisuja.

Kansalaisille suunnattu EU-viestintä ja aktiivisen kansalaisuuden edistäminen

Euroopan parlamentti, joka edustaa Euroopan kansalaisten etuja, pitää hyvin tärkeänä, että Euroopan unioni tiedottaa toiminnastaan kansalaisilleen. Parlamentti on mietinnöissään toistuvasti tehnyt yksityiskohtaisia ehdotuksia EU:n ja sen kansalaisten välisen suhteen parantamiseksi. Euroopan parlamentti suosittelee kaikkien EU:n toimielimien yhteisen viestintästrategian kehittämistä, EU-viestinnän hajauttamista sekä kansallisten, alueellisten ja paikallisten tiedotusvälineiden tiiviimpää osallistumista ja rajat ylittävää yhteistyötä.

3. LIIKENNEMOLITIikka

3.1. Lentoliikenteen hintojen avoimuuden parantaminen

Parlamentti vaati lainsäädäntömenettelyn aikana tuloksellisesti parempaa kuluttajansuojaa lentoliikenteen hintojen avoimuuteen nähden. Eryityisesti Internetin kautta tehtävät varaukset – jotka ovat usein ainoa mahdollisuus halpalentoyhtiöiden tapauksessa – ovat tulevaisuudessa avoimempia. Ilmoitettujen lentohintojen on sisällettävä kaikki julkaisuhetkellä tiedossa olevat verot ja maksut lentohintaan lisättyinä. Lopullinen hinta on aina ilmoitettava. Se tarkoittaa, että asiakkaat tietävät todellisen hinnan varausmenettelyn alussa.

Lopullisen hinnan ilmoittamisen lisäksi on eriteltävä vähintään lentohinta tai kuljetusmaksu, verot, lentoasemamaksut, muut maksut, lisämaksut tai palvelumaksut, esimerkiksi turvatoimiin tai polttoaineeseen liittyvät maksut.

Parlamentin jäsenet esittivät, että kuluttajilla on oikeus saada tietää, miten suuria turvatoimiin liittyvät maksut ovat ja mihin niitä käytetään. Jos lentohinta sisältää lentoaseman tai lentokoneen turvatoimiin liittyviä maksuja, ne on eriteltävä lipussa tai niistä on muutoin ilmoitettava matkustajalle.

Muut valinnaiset lisämaksut on ilmoitettava selkeästi, avoimesti ja yksiselitteisesti varausmenettelyn alussa, ja asiakkaan on voitava hyväksyä ne vapaaehtoisesti.

Näillä uusilla määräyksillä, jotka tulivat voimaan 31. lokakuuta 2008, parlamentti torjuu yleistä ja harhaanjohtavaa "näennäisten tarjouksien" käytäntöä. Monet lentoyhtiöt ovat mainostaneet näennäisesti erittäin edullisia lentohintoja, kun itse asiassa lopullinen hinta on paljastunut paljon korkeammaksi varausmenettelyn lopussa.

Viite: Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1008/2008, annettu 24 päivänä syyskuuta 2008, lentoliikenteen harjoittamisen yhteisistä säännöistä yhteisössä¹

Esittelijä: Arūnas Degutis (ALDE, LT)

3.2. Turvallisuus maanteillä: jalankulkijoiden ja pyöräilijöiden suojelun parantaminen

EU:ssa kuolee vuosittain 8 000 jalankulkijaa ja pyöräilijää ja 300 000 loukkaantuu. Uudella EU:n asetuksella pyritään alentamaan näitä lukuja vahvistamalla erittäin tiukat vaatimukset, joita autojen ja kevyiden tavarankuljetusajoneuvojen valmistajien on noudatettava. Asetuksella korvataan ja yhdistetään etusuojajärjestelmiä koskevat direktiivit 2003/102/EY ja 2005/66/EY.

Uudet turvallisuusnormit liittyvät suoritustesteihin, jotka ajoneuvojen ja etusuojajärjestelmien on läpäistävä. Normeihin liittyy myös jarrutehostinjärjestelmien pakollinen asentaminen. Näiden normien käyttöönottoon sovelletaan eri aikatauluja riippuen siitä, onko kyse "uusista ajoneuvoista" (uudet autot, jotka on rakennettu olemassa olevan mallin mukaan) vai "uusista ajoneuvotyypeistä" (autot, jotka rakennetaan uusien, ei vielä olemassa olevien mallien mukaan).

¹ T6-0337/2007, 11. heinäkuuta 2007, T6-0342/2008, 9. heinäkuuta 2008, EUVL L 293, 31.10.2008, s. 3, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5372632.

Neuvoston kanssa käydyissä neuvotteluissa hyväksyttiin suuri osa tarkistuksista, joita parlamentti esitti komission ehdotukseen. Parlamentin jäsenet onnistuivat nopeuttamaan uusien vaatimusten käyttöönottoa komission ehdotukseen verrattuna.

Ensimmäisessä käsittelyssä saavutetun yhteisymmärryksen pääkohtia ovat:

BAS-hätäjarrutusjärjestelmien pakollinen käyttöönotto ja suoritustestien käyttöönotto, jotka autojen on läpäistävä jalankulkijoiden suojelun parantamiseksi (passiiviset turvallisuusnormit), toteutetaan 9-15 kuukautta aiemmin kuin komissio alun perin ehdotti. Lisäksi Euroopan parlamentti vaati menestyksekkäästi, että BAS-jarrutusjärjestelmät otetaan samanaikaisesti käyttöön sekä kevyempien ja raskaampien ajoneuvojen kohdalla.

Etusuojarahjestelmiä (FPS-järjestelmät eli niin sanotut karjapuskurit) koskevien turvallisuusvaatimusten olisi oltava samantasoiset kuin sellaisia ajoneuvoja koskevien turvallisuusvaatimusten, joihin ei ole asennettu FPS-järjestelmää. Etusuojarahjestelmä ei saa aiheuttaa jalankulkijalle mitään muita kielteisiä vaikutuksia.

Aktiivisen turvallisuustekniikan kehittymisen seuraamisen lisäksi olisi arvioitava mahdollisuutta tehostaa passiivisia turvallisuusvaatimuksia (autojen suunnittelua). Komissio valvoo hyväksyntäviranomaisten ja asianomaisten osapuolten antamien asianmukaisten tietojen sekä riippumattomien tutkimusten perusteella tehostettujen passiivisten turvallisuusvaatimusten teknistä kehittymistä sekä hätäjarrutehostinjärjestelmän ja muiden sellaisten aktiivisten turvallisuustekniikoiden käyttöä, joilla voidaan kohentaa loukkaantumiselle alttiiden tienkäyttäjien suojaa. Viisi vuotta tämän asetuksen voimaantulosta komissio arvioi mainittujen tehostettujen passiivisten turvallisuusvaatimusten soveltuvuutta ja käyttöä.

Viite: Ensimmäisessä käsittelyssä saavutettu yhteisymmärrys - ei vielä julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä (2008)¹

Esittelijä: Francesco Ferrari (ALDE, IT)

3.3. Turvallisuus maanteillä: katvepeilien jälkiasennus vanhempiin kuorma-autoihin

Arvioiden mukaan Euroopassa kuolee joka vuosi noin 400 henkilöä onnettomuuksissa, joiden syynä on se, että raskaiden tavarankuljetusajoneuvojen kuljettajat eivät huomaa muita tienkäyttäjiä, jotka ovat hyvin lähellä heidän ajoneuvoaan. Tällaiset onnettomuudet liittyvät usein suunnan vaihdoksiin risteyksissä, liittymissä tai liikenneympyröissä ja johtuvat "kuolleista kulmista". Monet uhreista ovat onnettomuuksille alttiita tienkäyttäjiä, kuten polkupyöräilijöitä, moottoripyöräilijöitä ja jalankulkijoita.

Vuodesta 2007 alkaen kaikkien uusien raskaiden tavarankuljetusajoneuvojen, joiden suurin sallittu massa on yli 3,5 tonnia ja jotka liikkuvat EU:n teillä, on pitänyt täyttää tiukat vaatimukset, joiden mukaan niihin on asennettava katvepeilit (ks. direktiivi 2003/97/EY). Tällä toimella ei kuitenkaan poisteta liikenteessä olevien ajoneuvojen aiheuttamaa riskiä. Arvioiden mukaan liikenteessä on tällä hetkellä viisi miljoonaa raskasta tavarankuljetusajoneuvoa, joihin ei sovelleta direktiiviä 2003/97/EY (sama pätee bulgarialaisiin ja romanialaisiin ajoneuvoihin, jotka kasvattaisivat lukua entisestään).

Direktiivin tarkoituksena on säätää vaatimuksista, jotka koskevat luokkiin N2 ja N3 kuuluvien ajoneuvojen varustamista epäsuoran näkemän tarjoavilla järjestelmillä (kuten laajakulma- ja lähietäisyyspeilit, kamerat, monitorit tai muut tyyppi hyväksytyt epäsuoran

¹ T6-0297/2008, 18. kesäkuuta 2008, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5540042.

näkemän tarjoavat järjestelmät), jotka parantavat näkyvyyttä kuljettajan paikalta ja ajoneuvojen turvallisuutta.

Neuvoston kanssa käydyissä neuvotteluissa parlamentti vaati menestyksekkäästi sen täytäntöönpanon määräajan lyhentämistä, johon mennessä jäsenvaltioiden on vaadittava, että kaikkiin asianomaisiin raskaisiin tavarankuljetusajoneuvoihin on asennettu matkustajan puolelle laajakulmapeilit ja lähietäisyyspeilit (viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2009). Katvepeilien jälkiasentaminen liikenteessä vuodesta 2000 olleisiin raskaisiin tavarankuljetusajoneuvoihin maksaisi 100-150 euroa kuorma-autoa kohti.

Viite: direktiivi 2007/38/EY, annettu 11. heinäkuuta 2007¹

Esittelijä: Paolo Costa (ALDE, IT)

3.4. Maantiekuljetukset: ympäristökustannuksien sisällyttäminen

Verojen ja maksujen kantamisesta raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta tiettyjen infrastruktuurien käytöstä 17 päivänä kesäkuuta 1999 annetussa direktiivissä 99/62/EY vahvistettiin säännökset, jotka koskevat tulleja ja maksuja moottoriteiden ja monikaistaisten teiden, siltojen, tunnelien ja vuoristosolien käytöstä vähimmäis- ja enimmäismäärineen. Direktiiviä muutettiin 17. toukokuuta 2006 annetulla direktiivillä 2006/38/EY (jotka tunnetaan **molemmat** nimellä **"infrastruktuurimaksudirektiivi"** tai **"eurovinjettidirektiivi"**). Sen lisäksi, että uudessa direktiivissä yhdenmukaistetaan kustannuksia kaikissa jäsenvaltioissa ja otetaan käyttöön yhtäläiset infrastruktuurikustannuksien laskentamenetelmät, siinä säädetään maksujen suuremmasta eriyttämisestä ottaen huomioon ympäristönäkökulmat tai ruuhkat ja tarjotaan täten jäsenvaltioille välinettä liikenteen hallintaa varten. Tietyillä alueilla voidaan kantaa lisätulleja ympäristövahinkoihin ja huonoon ilmanlaatuun liittyvien ongelmien ratkaisemiseksi tai rautateiden kaltaisiin ympäristöystävällisempiin liikennemuotoihin investoimiseksi.

Infrastruktuurimaksudirektiiviin liittyvän lainsäädäntömenettelyn aikana vuonna 2005 parlamentti vaati menestyksellisesti direktiivin soveltamisalan laajentamista siten, että se kattaa kaikki yli 3,5 tonnia painavat ajoneuvot vuodesta 2010 alkaen, ja direktiivin ympäristönäkökohtien lujittamista. Ministerineuvoston kanssa käydyissä neuvotteluissa parlamentti esitti erityisesti, että uuden direktiivin olisi sisällettävä toimintasuunnitelma ulkoisten kustannusten sisällyttämisestä koskevan periaatteen soveltamisesta kaikkiin liikennemuotoihin. Euroopan parlamentti saavutti sen, että "tutkittuaan kaikki vaihtoehdot, ympäristöön, meluun, ruuhkiin ja terveydenhoitoon liittyvät kustannukset mukaan lukien, komissio esittelee viimeistään 10 päivänä kesäkuuta kaikkien ulkoisten kustannusten arvioimiseksi yleispätevän, avoimen ja ymmärrettävän mallin, jota käytetään vastedes infrastruktuurimaksujen laskennan pohjana. Malliin liitetään vaikutusarvio ulkoisten kustannusten sisäistämisestä kaikissa liikennemuodoissa ja strategia tämän mallin täytäntöönpanemiseksi vaiheittain kaikissa liikennemuodoissa."

Tätä mallia sekä siihen liittyvää ehdotusta – "Ympäristöystävällisempää liikennettä koskeva paketti" – jonka komissio esitti lopulta heinäkuussa 2008, pidetään laajalti yhtenä EU:n liikennealan tärkeimmistä asiakirjoista, joita on tarkoitus käsitellä tulevana vuosina. Tässä

¹ T6-0177/2007, 10. toukokuuta 2007, EUVL L 184, 14.7.2007, s. 25, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5394642.

yhteydessä valiokunta kehotti politiikan osastoa laatimaan tutkimuksen "Maantiekuljetusten maksujärjestelmät EU:n jäsenvaltioissa ja Sveitsissä"¹.

Viite: Direktiivi 2006/38/EY, annettu 17. toukokuuta 2006 ("eurovinjettidirektiivi")²

Esittelijä: Corien Wortmann-Kool (PPE-DE, NL)

3.5. Euroopan parlamentti laatii oikeudellisen kehyksen julkista liikennettä varten

Taajama-, seutu- ja alueliikenteen rautatie- ja maantieliikennepalvelut, joita julkisyhtiöt usein tuottavat, aiheuttavat jäsenvaltioille julkisen palvelun velvoitteita. Merkittävin alaa säännellyt säädös oli 26. kesäkuuta 1969 annettu asetus 1191/69 (sellaisena kuin se on muutettuna 20. kesäkuuta 1991 annetulla asetuksella 1893/91). Komissio esitti 26. heinäkuuta 2000 päivätyssä ehdotuksessaan asetuksen uudelleen laatimista. Asetuksen tavoitteena oli kehittää kilpailua julkisten henkilöliikennepalvelujen ja erityisesti julkisten paikallis- ja alueliikennepalvelujen alalla pakollisten julkisten tarjouskilpailujen avulla. Euroopan parlamentti tarkisti marraskuussa 2001 merkittävästi tällaisia palveluja koskevaa komission ehdotusta korostamalla voimakkaammin läheisyysperiaatetta ja hankintasopimuksien suoraa tekemistä edistävää valinnanvapautta sekä sitä, että toimivaltaiset viranomaiset voivat itse tarjota liikennepalveluja, mikä lieventää tarjouskilpailujen pakollisuutta koskevaa vaatimusta. Tästä seurasi, että komissio esitti uuden ehdotuksen (KOM(2005) 319) heinäkuussa 2005. Neuvosto ja Euroopan parlamentti pääsivät lopulta toukokuussa 2007 yhteisymmärrykseen julkista henkilöliikennettä koskevan oikeudellisen kehyksen rakenneuudistuksesta asetuksen (EY) N:o 1370/2007 muodossa. Tässä yhteydessä parlamentin onnistui saada alkuperäinen kantansa hyväksyttyä suurelta osin.

Liikennealan tarjouskilpailumenettelyjen lisäksi asetus sallii tietyissä oloissa palveluja koskevien sopimuksien tekemisen suoraan pienten ja keskisuurien yritysten sekä niin sanottujen "sisäisten yritysten" kanssa. Näin ollen kaupungit ja alueet voivat itse päättää tarjota julkisia henkilöliikennepalveluja. Toissijaisuusperiaatetta korostettiin selvästi kautta linjan. Uuteen asetukseen sisältyy lisäksi muitakin seikkoja, kuten:

- a) suojelluilla markkinoilla toimivien palveluntarjoajien pääsyn kieltäminen muille markkinoille,
- b) sosiaalisten normien ja laatukriteerien vahvistamista koskevat säännöt,
- c) säännöt, joilla rajoitetaan julkisten hankintasopimuksien kestoja.

Viite: asetus (EY) N:o 1370/2007, annettu 23. lokakuuta 2007³

Esittelijä: Erik Meijer (GUE/NGL, NL)

3.6. Lentoliikenne: liikuntarajoitteisten matkustajien oikeudet

Asetuksen tavoitteena on vahvistaa vammaisten ja liikuntarajoitteisten henkilöiden oikeuksia lentoliikenteessä. Tässä asetuksessa vahvistetaan lentoliikenteessä matkustavien vammaisten ja liikuntarajoitteisten henkilöiden suojelua ja avustamista koskevat säännöt, jotta näitä henkilöitä voidaan suojella syrjinnältä ja varmistaa, että he saavat apua. Ainoastaan asetuksen perusteella voidaan kieltäytyä hyväksymästä varausta tai evätä pääsy lennolle perusteltujen turvallisuusvaatimusten nojalla tai jos ilma-aluksen tai sen ovien koko

¹ TRT - Trasporti e Territorio, Milano, [Pricing Systems for Road Freight Transport in EU Member States and Switzerland](#), Bryssel, Euroopan parlamentti, 2008.

² T5-0305/2004, 20. huhtikuuta 2004, T6-0516/2005, 15. joulukuuta 2005, EUVL L 157, 9.6.2006, s. 8–23, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=235282.

³ T5-0597/2001, 14. marraskuuta 2001, T6-0174/2007, 10. toukokuuta 2007, EUVL L 315, 3.12.2007, s. 1,

tekee vammaisen tai liikuntarajoitteisen henkilön ilma-alukseen nousun ja kuljettamisen fyysisesti mahdottomaksi. Jos varausta on kieltäydytty hyväksymästä, kyseiselle henkilölle tarjotaan hyväksyttävissä oleva vaihtoehto. Jos henkilöltä on evätty pääsy ilma-alukseen, hänelle on tarjottava oikeus korvaukseen tai uudelleenreititykseen.

Asetukseen sisältyvät myös seuraavat asiat:

Lentoasemille, joiden vuotuinen liikennemäärä on enemmän kuin 150 000 matkustajaa, on perustettava määrättyjä pisteitä, joissa liikuntarajoitteiset henkilöt voivat ilmoittaa avuntarpeestaan. Lentoaseman pitäjät ovat vastuussa näiden maksuttomien palvelujen tarjoamisesta. Palvelujen käyttäjiltä ei voida kantaa ylimääräisiä kustannuksia. Kyseisten henkilöiden on ilmoitettava avuntarpeesta (esimerkiksi lentokoneeseen ja sieltä pois pääsemiseksi) 48 tuntia etukäteen.

Kaikkien lentoyhtiöiden on osallistuttava (suhteessa niiden kuljettamien matkustajien määrään) näiden palvelujen rahoittamiseen.

Parlamentti vaati lainsäädäntömenettelyn aikana menestyksellisesti *muun muassa* sitä, että sokeita, näkövammaisia, kuuroja, kuulovammaisia ja mielenterveysongelmista kärsiviä on autettava lentokentillä.

Parlamentti täsmensi, että lentoliikenteen harjoittajien ja lentoasemien pitäjien on koulutettava henkilöstönsä auttamaan vammaisia ja liikuntarajoitteisia henkilöitä.

Parlamentti päätti lisäksi, että kaikilla lentokentillä, joiden vuotuinen liikennemäärä on enemmän kuin 150 000 matkustajaa, on otettava käyttöön vammaisten ja liikuntarajoitteisten henkilöiden auttamista koskevia laatuvaatimuksia. Tässä mennään selvästi pidemmälle kuin komission ehdotuksessa: se koski vain sellaisia lentokenttiä, joiden kautta kulkee vuosittain yli kaksi miljoonaa matkustajaa.

Viite: asetus (EY) N:o 1107/2006, annettu 5. heinäkuuta 2006¹

Esittelijä: Robert Evans (PSE, UK)

3.7. Euroopan parlamentti vaati EU:n laajuista epäluotettavien lentoyhtiöiden "mustaa listaa"

Matkustajien oikeuksia saada tietoa on vahvistettu merkittävästi epäluotettavien lentoyhtiöiden "mustan listan" myötä, jonka yhteisön toimielimet ovat laatineet. EU:n laajuista mustaa listaa saatetaan ajan tasalle vähintään joka kolmas kuukausi. Listassa mainitaan nimeltä ne lentoyhtiöt, joiden osalta on todennettua näyttöä vakavista turvallisuuspuutteista tai on käynyt selväksi, että lentoyhtiön valvonnasta vastaavat viranomaiset eivät halua tai voi panna täytäntöön asianmukaisia turvallisuusnormeja tai valvoa ilma-alusta. Mustalla listalla olevat lentoyhtiöt eivät saa lentää EU:n alueella. Ilma-alus, jolla ei ole lupaa nousta jossakin jäsenvaltiossa sijaitsevalta lentokentältä tai laskeutua sinne, ei voi enää lentää toiseen jäsenvaltioon.

Euroopan parlamentti vaati EU:n laajuista yhtenäistettyä epäluotettavien lentoyhtiöiden mustaa listaa. Komissio ehdotti alun perin 27:n eri listan laatimista eli yhtä listaa kutakin jäsenvaltiota kohti.

Euroopan parlamentin painostuksen ansiosta asetuksessa vahvistettiin myös merkittävästi matkustajien oikeuksia saada tietoa ja korvauksia:

OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=157312.

¹ T6-0519/2005, 15. joulukuuta 2005, EUVL L 204, 26.7.2006, s. 1-10, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5234212.

Lipun myyjän on varauksen tekotavasta riippumatta annettava matkustajille tieto lennon suorittavasta lentoliikenteen harjoittajasta heti kun se on tiedossa.

Erityisesti, kun lennon suorittava lentoliikenteen harjoittaja vaihtuu varauksen tekemisen jälkeen, matkustajille on ilmoitettava asiasta lähtöselvityksessä tai viimeistään lentokoneeseen noustaessa. Jos lennon suorittavaa lentoliikenteen harjoittajaa ei ole ilmoitettu lipun myyjälle, tämä ei ole vastuussa tässä artikkelissa säädettyjen velvollisuuksien noudattamatta jättämisestä.

Parlamentti päätti myös, että matkustajilla on oltava oikeus palautukseen tai uudelleenreititykseen, jos lennon suorittava lentoliikenteen harjoittaja on lisätty yhteisön luetteloon varauksen tekemisen jälkeen ja lento on tästä syystä peruutettu.

Viite: asetus (EY) N:o 2111/2005, annettu 14. joulukuuta 2005¹

Esittelijä: Christine De Veyrac (PPE-DE, FR)

3.8. Satamapaketti hylättiin toistamiseen

Euroopan parlamentti hylkäsi toistamiseen komission ehdotuksen pääsystä satamapalvelujen markkinoille äänin 532 puolesta, 120 vastaan ja 25 tyhjää. Tämä parlamentin jäsenien merkittävä enemmistö, joka muodostui pääasiassa PSE-, ALDE-, Verts/ALE-, GUE/NGL-, IND/DEM- ja UEN-ryhmien jäsenistä, mutta myös huomattavalta osin PPE-DE-ryhmän jäsenistä, piti sitä haitallisena ehdotuksena, joka voisi aiheuttaa EU:n satamille epävarman tulevaisuuden. Kiistanalaisin kysymys liittyi jälleen kerran rahdinkäsittelyyn, joka työllistää EU:ssa tuhansia satamatyöläisiä, ja erityisesti niin sanottuun omahuolintaan, mikä tarkoittaa sitä, että aluksen omistaja voi käyttää omaa henkilöstöään laivojen lastaukseen ja purkuun. Parlamentin jäsenet pelkäsivät tämän johtavan sosiaaliseen polkumyyntiin sekä aiheuttavan vakavia työpaikkojen menetyksiä ammattitaitoisten satamatyöntekijöiden parissa. Parlamentti torjui jo marraskuussa 2003 neuvoston ja parlamentin sovittelussa aikaansaaman satamapalveluja koskevan sopimuksen.

Poliittiset ryhmät arvostelivat lainsäädäntöprosessin aikana ehdotusta paitsi sen sisällön vuoksi myös siitä syystä, että komissio oli esitellyt vuonna 2003 ehdotuksen, joka oli heidän mielestään lähestulkoon sama kuin hylätty ehdotus.

Tulos kuvastaa parlamentin huolestuneisuutta siitä, että komission tekstiluonnoksessa ei vielääkään vastata tarpeeseen laatia yhteisön satamia koskeva selvä oikeudellinen ja lainsäädännöllinen kehys. Tärkeitä asioita, kuten valtiontukien avoimuutta ja muita satamien tukimuotoja sekä satamien välistä oikeudenmukaista kilpailua olisi tarkasteltava siten, että parlamentti ja kaikki alalla edustetut tahot otetaan mukaan tarkasteluun. Komissio peruutti ehdotuksen Euroopan parlamentin hylättyä sen. Parlamentti korosti ehdotuksen torjuessaan ratkaisevaa asemaansa toisena lainsäädäntövallan käyttäjänä.

Viite: Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi pääsystä satamapalvelujen markkinoille (KOM(2004) 654 lopullinen)

Esittelijä: Georg Jarzembowski (PPE-DE, DE)²

¹ T6-0428/2005, 16. marraskuuta 2005, EUVL L 344, 27.12.2005, s. 15–22, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5234222.

² http://ec.europa.eu/prelex/detail_dossier_real.cfm?CL=en&DosId=191832.

3.9. Rautatiepaketti: lisää oikeuksia matkustajille

Neuvosto ja parlamentti hyväksyivät syksyllä 2007 rautatieliikenteen matkustajien oikeuksista ja velvollisuuksista annetun asetuksen (EY) N:o 1371/2007, joka on osa kolmatta rautatiepakettia. Asetuksessa vahvistetaan säännöt sellaisista seikoista kuin merkittävistä viivästyksistä maksettavista korvauksista ja rautatieyritysten vastuusta matkustajiin ja heidän matkatavaroihinsa nähden onnettomuustapauksissa. Asetuksen tullessa voimaan vuoden 2009 lopussa matkustajille maksetaan viivästymiskorvauksia 25 prosenttia matkalipun hinnasta 60 minuutin viivästymisestä ja 50 prosenttia 120 minuutin tai sitä pidemmästä viivästymisestä. Rautatieyritysten on myös tiedotettava kattavasti matkustajille matkustajien oikeuksista, aikatauluista, nopeimmista matkoista, halvimmista hinnoista, mahdollisuudesta käyttää kyseistä liikennepalvelua, käyttöehdoista ja vammaisten palvelutilojen saatavuudesta. Rautatieyrityksien on myös laadittava säännöt vammaisten tai liikuntarajoitteisten henkilöiden oikeudesta kuljetukseen ilman syrjintää.

Tiettyjen edellytyksien täytyessä kotimaan pitkän matkan matkustajaliikenteen sekä kaupunki- ja esikaupunkiliikenteen ja alueellisen liikenteen palveluihin voidaan myöntää poikkeuksia tämän asetuksen säännösten soveltamisesta. Neuvoston ja parlamentin tekemän sopimuksen mukaisesti kaikkien rautatieliikenteen matkustajien perusoikeudet vahvistetaan (perusoikeudet koskevat esimerkiksi rautatieyrityksien vastuuta matkustajiin ja heidän matkatavaroihinsa nähden sekä liikuntarajoitteisten henkilöiden oikeutta kuljetukseen), kun asetus tulee voimaan vuonna 2009.

Jäsenvaltiot voivat myöntää poikkeuksia tämän asetuksen säännösten soveltamisesta kotimaan pitkän matkan matkustajaliikenteelle muihin kuin perusoikeuksiin liittyen (esim. oikeus tuoda polkupyörä junaan) enintään viiden vuoden ajaksi; poikkeuslupa voidaan uudistaa kaksi kertaa kulloinkin enintään viiden vuoden ajaksi. Kaupunki- ja esikaupunkiliikenteen sekä alueellisen liikenteen palveluille voidaan myöntää määrittelemättömäksi ajaksi poikkeus kyseisten säännösten soveltamisesta.

Rautatieliikenteen matkustajien oikeuksista ja velvollisuuksista annettua asetusta oli alun perin tarkoitus soveltaa vain kansainvälisen rautatieliikenteen matkustajiin. Euroopan parlamentti vaati menestyksekkäästi asetuksen soveltamisalan laajentamista myöntämällä myös maiden sisäisen liikenteen matkustajille oikeuden korvauksiin.

Parlamentti onnistui myös parantamaan syrjinnän vastaisia sääntöjä, jotka koskevat liikuntarajoitteisia henkilöitä ja joita yhtiöt ovat velvollisia noudattamaan. Jos asemalla ei ole avustamista varten henkilökuntaa, rautatieyritysten on kaikin kohtuullisin keinoin pyrittävä mahdollistamaan se, että vammaiset tai liikuntarajoitteiset henkilöt voivat matkustaa rautateitse. Parlamentin onnistui myös saada neuvosto vakuuttuneeksi siitä, että junissa on oltava nimenomaisesti osoitetut alueet, joilla voidaan kuljettaa lastenvaunuja, pyörätuoleja, polkupyöriä ja urheiluvälineitä.

Viite: asetus (EY) N:o 1371/2007, annettu 23. lokakuuta 2007¹

Esittelijä: Dirk Sterckx (ALDE, BE)

3.10. Kilpailun lisääminen rautateiden elvyttämiseksi

Kuten ensimmäisen ja toisen rautatiepaketin kohdalla, joiden mukaisesti rahtiliikenteen markkinat (myös kabotaasiliikenne) avattiin täysimääräisesti 1. tammikuuta 2007 alkaen, Euroopan parlamentti vaati kolmannessa rautatiepaketissa rautateiden välisen kilpailun

¹ T6-0356/2005, 28. syyskuuta 2005, T6-0005/2007, 18. tammikuuta 2007, T6-0403/2007, 25. syyskuuta 2007, EUVL L 315, 3.12.2007, s. 14, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=241522.

lisäämistä keskittyen tällä kertaa matkustajaliikenteeseen. Kaikkiin kolmeen rautatiepakettiin liittyvien lainsäädäntömenettelyjen aikana parlamentti onnistui nopeuttamaan rautatieliikenteen markkinoiden avaamista verrattuna siihen, mitä ministerineuvosto oli alun perin suunnitellut.

Lokakuun 23. päivänä 2007 annetun direktiivin 2007/58/EY myötä parlamentti sai aikaan kansainvälisen matkustajaliikenteen palveluiden markkinoiden avaamisen 1. tammikuuta 2010 mennessä. Tämä koskee myös oikeutta kuljettaa matkustajia kansainvälisellä matkustajaliikennepalvelun reitillä sijaitsevien asemien välillä, samassa jäsenvaltiossa sijaitsevat asemat mukaan luettuina. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin rajoittaa tätä oikeutta tiettyjen edellytyksien täytyessä. Tästä syystä direktiiviä pidetään laajalti oikeudenmukaisena ja tasapainoisena ratkaisuna, joka vallitsee yhtäältä markkinoiden avaamisen ja toisaalta julkisten liikennepalvelujen suojelemisen välillä.

Markkinoiden avaamisen katsotaan olevan avainasemassa elvytettäessä yhteisön rautatieliikennettä. Yhteisön rautateiden kilpailukykyä on lisättävä muihin liikennemuotoihin nähden. Niiden on oltava realistinen vaihtoehto rahti- ja matkustajaliikenteen kannalta. Yhteisön rautateiden on vielä vastattava huomattaviin haasteisiin, jos niiden osuutta liikenteen kokonaismäärästä halutaan ylläpitää ja kasvattaa keskipitkällä aikavälillä.

Euroopan parlamentti on tukenut ja muotoillut muitakin rautateiden elvyttämisstrategian avaintekijöitä; strategian tavoitteena on luoda yhdenmukainen eurooppalainen rautatieliikennealue, jotta edistetään merkittävästi rautatieliikennettä ympäristöystävällisenä liikennemuotona.

Viite: direktiivi 2007/58/EY, annettu 23. lokakuuta 2007¹

Esittelijä: Georg Jarzembowski (PPE-DE, DE)

3.11. Kohti EU:n matkailupalvelujen yhdenmukaistettuja laatunormeja

Kestävää matkailua koskevan valiokunta-aloitteisen mietinnön (esittelijä: Luís Queiró, PPE-DE, PT) jatkotoimena Euroopan parlamentti esitti konkreettisia ehdotuksia johdonmukaiseksi ja kokonaisvaltaiseksi poliittiseksi lähestymistavaksi matkailuun EU:ssa. Ehdotuksissa tarkastellaan erityisesti EU:n suuntaviivoja, jotka koskevat majoitusluokittelua ja EU:n matkailualan laatumerkintää. Muut ehdotukset liittyvät matkailun ja viisumipolitiikan väliseen suhteeseen sekä tiedotustoimiin, joilla vahvistetaan yhteisön matkailumarkkinoita.

Euroopan parlamentti esitti EU:n moninaisten paikallisten laatumerkintöjen yhtenäistämistä niiden kansainvälisen tunnistettavuuden parantamiseksi. Laatumerkintöjen runsaudella on haitallinen vaikutus matkailualan luotettavuuteen ja avoimuuteen. Kuluttajat pitävät luokittelujärjestelmää tärkeänä välineenä valitessaan majoitusta. Parlamentti pitää sen vuoksi tärkeänä, että tarkat tiedot luokituksen merkityksestä eri valtioissa ovat helposti kuluttajien saatavilla. Parlamentti katsoi, että yhteisiin ja yhtenäisiin kriteereihin perustuvissa koko EU:lle yhteisissä suuntaviivoissa voitaisiin ottaa huomioon kuluttajan edut. Komissiota kehoitettiin kehittämään menetelmä majoituspalvelujen turvallisuutta ja laatua koskevien vähimmäisnormien luomiseksi. Parlamentti kehotti lisäksi komissiota yhteistyössä HOTRECin, Euroopan ravitsemisalalan ammattijärjestön, kanssa edistämään matkailijoiden majoitusta koskevia luokitusmenettelyjä eri jäsenvaltioissa sekä tukemaan muissa maissa tehokkaiksi osoittautuneita laatuluokituksia (esimerkiksi Qualmark Uudessa-

¹ T6-0354/2005, 28. syyskuuta 2005, T6-0003/2007, 18. tammikuuta 2007, T6-0401/2007, 25. syyskuuta 2007, EUVL L 315, 3.12.2007, s. 44, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=241532.

Seelannissa) näkyvyyden lisäämiseksi. Liikennevaliokunta kehotti politiikan osastoa laatimaan muistion EU:n matkailupalvelujen standardoinnista ja laatumerkinnoista (*Standardisation and Quality Labels for EU Tourist Services*)¹.

Viisumipolitiikkaan liittyen parlamentti kehotti Schengen-sopimuksessa mukana olevia jäsenvaltioita perustamaan yhteiset konsulaattiosastot, jotka vastaisivat viisumien myöntämisestä EU:n ulkopuolisten maiden hakijoille. Näiden osastojen olisi sovellettava samanlaisia viisuminmyöntämiskriteerejä ja parannettava viisuminhakijoiden kohtelua. Mietinnössä korostettiin tarvetta yksinkertaistaa viisuminhakumenettelyjä ja alentaa niihin liittyviä kustannuksia. Olisi myös yksinkertaistettava viisumien hakumenettelyjä sellaisten matkailijoiden hyväksi, joille on myönnetty viisumi Schengeniin kuulumattomiin EU:n jäsenvaltioihin. Parlamentti myönsi kuitenkin, että yhdenmukaistettaessa viisumien hakumenettelyjä sekä helpotettaessa yleisesti kolmansista maista tulevien matkailijoiden pääsyä Euroopan unioniin on noudatettava laittoman maahanmuuton, terrorismin ja järjestäytyneen rikollisuuden torjunnassa vaadittavia turvallisuussäntöjä.

Jäsenvaltioita ja komissiota kehoitettiin ottamaan käyttöön EY:n "Access for all" -luokitus, joka takaisi keskeiset palvelut liikuntarajoitteisille matkailijoille. Luokitus kattaisi muun muassa majoitukseen, ravintolapalveluihin, vapaa-ajan viettoon, luontokohteisiin, muistomerkkeihin ja museoihin liittyviä palveluja.

Euroopan parlamentti myös kehotti komissiota ja jäsenvaltioita edistämään uusia matkailumuotoja (esim. terveys-, ympäristö- ja kulttuurimatkailua), kuten entisen rautaesiripun linjaa pitkin kulkevaa historiasta muistuttavaa rajat ylittävää pyörätietä, joka on esimerkki niin kutsutusta "pehmeästä liikkuvuudesta" matkailun piirissä sekä Euroopan uuden yhdentymisen symboli.

Viite: muu kuin lainsäädäntömietintö²

Esittelijä: Paolo Costa (ALDE, IT)

3.12. Euroopan parlamentti kehottaa neuvostoa hyväksymään kolmannen meriturvallisuuspaketin

Kuten ensimmäisessä ja toisessa meriturvallisuuspaketissakin ("Erika I" ja "Erika II"), jotka hyväksyttiin *Erikan* (1999) ja *Prestigen* (2002) onnettomuuksien jälkeen, Euroopan parlamentti kehotti jälleen parantamaan merkittävästi meriturvallisuuden sääntöjä.

Neuvosto ja Euroopan parlamentti pääsivät sopimukseen tästä kolmannesta meriturvallisuuspaketista joulukuussa 2008 vaikeiden neuvottelujen jälkeen. Uuden paketin tavoitteena on parantaa sekä alusten turvallisuutta että onnettomuuden sattuessa toteutettavia toimia. Paketti sisältää seuraavat tekijät:

- lippuvaltiota koskevien vaatimusten noudattamisesta annettu direktiivi, jonka tarkoituksena on valvoa tehokkaammin, että jonkin jäsenvaltion lipun alla liikennöivät alukset noudattavat kansainvälisiä määräyksiä,
- satamavaltioiden suorittamasta valvonnasta annetun direktiivin uudelleen laatiminen, jotta varmistetaan erityisesti suuririskisten alusten tehokkaammat ja tiuhemmat tarkastukset uusien riskiprofilointiin perustuvien valvontamekanismien avulla,

¹ Oliver Bennett, Monique de Greeve, Chrystel Cancel, Emerging Markets Group (EMG) Ltd, [Standardisation and Quality Labels for EU Tourist Services](#), Euroopan parlamentti, 2007.

² T6-0575/2007, 29. marraskuuta 2007, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5353772.

- alusliikennettä koskevan yhteisön seuranta- ja tietojärjestelmän perustamisesta annetun direktiivin muuttaminen; siinä keskitytään muun muassa parantamaan oikeudelliseen kehikseen liittyviä edellytyksiä, jotka koskevat merihätään joutuneiden alusten kiinnittymistä ("suojasatamat") ja SafeSeaNet-järjestelmän jatkokehittämistä,
- luokittelulaitoksia koskevan direktiivin ja asetuksen uudelleen laatiminen, erityisesti sellaisen riippumattoman laadunvalvontajärjestelmän käyttöönotto, jolla poistetaan maailman kauppalaivaston tarkastus- ja hyväksymismenettelyjen nykyiset puutteet,
- merionnettomuuksien tutkinnasta annettu direktiivi, joka sisältää onnettomuuksien tutkinnan peruseriaatteen sekä tuloksien jakamista koskevan järjestelmän,
- matkustaja-alusten merellä sattuneissa onnettomuuksissa syntyneiden henkilövahinkojen vastuusta ja korvaamisesta annettu asetus,
- direktiivi laivanomistajien vahingonkorvausvastuusta.

Alusliikennettä koskevan yhteisön seuranta- ja tietojärjestelmän perustamisesta annetun direktiivin muuttamisen yhteydessä Euroopan parlamentti varmisti, että jäsenvaltioiden on nimettävä riippumaton toimivaltainen viranomainen, jolla on valtuudet tehdä päätöksiä. Kyseinen viranomainen päättää pelastustoimien yhteydessä paitsi siitä, miten tuho estetään parhaiten, myös siitä, minkä sataman on vastaanotettava merihädässä oleva alus. Tätä oikeudellista kehystä, joka liittyy suojasatamiin ja jota Euroopan parlamentti on korostanut aiemmin useaan kertaan, pidetään avaintekijänä meriturvallisuuden parantamisen kannalta. Ilman suojasatamia koskevaa järjestelmää hukattaisiin arvokasta aikaa päätettäessä siitä, minkä sataman pitäisi vastaanottaa merihätään joutunut alus.

Lisäksi parlamentti onnistui neuvoston alun perin voimakkaasta vastustuksesta huolimatta pääsemään sopimukseen kaikista edellä mainituista kohdista ja sisällyttämään ne yhteen pakettiin. Kahden ehdotuksen, jotka ovat osa pakettia ja jotka liittyvät lippuvaltiota koskevien vaatimusten noudattamiseen ja siviilioikeudelliseen vastuuseen, käsittely oli pysähdyksissä neuvostossa hyvin kauan ehdotuksien sisällön kiistanalaisuuden vuoksi. Parlamentti esitti toisessa käsittelyssä tarkistuksia näistä kahdesta "puuttuvasta asiakokonaisuudesta" muihin meriturvallisuuspaketin mietintöihin. Tämän jälkeen neuvosto hyväksyi näitä kahta jäljellä ollutta säädöstä koskevat yhteiset kannat, jolloin molemmat toimielimet pääsivät lopulliseen yhteisymmärrykseen.

Tällä tavoin parlamentti varmisti, että lopulliseen kompromissiin sisältyy ratkaisevan tärkeitä tekijöitä ja että se on siten merkittävä edistysaskel meriturvallisuuden kannalta. Parlamentti saavutti muun muassa seuraavat asiat:

- Kaikkien jäsenvaltioiden tai kolmansien valtioiden lipun alla liikennöivien aluksien on oltava vakuutettuja, kun ne saapuvat jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvalle merialueelle – vastuun enimmäismäärät on asetettava riittävän korkealle tasolle, jotta uhrit voivat useimmissa tapauksissa saada asianmukaiset korvaukset.
- On mahdollista langettaa sanktioita, jos aluksella ei ole vakuutustodistusta. Kyseinen alus voidaan joko pysäyttää satamaan satamavaltioiden suorittamasta valvonnasta annetussa direktiivissä säädetyn menettelyn mukaisesti tai toimivaltainen viranomainen voi karkottaa sen. Karkottamispäätöksen seurauksena kaikkien jäsenvaltioiden on kieltäydyttävä päästämästä alusta satamiinsa, kunnes aluksen omistaja toimittaa vakuutustodistuksen.
- Niin kauan kuin Kansainvälisen merenkulkujärjestön IMO:n lippuvaltioidentarkastusjärjestelmä ei ole vielä pakollinen, jäsenvaltioiden on tehtävä merenkuluviranomaisistaan tarkastus ja julkistettava sen tulokset.
- Jäsenvaltioiden on perustettava merenkuluviranomaisten laadunhallintajärjestelmä, joka sertifioidaan kansainvälisten standardien mukaisesti.

Lisäksi kaikkien EU:n jäsenvaltioiden julkilausumassa vahvistetaan niiden sitoumus

- ratifioida 1. tammikuuta 2012 mennessä tärkeimmät meriturvallisuutta koskevat kansainväliset yleissopimukset,
- soveltaa IMO:n lippuvaltiota koskevaa säännöstöä ja siihen liittyvää merenkulkuviranomaisten tarkastusjärjestelmää,
- kehottaa IMO:ta tekemään näistä kahdesta oikeudellisesta välineestä pakollisia koko maailmassa.

Euroopan parlamentti on edistänyt kahdella toimikaudella ratkaisevasti meriturvallisuuden parantamista alkaen ensimmäisestä meriturvallisuuspaketista ja ulottuen toiseen ja tähän kolmanteen pakettiin meriturvallisuuden parantamista käsittelevän väliaikaisen valiokunnan (MARE) välityksellä. Parlamentin jatkuva painostus ja hyvin laaditut ehdotukset kolmanteen pakettiin liittyen tuottivat jälleen kerran tulosta meriliikenteen turvallisuuden parantamisen kannalta.

Viitteet: ei vielä hyväksytty lopullisesti – ei vielä julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä (tammikuu 2009):

Esittelijät:

Paolo Costa (ALDE, IT): *Merten ja sisävesien matkustajaliikenteen harjoittajien vastuu onnettomuustapauksissa*¹

Luis de Grandes Pascual (PPE-DE, ES): *Alusten tarkastamiseen ja katsastamiseen valtuutetut laitokset*²

Dominique Vlasto (PPE-DE, FR): *Satamavaltioiden suorittama valvonta*³

Dirk Sterckx (ALDE, BE): *Alusliikennettä koskevan yhteisön seuranta- ja tietojärjestelmän perustaminen*⁴

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL, CZ): *Meriliikennealan onnettomuuksien tutkinta*⁵

Emanuel Jardim Fernandes (PSE, PT): *Lippuvaltiota koskevien vaatimusten noudattaminen*⁶

Gilles Savary (PSE, FR): *Alusten omistajien siviilioikeudellinen vastuu ja rahavakuudet*⁷

¹ OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5314832.

² OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5647662; www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5311432.

³ OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5309062.

⁴ OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5302932.

⁵ OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5314242.

⁶ OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5317232.

⁷ OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5311632.

4. ALUEPOLITIIKKA

4.1. Johdanto: aluekehitysvaliokunnan rooli

Aluekehitysvaliokunnalla on tärkeä rooli: se tiedottaa Euroopan parlamentin lähestymistavasta EU-27:n alueiden kehitykseen. Aluekehitysvaliokunnan tehtävänä on valvoa ja neuvoa parlamenttia avainasemassa olevien EU:n aluekehityksen rahoitusvälineiden (erityisesti Euroopan aluekehitysrahaston ja koheesiorahaston) täytäntöönpanossa. Jäljempänä luetellaan esimerkkejä valiokunnan tärkeimmistä aloitteista tällä parlamentin vaalikaudella.

Sen lisäksi, että valiokunnan tehtävänä on esittää jäljempänä lueteltujen kaltaisia mietintöjä, valiokunta koordinoi Euroopan parlamentin suhteita muihin aluekehityksen alan tärkeisiin toimijoihin. Valiokunta pyrkii tästä syystä aktiiviseen vuoropuheluun tärkeiden organisaatioiden kanssa sen varmistamiseksi, että vastaavaa toimintaa harjoittavat tahot pääsevät laajalti tutustumaan valiokunnan toimintaan ja ymmärtävät, mistä on kysymys. Valiokunta järjestää säännöllisesti tapaamisia aluekehityksestä vastaavan Euroopan komission jäsenen Danuta Hübnerin kanssa (ks. jäljempänä kohta 4.10.). Aluekehitysvaliokunta ylläpitää parlamentin puolesta yhteyksiä myös alueiden komiteaan ja talous- ja sosiaalikomiteaan. Niiden jäseniä kutsutaan säännöllisesti osallistumaan aluekehitysvaliokunnan järjestämiin julkisiin kuulemistilaisuuksiin.

Syksyllä 2008 valiokunta osallistui jälleen kerran institutionaalisen kumppanina "avoimien ovien päiville". Tapahtuma on EU:n ja alueellisten poliittisten päättäjien suurin vuosittainen kokous, jolloin Brysselissä pidettävään tilaisuuteen osallistuu noin 5 000 osanottajaa 32 maan 217 alueelta.

4.2. Alueellinen solidaarisuustuki: Euroopan parlamentti myöntää 308 miljardia euroa aluekehitykseen

Euroopan parlamentti hyväksyi heinäkuussa 2006 rakennerahastopakettin vuosille 2007-2013 hyväksymällä viisi erillistä mietintöä¹. Niissä määritellään tavoitteet, saatavilla oleva rahoitus ja kriteerit rahoituksen saamiselle laajentuneessa unionissa. Noin 308 miljardia euroa – 35,7 prosenttia EU:n kokonaistalousarviosta – asetettiin saataville aikataulun mukaisesti 1. tammikuuta 2007 alkaen. Paketti hyväksyttiin ajoittain kiivaiden keskustelujen jälkeen. Euroopan parlamentti omaksui erityisen tiukan kannan Yhdistyneen kuningaskunnan toiveeseen: sen mukaan rakennerahastoja koskevaa pakettia olisi supistettava, kuten itse asiassa koko EU:n talousarviotakin. Parlamentilla on valtuudet hyväksyä tai hylätä rakennerahastoja koskevat yleiset säännökset, ja se onnistui turvaamaan muutokset, jotka koskevat ympäristöä ja kestäväää kehitystä, vammaisten osallistumismahdollisuuksien parantamista sekä paikallistason kuulemisjärjestelyjen vahvistamista, millä taataan mahdollisimman laaja osallistuminen aluekehitystä koskevaan keskusteluun.

Viite: KOM(2004) 0492

¹ T6-0289/2006, 4. heinäkuuta 2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5188922.
T6-0286/2006, 4. heinäkuuta 2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5189402.
T6-0290/2006, 4. heinäkuuta 2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5188642.
T6-0280/2005, 6. heinäkuuta 2005, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5189522.
T6-0285/2006, 4. heinäkuuta 2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5189512.

Esittelijä: Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE, EL)

Viite: KOM(2004) 0495

Esittelijä: Claudio Fava (PSE, IT)

Viite: KOM(2004) 0494

Esittelijä: Alfonso Andria (ALDE, IT)

Viite: KOM(2004) 0496

Esittelijä: Jan Olbrycht (PPE-DE, PL)

Viite: KOM(2004) 0493

Esittelijä: José Albino Silva Peneda (PPE-DE, PT)

4.3. EU:n tuki asuntorakentamisen parantamiseksi

Euroopan aluekehitysrahastolla on edistetty asumiskelpoisten ja kohtuuhintaisten asuntojen rakentamista; aluekehitysrahaston ansiosta uudet jäsenvaltiot voivat hakea EU:n tukea tietyille asuntojen kunnostamishankkeille. Tuen tarkoituksena on auttaa ihmisiä säästämään energiaa kodeissaan ja pienentämään energialaskuja suojellen samalla myös ympäristöä. Euroopan parlamentti kannatti toukokuussa 2007 toimitetussa äänestyksessä voimakkaasti ehdotuksia, joiden mukaan tämä mahdollisuus ulotetaan koskemaan myös vanhempia jäsenvaltioita vuodesta 2009 alkaen¹. Parlamentti perusti äänestyspäätöksensä sille, että kaikkien jäsenvaltioiden kansalaisten on saatava asua asianmukaisissa oloissa kaupunkialueilla, joiden uhkana ovat monissa tapauksissa asuntokannan rappeutuminen ja sosiaalisen syrjäytymisen seuraukset.

Helpottaakseen valiokunnassa käytävän keskustelun hahmottelemista politiikan osasto laati tutkimuksen², jossa analysoidaan kestävien ja uusiutuvien energiamuotojen merkitystä rakennerahastojen ohjelmakaudella 2000–2006 kohdistamalla huomion eri jäsenvaltioiden toimintaohjelmiin ja hyviä käytäntöjä koskeviin esimerkkeihin. Tutkimuksessa esitellään myös tärkeimmät toimet, jotka kohdistuvat kestäviin ja uusiutuviin energiamuotoihin, sekä kuvaillaan ehdotuksia, joiden tarkoituksena on lisätä rakennerahastojen käyttöä tällaisten energiamuotojen edistämiseksi kaudella 2007–2013.

Viite: valiokunta-aloitteinen mietintö

Esittelijä: Alfonso Andria (ALDE, IT)

4.4. EU:n solidaarisuus: varojen myöntäminen terroritekojen ja kansanterveyden uhkien torjumiseksi

Euroopan parlamentti kannatti toukokuussa 2006 toimitetussa äänestyksessä Euroopan unionin solidaarisuusrahaston soveltamisalan laajentamista siten, että se käsittää myös terrori-iskujen, merkittävien kansanterveydellisten kriisien ja teollisten katastrofien seuraukset³. Solidaarisuusrahasto perustettiin vuonna 2002 Keski-Euroopan suurtulvien seurauksena. Rahastosta voidaan myöntää enintään miljardi euroa vuodessa jäsenvaltiolle,

¹ T6-0183/2007, 10. toukokuuta 2007, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5341482.

² Gruppo Soges, Eurofocus, ERAC *Using Sustainable and Renewable Energies in the Context of the Structural Policy 2007-2013*, Bryssel, Euroopan parlamentti, 2007.

³ T6-0218/2006, 18. toukokuuta 2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5242592.

jotta se voi toteuttaa toimia hätätilanteen johdosta, kuten esimerkiksi tulvien, tulipalojen tai kuivuuden yhteydessä. Vähentämättä niiden osapuolten vastuuta, jotka ovat "saastuttaja maksaa" -periaatteen mukaisesti vastuussa aiheuttamistaan vahingoista esimerkiksi teollisten tai teknologisten katastrofien yhteydessä, Euroopan parlamentti äänesti rahoitusavun mahdollisimman nopean saataville asettamisen puolesta, jotta voidaan esimerkiksi antaa nopeaa lääkintäapua ja toteuttaa toimia väestön suojelemiseksi.

Jäsenet hyväksyivät keväällä 2006 metsäpaloja ja tulvia koskevan päätöslauselman, jolla he ilmaisivat solidaarisuuttaan uhreja ja muita asianosaisia kohtaan¹. EU:n puheenjohtajavaltiota kehoitettiin kiinnittämään erityistä huomiota EU:n nopean toiminnan valmiuksien kehittämiseen. Samalla Euroopan parlamentti vetosi jäsenvaltioiden hallitukseen, jotta ne tekisivät kaikkensa Kioton tavoitteiden saavuttamiseksi, kun otetaan huomioon ilmastonmuutoksen vaikutukset EU:n alueella. Parlamentti pyysi komissiolta mahdollisimman suurta joustavuutta hyödynnettäessä Euroopan solidaarisuusrahastoa tällaisten tapahtumien yhteydessä.

Euroopan parlamentti hyväksyi vuoden 2007 lopussa mietinnön, jossa tarkasteltiin maanjäristyksien alueellista vaikutusta². Kannatettujen toimien joukossa Euroopan parlamentti kehotti tekemään solidaarisuusrahastoa koskevaan asetukseen lisäyksen, joka helpottaisi rahaston käyttöä maanjäristyksien aiheuttamien vahinkojen korjaamisessa. Kuusi jäsenvaltiota sijaitsee seismisesti aktiivisella alueella, ja seitsemän muuta jäsenvaltiota sijaitsee merkittävän maanjäristysuhan piirissä. Tästä syystä komissiota kehoitettiin laatimaan ehdotuksia EU:n toimintatavoiksi maanjäristyksen aiheuttamien suurkanastrofien varalta.

Viite: KOM(2005) 0108

Esittelijä: Rolf Berend (PPE-DE, DE)

Viite: valiokunta-aloitteinen mietintö

Esittelijä: Gerardo Galeote (PPE-DE, ES)

Viite: valiokunta-aloitteinen mietintö

Esittelijä: Nikolaos Vakalis (PPE-DE, EL)

4.5. Pohjois-Irlannin rauhanprosessin tukeminen

Nykyinen parlamentti on tukenut vankkumatta Pohjois-Irlantia sen pyrkiessä rauhan- ja sovinnontekoon. Parlamentti on antanut tukeaan Euroopan aluekehitysrahastosta tuetun Peace-ohjelman kautta (200 miljoonaa euroa) ja ilmaisemalla kannattavansa Irlannin kansainväliselle rahastolle tarkoitetun EU:n rahoitustuen jatkamista; tuki on suuruudeltaan 15 miljoonaa euroa vuodessa.

Euroopan parlamentti äänesti vuonna 2006 sen puolesta, että Irlannin kansainväliselle rahaston rahoitusta jatketaan, kunnes rahasto lakkautetaan vuonna 2010 (muuta rahoittajia ovat Yhdysvallat, Kanada, Australia ja Uusi-Seelanti), korostaen rahaston osuutta taloudellisessa ja yhteiskunnallisessa kehityksessä ja sen toimintaa nationalistien ja unionistien välisen vuoropuhelun edistämiseksi Irlannissa.

Parlamentti hyväksyi vuonna 2008 parlamentin jäsenen Bairbre de Brúinin (GUE/NGL, UK) laatiman mietinnön: siinä tuetaan myönteisiä tuloksia ja parhaita käytäntöjä, joita on tähän

¹ T6-0223/2006, 18. toukokuuta 2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5282162.

² T6-0507/2007, 14. marraskuuta 2007, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5498552.

mennessä saavutettu Peace-ohjelmilla¹. Parlamentin jäsenet pohtivat nyt, miten Peace-ohjelmalla voitaisiin auttaa muita konfliktialueita niin EU:ssa kuin sen ulkopuolellakin.

Vuodesta 1995 alkaen on myönnetty Peace-ohjelman kolmen sukupolven aikana yhteensä yli kaksi miljardia euroa monenlaisille aloille ja ryhmille, minkä ansiosta yhteisön eri tahot ovat voineet yhteistyössä luoda keskinäisiä yhteyksiä. Esittelijä korosti alhaalta ylöspäin suuntautuvaa lähestymistapaa, joka sisältää paikallistason vaikutusmahdollisuuksien lisäämisen ja kuulemisen.

Viite: valiokunta-aloitteinen mietintö

Esittelijä: Bairbre De Brún (GUE/NGL, UK)

4.6. Vapaaehtoistyö avaa uusia mahdollisuuksia EU:n kansalaisille

Euroopan parlamentti hyväksyi hiljattain Marion Harkinin (ALDE, IE) laatiman mietinnön, jossa todettiin, että vapaaehtoistyö on hyväksi kansalaisille, yhteisölle, alueelliselle talouskehitykselle ja kansantaloudelle². Tutkimuksissa on arvioitu, että yli 100 miljoonaa EU:n kansalaista tekee vapaaehtoistyötä ja että jokaista heidän tukemiseensa käytettyä euroa kohden saadaan takaisin keskimäärin 3–8 euroa. Sen lisäksi, että vapaaehtoiset auttavat EU:n rahoittamien ohjelmien, kuten Interreg-ohjelman ja Pohjois-Irlannin Peace-ohjelman, täytäntöönpanossa, vapaaehtoistyön osuuden bruttokansantulosta arvioidaan olevan merkittävä joissakin valtioissa. Selonteossa kehoitettiin EU:ta näin ollen toteuttamaan lisätoimia sellaisten politiikkojen luomiseksi, joilla edistetään Euroopan "sosiaalisen pääoman" muodostamista. Siten autetaan EU:ta luomaan suoria yhteyksiä sen kansalaisiin ja yhteisöihin. Mietinnössä myös kehoitetaan komissiota ja jäsenvaltioita pohtimaan, miten vapaaehtoisjärjestöjen työtä voitaisiin helpottaa ottamalla käyttöön alv-vapautuksia.

Viite: valiokunta-aloitteinen mietintö

Esittelijä: Marion Harkin (ALDE, IE)

4.7. Parlamentin jäsenet kyseenalaistavat yritysten toiminnan perusteettoman siirtämisen

Euroopan parlamentin aluekehityspolitiikkojen, joilla pyritään edistämään taloudellista ja sosiaalista koheesiota EU:ssa, valvonnan yhteydessä parlamentin jäsenet hyväksyivät maaliskuussa 2006 mietinnön, jossa kehoitetaan Euroopan komissiota langettamaan seuraamuksia yrityksille, jotka syyllistyvät perusteettomaan toiminnan siirtämiseen³. Kyseisten yritysten toiminnalle on myönnetty EU:n aluekehitystukea osana sille alueelle, jolla yritys sijaitsee, myönnetyn tuen kokonaispakettia, minkä jälkeen yritykset ovat siirtäneet toimintansa muualle seitsemän vuoden kuluessa tuen vastaanottamisesta. Tärkeä syy siihen, miksi parlamentti vastustaa tällaista toimintaa, on työpaikkojen menettämisen uhka alueilla, joihin talouden taantuma jo vaikuttaa vakavasti – juuri sellaisilla alueilla, joita pitäisi tukea EU:n sääntöjen mukaisesti. Parlamentin jäsenet kannattivat sitä, että komissiota kehoitetaan vaatimaan alueellisen valtiontuen takaisin maksamista kaikilta yrityksiltä, jotka päättävät varhaisessa vaiheessa siirtää toimintansa muualle.

¹ T6-0205/2008, 20. toukokuuta 2008, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5498522.

² T6-0131/2008, 22. huhtikuuta 2008, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5498492.

³ T6-0077/2006, 14. maaliskuuta 2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5217822.

Viite: valiokunta-aloitteinen mietintö

Esittelijä: Alain Hutchinson (PSE, BE)

4.8. Saarialueilla sijaitsevien EU:n yritysten tukeminen polttoaine- ja energiakustannuksissa

Euroopan parlamentti hyväksyi vuoden 2007 alussa valiokunta-aloitteisen mietinnön¹, jossa Euroopan komissiota kehoitettiin tutkimaan mahdollisuutta sallia valtiontuen myöntäminen EU:n saarialueille, joilla energiakustannukset vaikuttavat selvästi epäsuotuisasti paikallisen teollisuuden kilpailukykyyn. Arvioitaessa polttoaineen hinnanvaihteluista saarialueille aiheutuvaa kuormitusta Euroopan parlamentti korosti polttoainekustannuksien seurannaisvaikutuksia niihin kustannuksiin nähden, jotka aiheutuvat EU:n saarien ja mantereiden välisestä liikenteestä. Komissiota kehoitettiin erityisesti tarkastelemaan sitä, miten valtiontukijärjestelmää voisi mukauttaa yhtäläisten toimintaedellytysten takaamiseksi ja sijoittajien houkuttelemiseksi.

Komission aluepolitiikan asiantuntijoiden olisi myös kiinnitettävä enemmän huomiota EU:n saarialueiden tarpeisiin erityisen hallinnollisen yksikön perustamisen myötä. Mietinnössä myös kannustettiin Euroopan investointipankin ja sen kumppanien tarjoamien välineiden kaltaisten rahoitusvälineiden (Jaspers, Jeremie) käyttöä. Nykyisiä aluetukea koskevia sääntöjä sovelletaan vuoteen 2013 asti. Näin ollen mahdolliset tarkistukset tulisivat voimaan vuodesta 2014 alkaen, mikä osuisi samaan ajankohtaan EU:n aluekehitystuen seuraavan sukupolven kanssa.

Viite: valiokunta-aloitteinen mietintö

Esittelijä: Francesco Musotto (PPE-DE, IT)

4.9. Alueellisten kehityserojen vähentäminen

Asukaskohtainen bruttokansantuote (BKT) vaihtelee suuresti EU-27:n alueelta toiselle. Lontoon ydinalueilla (Yhdistynyt kuningaskunta) asukaskohtainen BKT on 303 prosenttia EU:n keskiarvosta ja Koillis-Romaniassa ainoastaan 24 prosenttia.

Euroopan parlamentin kesällä 2007 hyväksymässä mietinnössä² kehoitettiin painokkaasti toteuttamaan määrätietoisia toimia kehityksen akuuteimpien erojen vähentämiseksi EU:n köyhimmillä alueilla ja kyseisten maiden auttamiseksi, jotta ne voisivat hyödyntää BKT:n nousua, joka on alustavien arvioiden mukaan mahdollista saavuttaa koheesiopolitiikan määrärahoilla vuosiksi 2007–2013. Investoiminen tietotekniikan infrastruktuuriin ja sen käyttökoulutukseen sekä uusien jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten EU:n laajan tukipaketin "vastaanottoon" liittyvien valmiuksien lisääminen ovat avaintekijöitä vähennettäessä alueellisia eroja.

Työttömyysasteen ollessa yli 20 prosenttia köyhimmillä alueilla mietinnössä suositellaan Euroopan sosiaalirahaston käyttöä erityisesti nuorten, naisten ja iäkkäämmän sukupolven peruskoulutuksen kohentamiseksi. Koska EU:n varojen on "vastattava" jäsenvaltion ja yksityisen sektorin myöntämää tukea, on olennaisen tärkeää, että asianomaiset julkishallinnon alat voivat auttaa alueita täyttämään rahoituksen vastaavuuteen liittyvät velvoitteet ja että rakennerahastoja koskevat säännöt pannaan asianmukaisesti täytäntöön.

¹ T6-0082/2007, 15. maaliskuuta 2007, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5341452.

² T6-0356/2007, 12. heinäkuuta 2007, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5363002.

Euroopan parlamentti suosittelee julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuushankkeita keinona saada yksityinen pääoma mukaan hankkeisiin.

Politiikan osaston aluekehitysvaliokunnan pyynnöstä laatiman tutkimuksen¹ mukaan erojen alueellinen ulottuvuus on tärkeä poliittisten päättäjien kannalta. Nykyiset indikaattorit, kuten asukaskohtainen BKT ja työttömyysluvut, yksinkertaistavat kuitenkin liikaa kokonaiskuvaa. Erilaisilla analysointimenetelmillä ja indikaattoreilla, kuten multiskalaarisen analyysin ja monikriteerisen lähestymistavan avulla, luodaan tarkoituksenmukaisempi mutta väistämättä monimutkaisempi kuva politiikan- ja päätöksentekoa varten.

Viite: valiokunta-aloitteinen mietintö

Esittelijä: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE, PL)

4.10. Aluekehitysvaliokunta tutkii EU:n alueellisia menoja

Aluekehitysvaliokunta sai tammikuussa 2008 tietoja aluepolitiikasta vastaavalta Euroopan komission jäseneltä Danuta Hübnerilta. Parlamentin jäsenet halusivat esittää komission jäsenelle kysymyksiä rakennerahastojen varojen pelätystä "katoamisesta" EU:n talousarviosta; tämä oli seurausta Euroopan parlamentin talousarvion valvontavaliokuntaan kuuluvien parlamentin jäsenien esille tuomasta tyytymättömyydestä siitä, miten rakennerahastoja hallinnoidaan joissakin maissa ja joillakin alueilla. Tätä edelsi tilintarkastustuomioistuimen lausunto, jossa komissiota syytettiin rahoituksen virheellisestä takaisin maksamisesta. Komission jäsenen mukaan uhkana oli, että kymmenen jäsenvaltiota oli syyllistynyt menoihin liittyviin virheisiin tai säännönvastaisuuksiin, ja komission jäsen vakuutti aluekehitysvaliokuntaan kuuluville parlamentin jäsenille, että komission yksiköt valvovat kyseisten jäsenvaltioiden tilanteen oikaisemiseksi laatimia toimintasuunnitelmia.

4.11. EU:n innovaatiokyvyn parantaminen

EU:n innovaatiokyvyn kehittämiseen liittyvä dynaaminen ja interaktiivinen prosessi oli Euroopan parlamentin toukokuussa 2007 hyväksymän valiokunta-aloitteisen mietinnön aiheena². Mietinnön suosituksiin sisältyivät muun muassa edullisen tai maksuttoman laajakaistayhteyden tarjoamisen periaate sekä tieteellisten ja liike-elämän alueellisten sidosryhmien rajatylittävän yhteistyön tukemisen periaate. Toinen keino, jolla edistetään monialaista yhteistyötä, on tutkimus- ja liiketoimintayksikköjen muodostamien "klusterien" kehittäminen.

Komissiota ja jäsenvaltioita kehoitettiin takaamaan kaikille EU:n kansalaisille yhtäläinen pääsy koulutukseen kaikilla tasoilla. Laajemmille mahdollisuuksille tietotekniikkaan perustuvaan työhön ilmaistiin kannatusta, ja todettiin, että on perustettava tarpeita vastaavia rahoitus- ja riskinhallintamekanismeja, joita voidaan mahdollisesti käyttää rinnakkain Euroopan investointipankin/Euroopan investointirahaston jo käytössä olevien välineiden, kuten Jaspers-, Jeremie- ja Jessica-välineiden kanssa.

Viite: valiokunta-aloitteinen mietintö

Esittelijä: Mieczysław Janowski (UEN, PL)

¹ Nordregio, UMS RIATE, RRG Spatial Planning and Geoinformation, Eurofutures, LIG [Regional Disparities and Cohesion: What Strategies for the Future?](#), Euroopan parlamentti, 2007.

² T6-0184/2007, 10. toukokuuta 2007, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5341052.

4.12. Lisätietoja

Rakenne- ja koheesiopoliitiikan osasto teetti seuraavat tutkimukset aluekehitysvaliokunnan aloitteesta:

UMS RIATE, Géographie-cités, LIG, IGEAT, Umeån yliopisto, Napolin yliopisto, CUGUAT – TIGRIS, [*Shrinking regions: A paradigm shift in demography and territorial development*](#) Bryssel, Euroopan parlamentti, 2008.

Eurofocus, [*Best practices in the field of Regional policy and obstacles to the use of Structural Funds*](#) Bryssel, Euroopan parlamentti, 2008.

OïR Managementdienste GmbH, [*Follow-up of the Territorial Agenda and the Leipzig Charter-towards a European Action Programme for spatial development and territorial cohesion*](#) Bryssel, Euroopan parlamentti, 2008.

5. MAATALOUS

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta on hyväksynyt kuulemismenettelyjen ohella joitakin **valiokunta-aloitteisia mietintöjä** aiheista, joiden kohdalla Euroopan parlamentin toimilla on ollut merkittäviä vaikutuksia Euroopan kansalaisten, erityisesti viljelijöiden ja kuluttajien kannalta.

5.1. Uusi YMP tekeillä: "terveystarkastus"

Euroopan parlamentti hyväksyi 12. maaliskuuta 2008 päätöslauselman YMP:n "terveystarkastuksesta" vastauksena marraskuussa 2007 esitettyyn komission tiedonantoon.

Parlamentti katsoi päätöslauselmassa, että maatalousmarkkinoiden sääntelyn romuttaminen on poliittisesti epätoivottavaa, koska kuten nykytilanne osoittaa, yhteisön ja koko maailman varastot ovat huomattavan vähissä. Tämä vaikuttaa kielteisesti kuluttajien ostovoimaan ja viljelijöiden tuloihin, samalla kun keinottelu lisääntyy. Lisäksi tarvitaan välineitä taloudellisen taantuman, terveysriskien ja epävakaista ilmasto-oloista johtuvien entistä yleisempien luonnonkatastrofien torjumiseksi. Parlamentti pitää riskien ehkäisemisen lisäämistä olennaisen tärkeänä turvaverkkona, kun otetaan huomioon ympäristövaarojen ja merkittävien hintavaihtelujen todennäköinen lisääntyminen.

Jäsenet myös katsoivat, että suoria tukia tarvitaan tulevaisuudessakin perustoimeentulon turvaamiseksi, ei vain siinä tapauksessa, että markkinoiden toiminta häiriintyy, vaan myös siksi, että viljelijät tuottavat julkisia hyödykkeitä, sekä korvauksena ympäristöön, elintarvikkeiden turvallisuuteen, eläinten hyvinvointiin ja sosiaalialaan liittyvistä yhteisön korkeista normeista.

Jäsenet torjuivat YMP:n kokonaistalousarvion alentamisen vuoteen 2013 ulottuvalla kaudella. He tukivat kuitenkin komission toimia, joilla turvataan kestävän maaseutupolitiikan asianmukainen rahoitus YMP:n toisen pilarin kehityksessä. Parlamentin jäsenet katsoivat, että ensimmäisen pilarin varojen käytön vaiheittaista mukauttamista voisi harkita. Vaiheittaisesta mukauttamisesta saadut varat jaetaan voimassa olevien mukauttamissääntöjen perusteella, ja niiden on siten pysyttävä alueilla tai jäsenvaltiossa, josta ne kertyvät. Vaiheittainen mukauttaminen, joka toteutetaan kaudella 2009-2013, tarkoittaa, että 10 000-100 000 euron suuruista suoraa kokonaistukea vähennetään prosentin verran, 100 000-200 000 euron suuruista tukea vähennetään kaksi prosenttia, 200 000-300 000 euron suuruista tukea vähennetään kolme prosenttia ja yli 300 000 euron suuruista tukea vähennetään neljä prosenttia.

Viite¹: muu kuin lainsäädäntöä koskeva alkuperäinen asiakirja: KOM(2007) 722

Esittelijä: Lutz Goepel (PPE-DE, DE)

Terveystarkastusta koskevat komission lainsäädäntöehdotukset esiteltiin 20. toukokuuta 2008. Luis Manuel Capoulas Santos (PSE, PT) jätti täysistunnon tarkasteltavaksi kolme mietintöä 19. marraskuuta 2008. Tärkeimmät hyväksytyt tarkistukset olivat:

Mukauttaminen: täysistunnossa äänestettiin sen puolesta, että kaikkia viljelijöille myönnettäviä suoria tukia, joiden määrä ylittää 10 000 euroa, vähennetään seitsemän prosenttia vuoteen 2013 mennessä. Vaiheittaisen mukauttamisen määräksi vahvistetaan +1 prosenttiyksikköä tuen ollessa 100 000-199 999 euroa,

¹ A6-0047/2008, T6-0093/2008, 12. maaliskuuta 2008, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5531352.

+2 prosenttiyksikköä tuen ollessa 200 000-299 999 euroa ja +3 prosenttiyksikköä tuen ylittäessä 300 000 euroa.

Erityistuki (68 artikla): jäsenvaltiot voivat päättää käyttää enintään 15 prosenttia kansallisesta enimmäismäärästään myöntääkseen tukea eniten kärsineille aloille, kuten karjanhoidolle ja maitotuotannolle, ja tukea sekä vakuutus- että sijoitusrahastojärjestelmiä (ilmasto-olojen tai eläin- ja kasvitautien aiheuttamien tappioiden johdosta) lisäämällä yhteisön rahoitusosuutta.

Alat: maitokiintiöitä olisi lisättävä yhdellä prosentilla vuosina 2009-2010; komissio tarkistaa tilanteen vuonna 2010. Parlamentti kehotti myös perustamaan maitorahaston, jolla tuetaan alan rakenneuudistusta. Markkinoiden interventioita tai hallintavälineitä on lisäksi ylläpidettävä vilja- ja liha-alalla sekä maitotuotannon alalla, ja tuotantosidonnaiset tuet on säilytettävä karjankasvattajien ja tiettyjen herkkien alojen, kuten kuivarehun, valkuaiskasvien ja pellavan tapauksessa.

Viite¹: lainsäädäntöehdotukset: KOM(2008) 306

Esittelijä: Luis Manuel Capoulas Santos (PSE, PT)

Politiikan osasto teetti aiheesta useita tutkimuksia maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan aloitteesta: *Reflections on the possibilities for the future Development of the CAP*² (YMP:n tulevien kehitysmahdollisuuksien pohdintaa), *Reflection on the possibilities for the future development of the CAP - the Rural Development perspectives*³ (YMP:n tulevien kehitysmahdollisuuksien pohdintaa – maaseudun kehitysnäkymät), *Multifunctionality and the CAP: Territorial Proposal*⁴ (Monitoimisuus ja YMP: alueellinen ehdotus), [Analysis of the Health Check Proposals: the Reform of the Decoupling System](#)⁵, [Analysis of the Health Check Proposals: the Reform of the Mechanisms for Direct Support](#)⁶.

5.2. Millainen on nuorten viljelijöiden tulevaisuus meneillään olevan YMP:n uudistuksen jälkeen?

Tulevaisuudessa YMP:llä on pyrittävä poistamaan esteet, joita nuoret maanviljelijät kohtaavat aloittaessaan maataloustoiminnan, ja sukupolvenvaihdoksista on tehtävä yksi sen painopisteistä. Parlamentin päätöslauselmassa pannaan merkille jatkuvat vaikeudet, jotka aiheutuvat korkeista aloituskustannuksista (mukaan luettuina maatalouskiinteistöjen myynti- ja vuokrahinnat), sekä tarve investoida jatkuvasti aineellisiin hyödykkeisiin ja henkilöresursseihin teknisten ja logististen parannuksien saavuttamiseksi.

Komissiota kehoitetaan esittämään YMP:n "terveystarkastuksesta" annettavassa lainsäädäntöehdotuksessa, että maaseudun kehittämistä koskevassa lainsäädännössä

¹A6-0390/2008, A6-0401/2008, A6-0402/2008, T6-0549/2008, T6-0550/2008, T6-0551/2008, 19. marraskuuta 2008, OEIL:

<http://www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5642272>; <http://www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5642252>; <http://www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5642232>.

² Jean Christophe Bureau, Heinz Peter Witzke, EuroCARE GmbH, *Reflection on the Possibilities for the Future Development of the CAP*, Euroopan parlamentti, 2007.

³ ÖIR-Managementdienste GmbH, *Reflection on the Possibilities for the Future Development of the CAP – the Rural Development perspectives*, Euroopan parlamentti, 2007.

⁴ Jesús Gonzalez Regidor, Universidad Autónoma de Madrid, *Multifunctionality and the CAP: Territorial Proposal*, Bryssel, Euroopan parlamentti, 2007.

⁵ Jesús Gonzalez Regidor, Universidad Autónoma de Madrid, *Analysis of the Health Check Proposals: the Reform of the Decoupling System*, Euroopan parlamentti, 2007.

⁶ Allan Buckwell, Country Land and Business Association, *Analysis of the Health Check Proposals: the Reform of the Mechanisms for Direct Support*, Euroopan parlamentti, 2007.

säädettyjen nuorille viljelijöille tarkoitettujen tukien olisi kuuluttava jäsenvaltioiden laatimien suunnitelmien pakollisiin toimenpiteisiin, joihin pitäisi liittyä myös aloitustukien korotus.

Viitteet¹: valiokunta-aloitteinen mietintö (INI(2007) 2194)

Esittelijä: Donato Tommaso Veraldi (ALDE, IT)

5.3. YMP ja maailman elintarviketurva

Elintarvikkeiden reaali hinnat ovat 30 vuoden ajan laskeneet sekä Euroopassa että maailmanlaajuisesti. Suuntaus on viime kuukausien aikana kääntynyt maataloushyödykkeiden maailmanmarkkinahintojen äkillisten ja jyrkkien nousujen vuoksi.

Hintojen äkillinen nousu koski samanaikaisesti useita hyödykkeitä: viljan, lihan ja maitotuotteiden hintojen nousu alle vuodessa on ollut kaksi- tai jopa kolmenumeroinen. Hintojen muutokset ovat seurausta rakenteellisten ja tilapäisempien tekijöiden mutkikkaasta yhdistelmästä.

EU:ssa poliittisia aloitteita on toteutettava kolmella toisiaan täydentävällä toiminta-alueella: toimet, joilla puututaan elintarvikehintojen äkillisen nousun lyhyen ja keskipitkän aikavälin vaikutuksiin ja pyritään lievittämään niitä, toimet, joilla tuetaan kansainvälisiä hankkeita hinnannousun köyhään väestöosaan kohdistuvien vaikutusten lievittämiseksi, sekä viimeisenä vaan ei vähäisimpinä toimet, joilla lisätään maataloustuotteiden tarjontaa ja varmistetaan elintarviketurva pidemmällä aikavälillä. YMP:tä olisi sopeutettava yksiselitteisesti, jotta puututaan suoraan poikkeuksellisen korkeisiin hintatasoihin.

Viitteet²: valiokunta-aloitteinen mietintö (INI(2008) 2153)

Esittelijä: Mairead McGuinness (PPE-DE, IE)

5.4. Riskin- ja kriisinhallinta maatalouden alalla

Euroopan parlamentti hyväksyi 16. helmikuuta 2006 valiokunta-aloitteiseen mietintöön perustuvan päätöslauselman vastineena komission tiedonantoon riskin- ja kriisinhallinnasta maatalouden alalla.

Parlamentti totesi, että maatalousalan riskinhallinnan on palveltava ennen kaikkea yhteistä etua siten, että varmistetaan laadukkaiden elintarvikkeiden ja maatalouden raaka-aineiden saatavuus ja huolehditaan ympäristöstä. Parlamentti katsoi, etteivät komission harkitsemat kolme riskin- ja kriisinhallinnan vaihtoehtoa (vakuutus luonnonkatastrofien varalta, sijoitusrahastot ja perustuloturva) ole tosiasiallisesti ennalta ehkäiseviä toimenpiteitä riskien ja vahinkojen vähentämiseksi vaan vahinkojen korvaamisen rahoitusmalleja. Komissio ehdottaa, että kyseiset toimenpiteet rahoitetaan yhdestä prosentista tuen mukauttamisesta saatavista varoista tai kansallisista maaseudun kehittämissuunnitelmista, mikä ei asiantuntijoiden mukaan todennäköisesti kata lähimainkaan ehdotettujen toimenpiteiden rahoitustarvetta.

Komission olisi tästä syystä tutkittava näiden toimien vaihtoehtoisia rahoituslähteitä. Parlamentti huomautti, että uudet jäsenvaltiot on jätetty mukauttamismekanismin ulkopuolelle vuoteen 2013 asti ja että suoria maksuja näissä maissa kasvatetaan asteittain täyteen määrään (phasing-in). Näin ollen olisi varmistettava, että kyseiset maat saavat muuta YMP-rahoitusta.

¹ A6-0182/2008, T6-0258/2008. 5. kesäkuuta 2008, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5531332.

² A6-0505/2008, T6-0006/2009, 13. tammikuuta 2009, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5650602.

Politiikan osasto julkaisi lainsäädäntömenettelyn aiemmassa vaiheessa samaa aihetta käsittelevän tutkimuksen [Risks and Crisis Management in Agriculture](#)¹

Viite²: muu kuin lainsäädäntöä koskeva alkuperäinen asiakirja: KOM(2005) 074

Esittelijä: Friedrich Wilhelm Graefe Zu Baringdorf (Verts/ALE, DE)

5.5. Luonnonkatastrofit, tulipalot, tulvat ja kuivuus: maataloutta koskevat näkökohdat

Parlamentti katsoo, että maaseudun kehittämisen politiikalla saattaa olla merkittävä osuus luonnonkatastrofien ehkäisemisessä. Se korostaa, että maaseudun kehittämistä koskevien varojen dramaattinen vähentäminen estää sellaisten toimintasuunnitelmien laatimisen, joiden avulla ehkäistään luonnonkatastrofien aiheuttamia vahinkoja. Parlamentti suosittaa kuitenkin, että maaseudun kehittämistä koskevissa kansallisissa ja alueellisissa suunnitelmissa annetaan etusija katastrofien syihin liittyville toimille (muun muassa eroosion torjuminen, uudelleenmetsitys sopivilla lajeilla, tulipalojen torjuntaan tarkoitettujen suojakaistaleiden säilyttäminen, vesirakennushankkeet, metsien raivaaminen ja veden säästämistä koskevat maatalouden ympäristötoimet).

Parlamentti katsoi, että on säilytettävä mahdollisuus myöntää solidaarisuusrahastosta tukea huomattavissa katastrofitapauksissa, joissa vahingot eivät saavuta vaadittavaa vähimmäistasoa mutta joista aiheutuu vakavia ja pitkäkestoisia vaikutuksia tietyn alueen väestön elinolosuhteisiin. Parlamentti myös katsoi, että näissä tapauksissa on voitava myöntää erityistukea. Komission on tehtävä lainsäädäntöehdotus, jonka tarkoituksena on ottaa käyttöön joustolauseke; sen avulla voidaan myöntää luonnonkatastrofien tuhojen korjaamiseen tarkoitetuille välineille, erityisesti solidaarisuusrahastolle, riittävät määrärahat maatalousalan tuhojen korjaamiseen YMP:n vuosittain käyttämättä jääneistä määrärahoista.

Lisäksi parlamentti kehotti komissiota antamaan tukea metsien paloherkyyden vähentämiseksi sekä edistämään metsien tuottavuutta ja niiden kestävää hoitoa ja metsäjätteen biomassan hyödyntämistä uusiutuvana energiana. Jäsenvaltioita ja komissiota kehoitettiin käynnistämään kokemusten vaihtoa koskeva ohjelma uusien tekniikoiden soveltamisesta metsäpalojen riskien ja vaikutusten valvontaan ja seurantaan sekä laatimaan teknisen henkilöstön pätevyysvaatimuksia koskevat yhteisön hyväksyntämenettelyt henkilöstön koulutuksen parantamiseksi. Oli myös välttämätöntä, että maaseudun kehittämistä ajatellen asetetaan etusijalle toimet, joilla pyritään torjumaan maaseudun rakenneongelmia (*muun muassa* väestökato, viljelymaiden kesannointi, maaseudun suojeleminen voimaperäiseltä rakentamiselta, aavikoituminen, liiallinen metsänomistuksen pirstoutuminen), sillä jos ne jätetään huomioon ottamatta, riskit moninkertaistuvat tulevaisuudessa.

Viite³: valiokunta-aloitteinen mietintö (INI(2005) 2195)

Esittelijä: Luis Manuel Capoulas Santos (PES, PT)

¹Napolin yliopisto Federico II, [Risks and Crisis Management in Agriculture](#), Euroopan parlamentti, 2005.

² A6-0014/2006, T6-0067/2006, 16. helmikuuta 2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5241902.

³ A6-0152/2006, T6-0222/2006, 18. toukokuuta 2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5282212.

5.6. Maatalouden tilanne ja näkymät vuoristoalueilla

Noin 19 prosenttia Euroopan asukkaista asuu ja tekee työtä vuoristoalueilla. Vuoristoalueet tarjoavat ihmisille ja muille elollisille olennoille ainutlaatuisen elinympäristön, jossa ihmisen elämä eri osa-alueineen on kiinteässä yhteydessä luonnon tasapainoon ja rytmiin. Vuoristo on monitoiminen elintila, ja vuoristoalueita sävyttävät monet luonnonolot: rinteiden käyttö rakentamiseen ja viljelyyn, sääolot, eroosio, korkeuserot, korkea sijainti, kalliot ja niin edelleen.

Tällä hetkellä Euroopan vuoristoalueita koskevat oikeudelliset kehykset ovat yhtä lukuisia ja erilaisia kuin Euroopan unionin jäsenvaltiot. Parhaassa tapauksessa sovelletaan sellaista aluepolitiikkojen yhdistelmää, joka ei välttämättä vaikeuta tarvittavia kestävyttä ja pitkän aikavälin lähestymistapaa mutta joka ei myöskään edistä niitä parhaalla mahdollisella tavalla.

Tarvitaan pikemminkin mielekäs kehys, jossa sääntelyä ja tukea voidaan yhdistää parhaalla mahdollisella tavalla, jotta voidaan tukea Euroopan vuoristoalueita niiden pyrkiessä kestävään ja tulevaisuuteen suuntautuvaan kilpailukykyyn.

Euroopan parlamentin aluekehitysvaliokunta kehotti poliittista osastoa teettämään alaa koskevia tutkimuksia, kuten tutkimuksen, jonka otsikkona on *Shrinking regions: a paradigm shift in demography and territorial development*¹ (Kutistuvat alueet: väestön- ja aluekehityksen oleellinen muutos); toisessa, vanhemmassa tutkimuksessa tarkastellaan vuoristoalueita koskevaa politiikkaa (*Towards an European Policy for Mountain Regions*)².

Viite³: valiokunta-aloitteinen mietintö (INI(2008) 2066)

Esittelijä: Michl Ebner (PPE-DE, DE)

5.7. Euroopan unionin uusi eläinten terveyttä koskeva strategia

Euroopan parlamentti hyväksyi 22. toukokuuta 2008 päätöslauselman komission tiedonannosta EU:n uudesta eläinten terveyttä koskevasta strategiasta vuosiksi 2007-2013.

Parlamentti suhtautui myönteisesti strategisen toimintamallin kehittämiseen eläinten terveyttä koskevan EU:n politiikan alalla mutta kehotti komissiota omaksumaan kunnianhimoisemman ja kauaskantoisemman lähestymistavan sen esittäessä lainsäädäntöehdotuksiaan.

Jäsenet huomauttivat, että ehdotetun strategian avulla on mahdollista saavuttaa myönteisiä tuloksia, jos yksittäisten toimien rahoitusta varten luodaan selvät ja avoimet järjestelyt, mitä ei eläinten terveyttä koskevasta strategiasta annetussa tiedonannossa tehdä. Jäsenet arvostelivat komissiota siitä, ettei tiedonannossa viitata politiikan rahoitusedellytyksiin. Parlamentti kiinnittää huomiota siihen, että eläinten terveyttä koskeva yhteinen politiikka on EU:n yhdentyneimpiä politiikkoja ja että suurin osa sen rahoituksesta olisi katettava yhteisön talousarviosta, mikä ei sulje pois jäsenvaltioiden ja viljelijöiden rahoitusvastuuta.

Parlamentti on tyytymätön siihen, että yksittäisiä toimia rahoitetaan olemassa olevista rahastoista, ja kehottaa komissiota tarkastelemaan nykyisen eläinlääkintärahoituksen mahdollisuuksien laajentamista vuonna 2009 aloitettavia talousarvioneuvotteluja silmällä

¹ UMS RIATE, Géographie-cités, LIG (Joseph Fourier -yliopisto), IGEAT (Brysselin vapaa yliopisto), Umeån yliopisto, Napolin yliopisto, CUGUAT – TIGRIS (Alexandru Ioan Cuza -yliopisto), [Shrinking Regions: a Paradigm Shift in Demography and Territorial Development](#), Bryssel, Euroopan parlamentti, 2008.

² International Centre for Alpine Environments (ICALPE), [Towards an European Policy for Mountain Regions](#), Euroopan parlamentti, 1998.

³ A6-0327/2008, T6-0438/2008, 23. syyskuuta 2008, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5608682.

pitäen. Parlamentti huomautti, että eläinten terveyttä koskevan strategian olisi katettava myös teurastamojen, eläinten kuljetusyriyksiön sekä rehunvalmistajien ja -toimittajien toiminta ja että siinä olisi otettava huomioon tarve yksinkertaistaa hallintoa.

Viite¹: muu kuin lainsäädäntöä koskeva alkuperäinen asiakirja: KOM(2007) 539

Esittelijä: Janusz Wojciechowski (UEN, PL)

5.8. Eläinten suojelu ja hyvinvointi

Euroopan parlamentti hyväksyi 11. toukokuuta 2006 päätöslauselman eläinten suojelua ja hyvinvointia koskevasta yhteisön toimintasuunnitelmasta ja vaati eläinten hyvinvointia koskevien tiukempien sääntöjen käyttöönottoa EU:ssa. Päätöslauselmassa kehoitettiin myös komissiota esittämään eläinsuojelumerkintöjä koskevia suunnitelmia, vaatimaan painokkaasti vahvistamaan eläinsuojelua WTO:n neuvotteluissa ja kieltämään hylkeistä valmistettujen tuotteiden sekä sellaisten tuotteiden, jotka on tuotettu julmilla menetelmillä, tuominen unioniin.

Parlamentti pahoitteli sitä, että elävien eläinten kuljetuksia koskevia EU:n sääntöjä rikotaan usein käytännössä. Parlamentti kannatti ajatusta sellaisen merkinnän käyttöönotosta, joka takaa, että yhteisön normeja on noudatettu, mutta myönsi, että eläinten hyvinvoinnin parantamiseksi tarkoitettujen toimien kasautuminen voi vaikuttaa haitallisesti yhteisön maatalouden kilpailukykyyn. Oli myös tärkeää estää kaikenlainen polkumyynti ja eläinten kohtelun heikkeneminen kolmansissa maissa. Parlamentti korosti tästä syystä kiireellistä tarvetta sisällyttää eläintensuojelua koskevien toimien tiukentaminen WTO:n neuvottelujen esityslistalle kansainvälisten eläinten hyvinvointia koskevien vaatimuksien tiukentamiseksi. Parlamentti ehdotti myös sellaisten maiden asettamista kauppasaartoon, jossa eläimistä valmistettuja tuotteita tuotetaan julmilla menetelmillä.

Viite²: muu kuin lainsäädäntöä koskeva alkuperäinen asiakirja: KOM(2006) 013

Esittelijä: Elizabeth Jeggle (PPE-DE, DE)

5.9. Non food -viljelyn edistäminen

Parlamentti korosti, että on tärkeää lisätä tukea non food -viljelykasveja koskevalle tekniikalle teollisuuden potentiaalin lisäämiseksi. Se kehotti komissiota määrittelemään yhteisön strategian ja toimintasuunnitelman uusiutuvien energioiden edistämiseksi osana elintarvikevarmuuden takaamista ja EU:n energiatehokkuuden parantamista.

Parlamentti korosti, että on kiinnitettävä erityistä huomiota siihen, että vältetään tuotannon tehostamista, jolla saattaa olla kielteisiä ympäristövaikutuksia, kuten maaperän kuormittaminen lannoite- ja kasvinsuojeluainejäämillä sekä vesivarojen käyttäminen loppuun ja niiden pilaaminen. Energiakasvien viljelyn maaseutu-ympäristöön kohdistuvia vaikutuksia olisi lisäksi seurattava, ja olisi harkittava sellaisen sääntelyn käyttöönottoa, jolla pyritään estämään tietyllä alueella nopeasti leviäviksi tunnustettujen viljelykasvien hallitsematon leviäminen.

Parlamentti kehotti komissiota ryhtymään toimiin erityiskemikaalien tuottamiseksi maatalouden raaka-aineesta, jotta tilojen tulot kasvaisivat ja markkinoille saataisiin ympäristöystävällisiä ja terveellisiä tuotteita hajoamattomien kemiallisten tuotteiden tilalle. Erityiskasveja koskevat sovellukset voivat hajautettuina ja pienimuotoisina olla hyvin tehokkaita ja siksi hyödyttää suurta osaa maanviljelijöistä. Parlamentti korosti myös maatalouden mahdollisuuksia farmaseuttisten kasvien viljelyssä rokotteiden ja muiden

¹ A6-0147/2008, T6-0235/2008, 22. toukokuuta 2008, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5608682.

² A6-0290/2006, T6-0417/2006, 11. toukokuuta 2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5319032.

tuotteiden tuottamiseksi, millä pyritään tarjoamaan lääketeollisuudelle sopivia välineitä terveydenhoitoon.

Parlamentti korosti lisäksi mahdollisuuksia, joita maatalouden jätetuotteiden ja jätteiden käyttö tarjoaa lämmön, jäädytyksen ja sähkön tuotannolle, jossa käytetään taloudellisesti tehokkaita ja ympäristöä säästäviä menetelmiä.

Vielä on syytä mainita, että Euroopan parlamentin maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta kehotti ennen lainsäädäntömenettelyä politiikan osastoa teettämään tutkimuksen non food -viljelystä¹.

Viite²: valiokunta-aloitteinen mietintö (INI(2004) 2259)

Esittelijä: Neil Parish (PPE-DE, UK)

5.10. Bioteknologia: Euroopan maatalouden näkymät ja haasteet

Valiokunta hyväksyi Kyösti Virrankosken laatiman valiokunta-aloitteisen mietinnön 24. tammikuuta 2007. Mietinnössä kehoitettiin komissiota ja neuvostoa toteuttamaan lisätoimia mutta kehoitettiin varovaisuuteen muuntogeenisten viljelykasvien yhteydessä ja painotettiin selvemmän oikeudellisen kehityksen merkitystä alalla.

Valiokunta kannusti yleisesti pyrkimyksiä biotekniikan kehittämiseen EU:ssa ottaen huomioon, että biotekniikat helpottavat kestävien tuotantomenetelmien kehittämistä, suurempien ja laadukkaampien satojen ja monipuolisempien tuotteiden tuottamista vähentäen samalla nitraattien ja muiden lannoitteiden käyttöä ja veden kulutusta, millä edistetään ihmisten terveyden ja ympäristön suojelemista.

Valiokunta myös korosti, että biotekniikan kehittämisestä voi seurata muita myönteisiä vaikutuksia, kuten suun kautta nautittavien rokotteiden kaltaisten täysin uusien tuotteiden ja ympäristöystävällisempien energialähteiden, kuten biomassan, -kaasun ja -polttoaineiden syntyminen.

Tämä huomioon ottaen mietinnössä kehoitettiin komissiota perustamaan korkean tason ryhmä, johon kuuluu komission, neuvoston, parlamentin ja kaikkien sidosryhmien edustajia ja jonka tarkoituksena on laatia biotekniikkaa ja EU:n maataloutta koskeva strategia.

Sääntelykehykseen liittyen valiokunta ilmaisi tukevansa uusien biotekniikan tuotteiden hyväksymiseen nykyisin sovellettavaa ennalta varautumiseen perustuvaa lähestymistapaa.

Viite³: valiokunta-aloitteinen mietintö (INI(2006) 2059)

Esittelijä: Kyösti Virrankoski (ALDE, FI)

¹ Dipartimento di Economia ed Ingegneria Agrarie (DEIAGRA), Bolognan yliopisto, [The Competition between Food Crops and Non Food Crops for Energy : What are the Effects on Agricultural Structures and on the Use of Land](#), Euroopan parlamentti, 2008.

² A6-0040/2006, T6-0116/2006, 23. maaliskuuta 2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5217932.

³ A6-0032/2007, 21. toukokuuta 2007, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5319532.

6. KALATALOUS

6.1. Kalatalouden kriisi

Euroopan parlamentti on ollut kuudennen lainsäädäntökauden alusta alkaen huolestunut kalatalouden taloudellisesta kriisistä. Parlamentti on tarkastellut erityisesti polttoaineiden hinnan nousua.

Euroopan parlamentti hyväksyi vuonna 2005 David Casan (PPE-DE, MT) laatiman mietinnön¹ **Euroopan kalatalousrahastosta**. Hyväksytyt tarkistukset koskivat kalastusalusten toiminnan pysyvää lopettamista, kalastusvälineiden rahoittamista ja vesiviljelylaitoksiin tehtäviä investointeja. Pääkohdat ovat seuraavat:

Euroopan parlamentti halusi laajentaa **kalastusalusten toiminnan pysyvän lopettamisen** politiikan soveltamisalaa. Se ehdotti myös, että kalatalousrahasto voi myöntää tukea kokonaispalkkioiden muodossa kyseisten alusten miehistöille.

Jäsenvaltiot voivat ottaa meriekosysteemien suojelusuunnitelmien yhteydessä käyttöön aluksen omistajille ja kalastajille maksettavan yksittäiskorvauksen, jos tämä johtaa kalastuskapasiteetin pienenemiseen.

Tukea voidaan myöntää mukautuksille, jotka parantavat alusten turvallisuutta sekä elin- ja työoloja, mukaan lukien moottorin vaihto turvallisuuteen ja polttoaineen säästöön liittyvistä syistä tai siksi, että yhteensopivuus ympäristön kanssa lisääntyy, edellyttäen että kalastuskapasiteetti ei kasva. Etusijalle asetetaan pienemmät ja vanhemmat alukset.

Parlamentti esitti uusia lausekkeita, jotka koskevat julkista tukea alusten uudistamiseksi ja nykyaikaistamiseksi syrjäisimmillä alueilla.

Euroopan parlamentti halusi kalatalousrahaston investointien kattavan kaikki tuotantoketjun osat, myös uusien tuotantolaitosten rakentamisen ja nykyisten tuotantolaitosten laajentamisen ja nykyaikaistamisen, siltä osin kuin on kyse hyvät markkinanäkymät omaavista lajeista, kunhan laitokset ovat teknisesti ja taloudellisesti elinkelpoisia eivätkä aiheuta tuotannon liikakapasiteettia.

Kalastusta harjoittavien rannikkoalueiden kestäväan kehitykseen liittyen parlamentti torjui rajoituksen, jonka mukaan kalatalousrahaston tukea ei myönnetä yli 100 000 asukkaan yhteisöille.

Viite: asetus KOM(2004) 497, annettu 14. heinäkuuta 2004.

Esittelijä: David Casa (PPE-DE, MT)

Euroopan parlamentti hyväksyi vuonna 2006 Sean Ó Neachtainin (UEN, IE) laatiman valiokunta-aloitteisen mietinnön² **rannikkokalastuksen** epävarmasta tilanteesta. Mietinnössä korostettiin, että ala "edistää merkittävästi" sekä paikallistalouksia että rannikkoyhteisöjen sosiaalisten rakenteiden säilymistä. Poliitiikan osasto B oli teettänyt etukäteen tutkimuksen tästä aiheesta kalatalousvaliokunnan aloitteesta³.

¹ T6-0282/2005, EUVL C 157, 6.7.2006, s. 97–324 E, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5188932.

² T6-0276/2006, 15. kesäkuuta 2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5219262.

³ Centro Tecnológico del Mar – Fundación CETMAR, Espanja [Inshore Fisheries and the Problems Encountered by Inshore Fishermen](#), Euroopan parlamentti, 2005.

Euroopan parlamentti kehotti laatimaan EU:n yhteisen määritelmän rannikkokalastukselle. Komissiota kehoitettiin ehdottamaan tapoja rannikkokalastusta koskevien tietojen yhdenmukaistamiseksi koko EU:ssa.

Muiden suositusten ohella komissiota kehoitettiin rahoittamaan rannikkokalastusalueiden uudistamista sekä esittämään erityisiä koulutusohjelmia. Parlamentti esitti myös toiveen siitä, että naisten asema kalastusalueilla tunnustetaan laajemmin ja että taataan heidän taloudelliset ja sosiaaliset oikeutensa.

Viite: muu kuin lainsäädäntömietintö

Esittelijä: Sean Ó Neachtain (UEN, IE)

Euroopan parlamentti hyväksyi myös vuonna 2006 päätöslauselman¹, joka perustui Pedro Guerreiron (GUE/NGL, PT) laatimaan valiokunta-aloitteiseen mietintöön, joka puolestaan oli laadittu vastauksena komission tiedonantoon **kalastusalan taloudellisen tilanteen parantamisesta**. Mietinnössä pahoiteltiin, ettei komission asiakirja ole tarpeeksi kunnianhimoinen. Euroopan parlamentin kalatalousvaliokunta oli aiemmin kehottanut politiikan osasto B:tä teettämään tutkimuksen tästä aiheesta².

Viite: KOM(2006) 0103, 9. maaliskuuta 2006

Esittelijä: Pedro Guerreiro (GUE/NGL, PT)

Euroopan parlamentti arvosteli sitä, että ehdotetuilla toimilla ei ole todellista sosioekonomista ulottuvuutta ja että niissä ei oteta mitenkään huomioon "niiden täytäntöönpanon seurauksia alusten miehistölle". Parlamentti pahoitteli, että hätäavun ja rakenneuudistustukien osalta komissio vastustaa edelleen mahdollisten korvausten ja toimintatukien myöntämistä. Tästä syystä se painotti tarvetta perustaa yhteisörahoitteinen takuurahasto, jolla voidaan taata vakaat polttoainehinnat siten, että kalastusalan yrityksille myönnetään väliaikaisia korvauksia.

Keskipitkän ja pitkän aikavälin toimenpiteiden yhteydessä parlamentti korosti, että Euroopan kalatalousrahaston olisi edelleen myönnettävä tukea erityisesti pienimuotoista rannikkokalastusta harjoittavien kalastuslaivastojen uudistamiseen ja nykyaikaistamiseen – ja etenkin moottorien vaihtamiseen – sekä yli 20 vuotta vanhojen kalastusalueiden vaihtamiseen, koska niiden turvallista toimintaa ei enää kyetä takaamaan.

Komissiota myös kehoitettiin tunnustamaan rannikkokalastuksen ja pienimuotoisen kalastuksen erityisluonteen yhteisen kalastuspolitiikan yhteydessä sekä tekemään ehdotuksen yhteisön tukiohjelmasta, joka mahdollistaa alalle ominaisten ongelmien ratkaisemisen. Parlamentti kehotti uudelleen komissiota tutkimaan eri tekijöiden – muiden kuin kalastuksen – vaikutusta meriympäristöön ja kalavarojen tilaan (näitä tekijöitä ovat muun muassa rannikoiden ja meren saastuminen, teollisuuden ja maatalouden päästöt, merenpohjan ruoppaukset sekä meriliikenne) nykyisten hallintomenetelmien täydentämiseksi. Parlamentti huomautti lopuksi, että on ensisijaisen tärkeää saavuttaa tasapaino sosioekonomisen tilanteen ja ympäristöön liittyvän kestävyuden välillä, ja korosti samalla tarvetta toteuttaa tuki- tai korvausmekanismi, jolla tuetaan kalakantojen elvytysuunnitelmien taloudellisista ja sosiaalisista vaikutuksista kärsivään joutuneita kalastajia, tai muita ekosysteemien suojelua lisääviä toimenpiteitä erityisesti epäsuotuisimmilla alueilla.

¹ T6-0390/2006, 28. syyskuuta 2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5341542.

² LEI B.V., *The Impact of the Increase of the Oil Price in European Fisheries*, Euroopan parlamentti, 2006.

Euroopan parlamentti hyväksyi vuonna 2007 päätöslauselman¹, joka perustuu Pedro Guerreiron (GUE/NGL, PT) laatimaan valiokunta-aloitteiseen mietintöön. Mietintö on komission kertomukseen kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä liittyvä jatkotoimi. Poliitiikan osastoa kehoitettiin teettämään laajamittainen tutkimus aiheesta².

Viite: KOM(2006) 558 lopullinen, 29. syyskuuta 2006

Esittelijä: Pedro Guerreiro (GUE/NGL, PT)

Euroopan parlamentti korosti, että kalataloustuotteiden YMJ:tä on tarpeen tarkistaa viipymättä perusteellisesti, jotta varmistetaan alan tulot, markkinoiden vakaus, kalataloustuotteiden entistä parempi kaupan pitäminen ja niiden lisäarvon nousu. Komissiota kehoitettiin laatimaan tiedonanto näistä suuntaviivoista ja tekemään kalataloustuotteiden YMJ:n tarkistamista koskeva ehdotus.

Parlamentti korosti tarvetta vahvistaa YMJ:n taloudellisia resursseja, jotta voidaan varmistaa kalatalousalan tarpeisiin riittävä yhteisön rahoitus. Päätöslauselmassa painotettiin, että nykyiset interventiomekanismit ovat hyvin keskittyneitä, ja komissiota pyydettiin arvioimaan, ovatko nämä mekanismit asianmukaisia ja tarpeeksi joustavia, jotta niillä voidaan vastata eri jäsenvaltioissa vallitsevista tuotannollisista/kaupallisista rakenteista johtuviin tarpeisiin sekä parantaa kalatuotteiden kaupan pitämistä ja varmistaa tuottajille oikeudenmukaiset tulot.

Euroopan parlamentti totesi, että tonnikalan kompensatiokorvausta olisi laajennettava, ja pyysi samalla komissiota ottamaan käyttöön sardiinin kompensatiokorvauksen aiemman ehdotuksen mukaisesti.

Parlamentti korosti pakkausmerkintöjen ja kuluttajalle annettavan paikkansa pitävän tiedon tärkeyttä. Erityisesti tuontituotteiden kaupallisia nimiä on analysoitava ja valvottava seikkaperäisesti, jotta kuluttajia ei johdeta harhaan. Komissiota kehoitettiin nopeuttamaan kalastustuotteiden ympäristösertifiointiprosessia.

Päätöslauselmassa korostettiin, että rakennerahastoista on tuettava sellaisten infrastruktuurien nykyaikaistamista ja perustamista, joita tuottajat tarvitsevat, esimerkiksi jäähdytys-, jalostus-, kuljetus-, markkinointi- ja jakeluyksiköitä. Siinä korostettiin myös, että interventiomekanismeissa on otettava huomioon kalataloustuotteiden herkkä pilaantuvuus, ja pyydettiin vahvistamaan tukia, joilla parannetaan kalan käsittelyä aluksilla ja erityisesti jäähdytysjärjestelmiin tehtäviä investointeja. Parlamentti jatkoi korostaen, että on tarpeen vahvistaa taloudellista tukea koskevia mekanismeja, jotta edistetään tarjonnan keskittymistä etenkin tukemalla erityisesti pienimuotoisen lähivesikalastuksen osalta kalastusjärjestön perustamista. Toimintaohjelmilla olisi varmistettava – riittävän taloudellisen tuen turvin – kalastusjärjestöjen mahdollisuus harjoittaa tuotteidensa suoramyyntiä siten, että tämä olisi keino kasvattaa omien kalataloustuotteiden lisäarvoa. Parlamentti totesi myös, että on tarpeen säilyttää suora tukiyhteys kalastusjärjestöihin yhteisön talousarviossa ja antaa myös mahdollisuus siihen, että jäsenvaltioilla on toimintaohjelmien tukemiseen tarkoitettuja täydentäviä tukia.

Päätöslauselmassa suositeltiin, että komissio arvioi seurauksia, joita aiheutuu suhteista yhteisön ulkopuolisiin maihin, etenkin tuontituotteiden vaikutusta ensimyyntihintoihin. Siinä

¹ T6-0606/2007, 12. joulukuuta 2007, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5484592.

² Jesús Iborra Martín, rakenne- ja koheesiopolitiikasta vastaava osasto, *The Reform of the Common Organisation of the Market of Fisheries Products of 2000*, Euroopan parlamentti, 2007; Jesús Iborra Martín, rakenne- ja koheesiopolitiikan osasto B, *Producers' Organisations and the Common Organisation of the Markets in Fisheries Products*, Euroopan parlamentti, 2008.

pyydettiin komissiota suhtautumaan entistä kriittisemmin kaupallisia ulkosuhteita koskevissa arvioissaan etenkin Maailman kauppajärjestön alaisten suojatoimenpiteiden käyttöönottoon, jotta se ei vaaranna EY:n perustamissopimuksen 33 artiklan mukaisia tavoitteita. Euroopan parlamentti esitti myös, että tuotuihin ja sisämarkkinoilla kaupan pidettäviin kalataloustuotteisiin sovelletaan samoja sääntöjä ja vaatimuksia kuin yhteisön kalataloustuotteisiin, kuten esimerkiksi pakkausmerkintöjä, kasvinsuojelua ja vähimmäiskokoa koskevia sääntöjä.

Euroopan parlamentti hyväksyi kesäkuussa 2008 yhteisen päätöslauselman¹ **dieselöljyn hinnannousun synnyttämästä kalatalousalan kriisistä**, josta politiikan osastoa pyydettiin teettämään tutkimus².

Euroopan parlamentin jäsenet ilmaisivat solidaarisuutensa EU:n kalastajille ja kehottivat komissiota ja neuvostoa suunnittelemaan keinoja kalastusalan tämänhetkisen kriisin ratkaisemiseksi. Parlamentti toisti kehotuksensa, jonka mukaan komission olisi tarkistettava kyseistä asetusta tuen nostamiseksi 100 000 euroon alusta kohden (eikä yritystä kohden), jotta tuen taso nostetaan lähemmäksi muiden talouden alojen tukia. Parlamentti kehotti lisäksi jäsenvaltioita nopeuttamaan menettelyjä kalastusalan vähämerkityksisen tuen maksamisen mahdollistamiseksi.

Euroopan parlamentti pyysi kalastuslaivaston rakenneuudistussuunnitelmien panemista täytäntöön kaikissa jäsenvaltioissa ja tarvittavien varojen antamista laivaston vapaaehtoista uudelleenjärjestelyä varten; tätä varten parlamentti

- pyysi komissiota vahvistamaan ensisijaiset kriteerit niille kalastuslaivaston osille, jotka ovat kärsineet tästä kriisistä eniten,
- piti keskeisen tärkeänä, että Euroopan kalatalousrahaston kansallisia toimintaohjelmia tarkistetaan, jotta mahdollistetaan kohdistetumpi varojen käyttö,
- pyysi tukemaan kerran tapahtuvaa pyydyksen vaihtamista, joka johtaa vähemmän polttoainetta kuluttavan kalastusmenetelmän käyttöönottoon,
- rohkaisi hankkimaan kalustoa, joka parantaa polttoainetehokkuutta.

Parlamentti pyysi komissiota tekemään ehdotuksen seitsemänvuotisesta korvausjärjestelmästä hiilidioksidipäästöjen vähentämisessä kalastusalalla hiilidioksidin nykyhinnan, 25 euroa tonnilta, perusteella.

Jäsenet myös pyysivät komissiota tukemaan erityisen kalatalouteen keskittyvän tutkimus- ja kehitysrahaston perustamista osana nykyistä tutkimuksen ja kehityksen seitsemästä puiteohjelmaa sellaisten hankkeiden rahoittamisen helpottamiseksi, joilla tutkitaan kalastusalan vaihtoehtoisia energialähteitä ja parannetaan sen energiatehokkuutta.

Lopuksi Euroopan parlamentti kehotti komissiota laatimaan erityisiä ehdotuksia tilanteen helpottamiseksi kalastuksesta eniten riippuvaisilla alueilla. Parlamentti oli aiemmin kehottanut rakenne- ja koheesiopolitiikan osastoa tutkimaan aihetta, josta se teetti tutkimuksen *Regional Dependency on Fisheries*³ (Alueiden riippuvuus kalastuksesta).

¹ T6-0308/2008, 19. kesäkuuta 2008, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5643522.

² LEI B.V., *The Impact of the Increase of the Oil Price in European Fisheries*, Euroopan parlamentti, 2006.

³ Pavel Salz, Framian bv, Graeme Macfadyen, Poseidon Ltd., *Regional Dependency on Fisheries*, Euroopan parlamentti, 2007.

6.2. Kalavarojen säilyttämistä koskevat hoitotoimenpiteet Välimerellä

Asetuksen tavoitteena on vakiinnuttaa kalavarojen säilyttämistä koskevat hoitotoimenpiteet Välimerellä parantamalla elollisten vesiluonnonvarojen hyödyntämistä sekä suojella herkkiä luontotyyppisiä, samalla kun otetaan huomioon Välimerellä harjoitettavan pienimuotoisen rannikkokalastuksen erityisluonne.

Euroopan parlamentti esti tämän yhteisen kalastuspolitiikan uudistamisen kannalta olennaisen tärkeän asetuksen hyväksymisen viidennen lainsäädäntökauden lopussa. Uusi parlamentti hyväksyi kesäkuussa 2005 Carmen Fraga Estevezin (PPE-DE, ES) laatiman mietinnön¹ ja saavutti komission kanssa kompromissin, jolla pyritään palauttamaan mahdollisimman pian kalavarojen mahdollisimman tyydyttävä tila. Suurimmassa osassa parlamentin tarkistuksista viitataan tonnikalan pyyntiin, pyydyksien silmäkokoon liittyvään saaliiden vähimmäiskokoon ja sallittujen pyydyksien ominaispiirteisiin.

Tarkistukset sisältyivät esittelijän ja komission neuvottelemaan kompromissisopimukseen:

- Vedettävien verkkojen pienin sallittu silmäkoko on 40 millimetriä 31. joulukuuta 2006 saakka. Sen jälkeen ne on korvattava neliösilmaisella verkolla, jonka perän silmäkoko on 40 millimetriä tai, laivanvarustajan asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä, vinoneliösilmaisella verkolla, jonka silmäkoko on 50 millimetriä. Komissio esittää parlamentille ja neuvostolle ennen 30. 2010 kertomuksen näiden määräyksien täytäntöönpanosta.
- Vedettävien verkkojen käyttö on kiellettyä yli 1 000 metrin syvyydessä.
- Sardiinin, kummeliturskan, hummerin ja merianturan alinta mitta alennetaan.
- Trooliverkkojen ja hydraulisten pohjajarojen käyttö on kielletty 0,5 meripeninkulman päähän rannikosta ulottuvalla vyöhykkeellä komission ehdottaman 1,5 meripeninkulman sijaan.
- Euroopan parlamentti totesi, että laajasti vaeltaviin kalakantoihin liittyvät toimet olisi vahvistettava alueellisissa kalastusjärjestöissä (tässä tapauksessa GFCM:n² ja ICCAT:n³) eikä komissiossa. Siten tällaiset toimet sitovat sekä EU:n jäsenvaltioita että muita rannikkovaltioita, millä vältetään kalastajien välinen syrjintä.
- Pitkäsiimakalastusta säännellään koukkujen määrän perusteella välineen pituuden sijaan. Yhdellä aluksella ei saa säilyttää enempää kuin 2 000 koukkuja kalastettaessa tonnikalaa, 3 500 koukkuja kalastettaessa miekkakalaa ja 5 000 koukkuja kalastettaessa valkotonnikalaa.
- Muissa teknisissä tarkistuksissa käsiteltiin pitkiensiimojen pituutta kalastettaessa tiettyjä lajeja sekä pohjajarojen leveyttä.

Parlamentti tarkisti myös joitakin määräaikoja:

- Neuvoston on nimettävä ennen 31. 2005 (31. joulukuuta 2004 sijaan) erityisesti sellaiset suojelualueet, jotka sijaitsevat kokonaan tai osittain jäsenvaltioiden aluevesien ulkopuolella, sekä ilmoitettava, mitkä kalastustoimet ovat näillä alueilla kiellettyjä ja mitkä sallittuja.

¹ T6-0234/2005, EUVL C 124, 25.5.2006, s. 421–527 E, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=236982.

² Välimeren yleinen kalastuskomissio.

³ Kansainvälinen Atlantin tonnikalojen suojelukomissio.

- Jäsenvaltioiden on ennen 31. 2005 (31. 2004 sijaan) nimettävä lisäksi niiden aluevesillä sijaitsevia suojelualueita, joilla kalastustoimia voidaan kieltää tai rajoittaa.

Viite: KOM(2003) 589, 9. lokakuuta 2003

Esittelijä: Carmen Fraga Estevez (PPE-DE, ES)

6.3. Kantojen elvytys- ja hoitosuunnitelmat

Kalakantojen hoito-/elvytysuunnitelmat ovat tärkein osa kalakantojen suojelupolitiikkaa. Tässä muutamia esimerkkejä:

Euroopan parlamentti hyväksyi marraskuussa 2007 Iles Braghetton (PPE-DE, IT) laatiman mietinnön¹ ehdotuksesta neuvoston asetukseksi **tonnikalan monivuotisesta elvytysuunnitelmasta Itä-Atlantilla ja Välimerellä**. Siinä vastustettiin tonnikalan vähimmäiskokoa koskevia poikkeuksia.

Tärkeimpiä tarkistuksia olivat seuraavat:

- Vähintään kuukautta ennen kuin jäsenvaltiot lähettävät komissiolle luettelot aluksista ja tonnikalarysistä, niiden on esitettävä sähköisesti kalastussuunnitelma, jossa ilmoitetaan niiden alusten ja tonnikalarysien määrä, joille ne aikovat hakea kalastuslupia, ja tiedot suunnitellusta pyyntiponnistuksesta. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että kalastussuunnitelmaan sisältyvien alusten ja tonnikalarysien määrä on suhteutettu kyseisen jäsenvaltion tonnikalakiintiöön.
- Luettelossa olevien alusten määrän on vastattava kalastussuunnitelman mukaisia ehtoja ja pyyntiponnistuksen laskutapaa.
- Kalastuskieltokausien aikana kalastajille (aluksilla työskentelevälle miehistölle ja alusten omistajille) maksetaan Euroopan kalastusrahastosta rahallisia korvauksia.
- Parlamentti poisti tonnikalan 8 kilogramman vähimmäiskokoa koskevan poikkeuksen.
- Komissio huolehtii siitä, että tonnikalan kalastustoimet keskeytetään niissä jäsenvaltioissa, jotka eivät noudata tiedottamiselle asetettuja määräaikoja.

Viitteet: KOM(2007) 169, 3. maaliskuuta 2007

Esittelijä: Iles Braghetto (PPE-DE, IT)

Euroopan parlamentti hyväksyi huhtikuussa 2005 Rosa Miguélez Ramosin (PSE, ES) laatiman päätöslauselman² **kummeliturska- ja keisarihummerikantojen elvytysuunnitelmasta**. Tärkeimmät tarkistukset olivat seuraavat:

- Toimenpiteiden toteuttaminen kyseisten kantojen elvyttämiseksi edellyttää sosioekonomisia toimia niiden seurauksien lieventämiseksi sekä yhteisön talousarviosta maksettavia riittäviä määrärahoja.
- Cadizin lahti on suljettava suunnitelman ulkopuolelle.
- Turvalliset biologiset rajat ja kalastuskuolevuus on määriteltävä paremmin.
- Jäsenvaltioiden on oltava joustavampia pyyntiponnistusten vähentämisessä.

¹ T6-0532/2007, 15. marraskuuta 2007, EUVL L 340, 22.12.2007, s. 8, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5474682.

² T6-0130/2005, EUVL C 33, 9.2.2006, s. 495–558 E, OEIL www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=239872.

- Korotetaan rajoja, jotka ylittävät kalojen määrät on punnittava virallisesti.

Komission on laadittava kahden vuoden kuluttua Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus, jossa esitetään elvytysuunnitelman täytäntöönpanon tulokset, mukaan lukien suunnitelmaan kuuluvat sosioekonomiset tiedot.

Viitteet: KOM(2003) 818, 23. joulukuuta 2003

Esittelijä: Rosa Miguélez Ramos (PSE, ES)

Euroopan parlamentti hyväksyi huhtikuussa 2005 Philippe Morillonin (ALDE, FR) laatiman mietinnön¹ **kielikampelakantojen elvyttämisestä Englannin kanaalin länsiosassa ja Biskajanlahdella.**

Euroopan parlamentti muutti täysin komission ehdotusta täsmentämällä, että kielikampelakantojen tila Englannin kanaalin länsiosassa ja Biskajanlahdella on vakaantunut viime vuosina. Näin ollen elvytysuunnitelma on korvattava hoitosuunnitelmalla. Kielikampelakannan hoitosuunnitelman on perustuttava biomassaa koskevaan tieteelliseen lausuntoon eikä kalastuskuolevuutta koskevaan lausuntoon, mitä komissio ehdottaa. Hoitosuunnitelmalla on siten pyrittävä varmistamaan, että kielikampelakannat pysyvät turvallisissa biologisissa rajoissa. Tärkeimmät tarkistukset kohdistuivat TAC-tasoihin, painorajoihin ja pyyntiponnistuksen enimmäistason poistamiseen.

Viitteet: KOM(2003) 818, 23. joulukuuta 2003

Esittelijä: Philippe Morillon (ALDE, FR)

Parlamentti hyväksyi toukokuussa 2005 Albert Jan Maatin (PPE-DE, NL) laatiman päätöslauselman² **eurooppalaisen ankeriaskannan elvytystoimenpiteistä.**

Tarkistuksillaan Euroopan parlamentti pyrki muun muassa korvaamaan komission ehdotuksen 15 päivää kestävästä kuukausittaisesta kalastuskiellosta vaihtoehtoisena toimenpiteenä, jolla lyhennetään kalastuskautta "sitä, että pyyntiponnistus vähenee puoleen".

Mietinnössä kehoitettiin toteuttamaan "erityistoimia istutettavien lasiankerioiden määrän lisäämiseksi" lasiankerioiden suurimittaisen viennin aiheuttaman uhan torjumiseksi. Päätöslauselmassa täsmennettiin myös, että jäsenvaltioiden olisi toteutettava "täydentäviä toimia, jotta voitaisiin mahdollisuuksien mukaan välttää lasiankerioiden luonnollisen muuton estäminen tiettyjen kausien aikana", ja kehoitettiin EU:ta tukemaan toimia "esteiden ohitusmekanismien rakentamiseksi ja/tai mukauttamiseksi niin, että kalojen nousua jokiin ei vaaranneta". Euroopan parlamentti ehdotti myös uutta lauseketta, jolla taataan lasiankerioiden lisäsuojelu ja jossa asetetaan tiettyjä ehtoja alle 12 senttimetrin pituisten ankerioiden kalastamiselle.

EU rahoittaa tällä hetkellä kolmea tutkimusohjelmaa:

- *Estimating the chance of recovery for the eel population*, EELREP (Ankeriaskannan elvytysmahdollisuuksien arviointi),
- *The impact of fisheries and hydroturbines on the European eel population*, SILVEREEL (Kalastuksen ja vesiturbiinien vaikutus Euroopan ankeriaskantoihin),

¹ T6-0128/2005, EUVL C 33, 9.2.2006, s. 495–540 E, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=239882.

² T6-0200/2006, 16. toukokuuta 2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5279452.

- *A study leading to informed management of eels, SLIME* (Ankeriaskantojen asiantuntevaa hoitoa koskeva tutkimus).

Viite: KOM(2005) 472, 6. lokakuuta 2005

Esittelijä: Albert Jan Maat (PPE-DE, NL)

Euroopan parlamentti hyväksyi marraskuussa 2006 Albert Jan Maatin (PPE-DE, NL) laatiman päätöslauselman¹ **punakampela- ja merianturakantojen elvyttämissuunnitelmasta Pohjanmerellä.**

Tärkeimpiä tarkistuksia olivat:

- Suurimmat sallitut saaliit (TAC) olisi vahvistettava kolmeksi vuodeksi komission ehdottaman vuosittaisen vahvistamisen sijaan.
- Euroopan parlamentti esitti myös, että hoitosuunnitelman kynnysarvona käytetään varotason vähimmäistonnimäärää komission ehdottaman prosenttiosuuteen perustuvan järjestelmän sijaan.
- Turskan hoitosuunnitelman mukaisesti olisi vahvistettava eri pyyntimenetelmiin liittyvien merelläolopäivien enimmäismäärä.

Lisäksi parlamentti korosti tarvetta vähentää kielteisiä vaikutuksia, joita puomitroolien käytöstä voi aiheutua ekosysteemeille ja meriympäristölle. Komission olisi näin ollen teetettävä tutkimus puomitrooleilla tapahtuvan kalastuksen vaikutuksista ekosysteemeihin ja meriympäristöön ja vaihtoehtoisista puomitroolikalastuksen pyyntimenetelmistä, jotka ovat taloudellisesti, ympäristöllisesti ja sosiaalisesti kestäviä. Tutkimuksen tulosten perusteella olisi laadittava toimintasuunnitelma sellaisten pyyntimenetelmien ja -välineiden, joilla on kielteisiä vaikutuksia ekosysteemeihin ja meriympäristöön, asteittaiseksi käytöstä poistamiseksi ja korvaamiseksi ympäristöystävällisemmillä pyyntimenetelmillä ja -välineillä.

Viitteet: KOM(2005) 0714, 10. tammikuuta 2006

Esittelijä: Albert Jan Maat (PPE-DE, NL)

Euroopan parlamentti hyväksyi toukokuussa 2008 Rosa Miguélez Ramosin (PSE, ES) laatiman mietinnön² **syvänmeren kalakantojen hoidosta.** Poliitiikan osasto B oli aiemmin järjestänyt aiheesta valmistelewan työpajan, jossa esiteltiin neljä ulkoista tutkimusta³.

Parlamentti huomautti, että ennen uusien hoitotoimenpiteiden hyväksymistä olisi selvitettävä, miksi nykyisiä toimenpiteitä ei toteuteta ja miksi jäsenvaltiot eivät noudata velvollisuuksiaan tai tekevät sen myöhässä tai erilaisia menetelmiä soveltaen. Se kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja kalastusteollisuutta poistamaan vallitsevat puutteet, jotta pyyntiponnistuksen rajoittamistoimenpiteet voidaan mukauttaa kalastuksen mukaan, ja myöntää, että suurin osa syvänmeren kalastuksesta on sekakalastusta.

Parlamentti muistutti komissiota siitä, että kutakin syvänmeren kalalajia koskevaa ennalta varautumisen periaatetta ja hyödyntämistä on noudatettava, ja TACit on vahvistettava tämän mukaisesti ja täsmällisten tieteellisten tutkimusten perusteella. Se painotti myös, että eri alueellisten kalastusjärjestöjen toimia on koordinoitava, jotta kaikkia rajoituksia sovelletaan kaikkien sopimuspuolten kalastajiin, millä estetään epätasapuolinen kohtelu.

¹ T6-0383/2006, EUVL L 70, 14.3.2008, s. 24, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5304162.

² T6-0196/2008, 8. toukokuuta 2008, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5484602.

³ Työryhmän aineisto: ks. Antoine Dosdat, Pascal Lorange, Ifremer, France, Philip A. Large, CEFAS, Lowestoft, Matthew Gianni, IUCN, [Deep Sea Stocks Management](#), Euroopan parlamentti, 2007.

Parlamentti korosti tarvetta kieltää syvänmeren kalastuksessa saatujen sivusaaliiden poisheittäminen, mikä mahdollistaisi sen, että tutkijat voisivat tutkia tarkemmin lajien monimuotoisuutta; monet näistä lajeista ovat syömäkelvottomia, kun ne on purettu maihin. Komission olisi mukautettava pyyntiponnistuksia kohdelajien ja tahattomien saaliiden mukaisesti, ja samaan aikaan seuranta- ja valvontamenettelyjä olisi vahvistettava.

Komissiota kehoitettiin

- teettämään syvänmeren kalastusta koskevan sosiaalisen ja taloudellisen arvion ja erittelyn pyyntiponnistuksia koskevien rajoitusten vaikutuksista kyseiseen alaan sekä siitä, mikä on kalakantojen jatkuvan harvenemisen vaikutus,
- luomaan uusia tieteellisen tiedon keruuohjelmia,
- parantamaan seuranta- ja valvontamenettelyä jäsenvaltioissa,
- varmistamaan nykyisten syvämerenkalastusta koskevien kansainvälisten sopimusten toteuttamisen ja mahdollisen parantamisen.

Viitteet: KOM(2007) 0030, 29. tammikuuta 2007

Esittelijä: Rosa Miguélez Ramos (PSE, ES)

6.4. Kestävyyden toteuttaminen EU:n kalataloudessa kestävän enimmäistuoton periaatteen avulla

Euroopan parlamentti hyväksyi syyskuussa 2007 Carmen Fraga Estevezin (PPE-DE, ES) laatiman valiokunta-aloitteisen mietinnön¹ **kestävän enimmäistuoton täytäntöönpanosta**. Euroopan parlamentti katsoi, että suurimpiin sallittuihin saaliisiin ja kiintiöihin perustuva yhteisön kalavarojen säilyttämis- ja hoitojärjestelmä ei ole mahdollistanut kalavarojen järkevää hyödyntämistä. Koska järjestelmä on kankea ja noudattaa biologisten suuntaviivojen sijaan poliittisia suuntaviivoja, se on päinvastoin ristiriidassa järkevän hoidon kanssa vaikeuttaen valvontaa ja suosien saaliiden poisheittämistä.

Parlamentti korosti, että yhteisön nykyisen säilyttämis- ja hoitojärjestelmän tulevat muutostoimet on toteutettava siten, että kalastajat osallistuvat niihin täysimääräisesti ja että toimet perustuvat kalastusalan tieteelliseen tutkimukseen. Parlamentin jäsenet edellyttivät, että tutkimuksen ja kehityksen seitsemännen puiteohjelman varoilla on kehitettävä kalastuksen hoidon teoreettisia malleja, niiden soveltamista, kalavarojen tilan sekä lajien välisten suhteiden luonnollisten ja muiden vaikutusten parempaa analyysia sekä parempia kalastusvälineitä.

Parlamentti pani merkille komission aikomuksen saavuttaa nämä tavoitteet ottamalla kestävä enimmäistuotto vertailuperustaksi kalastushoidossa, mutta varoitti, että suuri osa tiedeyhteisöstä on sitä mieltä, että kestävän enimmäistuoton perinteinen malli on jäänyt jälkeen uusista edistyksellisistä lähestymistavoista, joissa otetaan huomioon ekosysteemi kokonaisuutena ja sisällytetään malliin muun muassa ympäristökriteerit, lajien välinen vuorovaikutus sekä taloudellisia ja yhteiskunnallisia näkökohtia. On kehitetty uusia menetelmiä, jotka perustuvat kalastusta koskeviin tietokonesimulaatioihin. Niissä jäljitellään kestävän enimmäistuoton mallin lähestymistapaa pitämättä sitä yksiselitteisenä tavoitteena ja otetaan asianmukaisesti huomioon epävarmuustekijät, ympäristötekijät ja lajien väliset mahdolliset suhteet. Tällaisia menetelmiä voitaisiin periaatteessa laajentaa ottamaan huomioon erityiset sosiaaliset ja taloudelliset tekijät.

¹ T6-0382/2007, 6. syyskuuta 2007, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5386052.

Parlamentti varoitti, että kestäväen enimmäistuoton mallia on vaikea soveltaa EU:ssa eniten harjoitettavaan monilajikalastukseen. Parlamentti joutui siis pahoittelemaan, että komission tiedonannossa ei ole erityisesti näitä asioita koskevaa analyysia ja ratkaisua eikä perusteellisempaa arviota kestäväen enimmäistuoton mallin yleisistä vaikutuksista, sen puutteista ja sen soveltamistavoista erityistilanteissa eikä myöskään mallin vajavaisuuden aiheuttamista riskeistä. Se pahoitteli myös, että kestäväen enimmäistuoton mallin kehityksestä ja eri lähestymistapojen hyötynäkökohdista ei ole laadittu arviota. Näin ollen kestäväen enimmäistuoton mallin käyttöönottoa koskeva ehdotus on vielä viimeistelyä vailla ja koko yhteisön kalavarojen säilyttämis- ja hoitopolitiikan ongelmien, puutteiden ja tavoitteiden analyysia on vielä syvennettävä, jotta voitaisiin tehdä poliittisesti rohkea päätös siitä, millaisin uudenaikaisin toimenpitein yhteisen nykyisen kalastuspolitiikan välttämätön muutos voidaan toteuttaa.

Parlamentti oli huolissaan siitä, että pyrittäessä kunnianhimoisesti muuttamaan yhteisen kalastuspolitiikan säilyttämis- ja hoitojärjestelmän lähestymistapaa ei ole käytetty hyväksi tilaisuutta määritellä kalavarojen hyödyntämisyjärjestelmää selkeästi, vaan suurimpia sallittuja saaliita, kiintiöitä ja pyyntiponnistusta koskeva päällekkäinen järjestelmä on säilytetty. Komissiota kehoitettiin tarttumaan tähän tilaisuuteen laatia sellainen kalavarojen hyödyntämisyjärjestelmä, joka edistää kestävyyttä, tekee saaliiden poisheittäminen vaikeammaksi, selkeyttää teknisiä toimenpiteitä, poistaa kalavarojen pyynnissä harjoitetun syrjinnän ja liian kilpailun, lisää tarvittavaa joustavuutta ja parantaa alan kilpailukykyä. Hoitojärjestelmän muuttamista on tuettava sitä varten laadituilla ja taloudellisesti riittäväillä korvausjärjestelyillä, ja ehdotuksen sosioekonomisista vaikutuksista on tehtävä tutkimus.

Euroopan parlamentti kehotti ottamaan asteittain käyttöön sellaisen järjestelmän, jonka avulla kalastuspolitiikka voidaan mukauttaa yhä paremmin kalavarojen biologiseen kapasiteettiin, jotta yhteisön kalastustoiminnan kestävyys voidaan taata. Järjestelmä johtaa lopulta tasapainoiseen kalavarojen hyödyntämisyjärjestelmään, jossa suurimpia sallittuja saaliita tai kiintiöitä joudutaan muuttamaan vain yksittäistapauksissa ja tällöinkin lähes automaattisesti sen sijaan, että niitä muutetaan vuosittain ja muihin kuin puhtaasti tieteellisiin näkökohtiin perustuvien erilaisten kriteerien mukaisesti.

Viitteet: KOM(2006) 360, 4. heinäkuuta 2006

Esittelijä: Carmen Fraga Estevez (PPE-DE, ES)

6.5. Ei-toivottujen sivusaaliiden vähentämistä ja poisheittäminen lopettamista koskeva politiikka

Parlamentti hyväksyi tammikuussa 2008 Carl Schlyterin (Verts/ALE, SE) laatiman mietinnön¹ ei-toivottujen sivusaaliiden vähentämisestä ja poisheittäminen lopettamisesta Euroopan kalastuksessa.

Mietinnössä korostettiin, että ei-toivotut sivusaaliit ja poisheittäminen muodostavat vakavan ekologisen ja taloudellisen ongelman, koska ne toisaalta ovat vastuussa joissakin ekosysteemeissä havaitusta epätasapainosta ja toisaalta niitä pidetään pääasiallisena syynä kalakantojen – joista jotkin, kuten turskakannat, ovat kaupallisesti hyvin arvokkaita – köyhtymiselle. Ohjelmat, joilla vähennetään poisheittämistä, on täysimääräisesti integroitava kestävä kalastusta koskevaan yhteisön yleiseen politiikkaan.

Parlamentti esitteli useita mahdollisuuksia:

¹ T6-0034/2008, 31. tammikuuta 2008, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5484622.

- sallitaan useampia merelläolopäiviä tai muutoin lisätään sallittua kalastusaikaa valikoivampia pyyntivälineitä käyttäville aluksille,
- sallitaan valikoivia pyydyksiä käyttäville aluksille etuoikeutettu pääsy alueille, jotka ovat suljettuja valikoivia pyyntivälineitä vaille olevilta aluksilta,
- sallitaan valikoivammilla pyyntivälineillä varustettujen alusten toiminta aikoina, joina se on muilta kielletty.

Parlamentti totesi, että kalastusala reagoisi myönteisemmin ja tehokkaammin myönteisten kannustimien ja kielteisten seuraamusten yhdistelmään. Poisheittämisskielto olisi pantava täytäntöön vasta muuntyyppisten seuraamusten kokeilemisen jälkeen. Päätöslauselman mukaan järkevintä olisi valita useita koekalastuskohteita, jotka perustuisivat poisheitettyjen kalojen määrään tai asianomaisen lajin suojeluasemaan.

Päätöslauselmassa korostettiin, että tapauksissa, joissa poisheittäminen kielletään tietyssä kalastuksessa, pienten kalojen markkinoiden luomisen tai kiintiöttömien kalojen pyynnin kaltaisten väärin kannustimien välttämiseksi tällaisia kalasaaliita ei saisi myydä suoraan missään olosuhteissa. Kalastusaluksille voidaan korvata kulut, joita niille aiheutuu sellaisten saaliiden tuomisesta maihin, jotka ne muutoin olisivat heittäneet pois. Kyseistä kalasaalista voitaisiin esimerkiksi käyttää kalajauhon ja kalaöljyn tuotantoon, ja kaikkien yritysten, jotka hyödyntävät tällaista mahdollisuutta, on tuettava alueellisesti organisoitua korvausrahastoa.

Parlamentti huomautti lopuksi, että suurimpien sallittujen saaliiden (TAC) sääntelyjärjestelmä on yksi merkittävimmistä poisheittämissen syistä ja että on otettava käyttöön toimenpiteitä, joilla estetään pakollinen poisheittäminen silloin, kun väistämättä saadaan saaliiksi laillisen kokoisia lajeja, joita varten ei ole kiintiöitä. Sivusaaliskiintiöt olisi laskettava kuuluviksi suurimpien sallittujen saaliiden (TAC) määrään ja kaikki aluksesta puretut sivusaaliit olisi laskettava kiintiökohdennusten mukaan. Jos kalastuksessa ylitetään sivusaaliskiintiö, siihen saatetaan kohdistaa sulkutoimenpide, ja samoin ehdotetaan, että liiallinen määrä nuoria kaloja johtaisi reaaliaikaiseen sulkemiseen. Kiintiötä pitäisi sitten asteittain vähentää, jotta saataisiin lisää kannustimia pyydysten valikoivuuden parantamiseen.

Viitteet: KOM(2007) 136, 28. maaliskuuta 2007

Esittelijä: Carl Schlyter (Verts/ALE, SE)

6.6. Kalastusoikeusperustaiset hallinnointivälineet

Euroopan parlamentti hyväksyi Elspeth Attwoollin (ALDE, UK) laatiman mietinnön¹ kalastusoikeusperustaisista hallinnointivälineistä vastauksena komission tätä aihetta koskevaan tiedonantoon. Poliitiikan osasto B järjesti ennen mietinnön hyväksymistä työpajan, jossa esiteltiin neljä aiheesta laadittua ulkoista tutkimusta².

Parlamentti tunnustaa mietinnössään, että käytössä on monia erilaisia järjestelmiä ja että useimmissa sovelletaan jonkinlaista kalastusoikeusperustaista hallinnointia. Kalastusoikeusperustaista hallinnointia koskevilla kokeiluilla jäsenvaltioissa, jotka ovat soveltaneet tällaisia järjestelmiä, on ollut monenlaisia myönteisiä seurauksia esimerkiksi kapasiteetin vähentämisessä. Päätöslauselmassa korostetaan asian monimutkaisuutta ja siitä aiheutuvia ongelmia pyrittäessä siirtymään yhteen ainoaan järjestelmään, joka on tarkoitus toteuttaa joko yhdenmukaistamalla jäsenvaltioiden käytännöt tai hallinnoimalla

¹ T6-0113/2008, 10. huhtikuuta 2008, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5484612.

² Bjørn Hersoug, Luc van Hoof ja Maud Evrard, Torbjorn Trondsen, Thóroúlfur Matthiasson, *Rights Based Management in Fisheries*, Euroopan parlamentti, 2007.

järjestelmää yhteisön tasolla, vaikkakaan nämä ongelmat eivät ole voittamattomia. Koska järjestelmä voisi olla hyvin tehokas yhteisön tietyn aluskannan hallinnon kannalta, olisi ainakin kiinnitettävä huomiota mahdollisuuksiin sen sisällyttämiseksi YKP:aan.

Parlamentti katsoo kuitenkin, että on selvitettävä vaikutukset, joita kalastusoikeusperustaisen järjestelmän soveltamisella voi olla suhteelliseen vakauteen, oikeuksien omistajuuden keskittymiseen ja siitä aiheutuviin sosioekonomisiin vaikutuksiin, etuihin, joita suuret yritykset voisivat saada pienten toimijoiden tai yhteisöpohjaisen kalastuksen kustannuksella, mahdollisiin lisäkustannuksiin tai oikeuksien liiallisen keskittymisen riskiin. Parlamentti korostaa, että näitä huolenaiheita on käsiteltävä ennen kuin tehdään minkäänlaisia siirtoja yhtä ainoaa järjestelmää kohti, esimerkiksi tähänastisten ennakkotapausten mukaiseen mahdollisuuteen asettaa rajoitus kalastusoikeuksien kertymiselle.

Parlamentin jäsenet kehottivat komissiota varmistamaan, että kaikissa sen aloittamissa kalastusoikeusperustaista hallinnointia koskevissa tutkimuksissa pyritään seuraaviin tavoitteisiin:

- antamaan täydellinen kuva ja perusteelliset tiedot jäsenvaltioissa nykyisin käytetyistä hallinnointijärjestelmistä,
- käsittelemään kalastusoikeusperustaisten hallinnointijärjestelmien perusehtoja, kun on kyse siitä, (a) kenelle oikeuksia voidaan myöntää, kenelle niitä voidaan siirtää ja ovatko ne vaihdantakelpoisia sekä mitä rajoituksia näihin käytäntöihin sovelletaan, ja (b) kuinka laajoja oikeuksia myönnetään,
- arvioimaan nykyisistä hallinnointijärjestelmistä saatujen kokemusten perusteella kunkin ehdon tehokkuutta YKP:n tavoitteiden saavuttamisessa, kun on kyse
 - kalastusalan tehokkuuden ja kalastusteollisuudessa työskentelevien toimeentulon parantamisesta,
 - meriekosysteemin kestävyuden takaamisesta,
 - kalastuksesta riippuvaisten yhteisöjen elinkykyisyydestä,
 - kalastusoikeuksien omistajuuden keskittymisestä ja mahdollisista työpaikkojen menetyksistä,
 - näiden kysymyksien tutkimisesta erikseen kunkin kalastustyyppin osalta sekä yhteisön vesillä että yhteisön ulkopuolisilla vesillä.

Viitteet: KOM(2007) 0073, 26. helmikuuta 2007

Esittelijä: Elspeth Attwooll (ALDE, UK)

6.7. Yhteisön järjestelmän vahvistaminen laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen ehkäisemiseksi, estämiseksi ja lopettamiseksi

Parlamentti hyväksyi helmikuussa 2007 Marie-Hélène Aubertin (Verts/ALE, FR) laatiman mietinnön¹ **laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen lopettamista koskevasta yhteisön toimintasuunnitelmasta.**

Mietinnössä kehoitettiin komissiota ja jäsenvaltioita ponnistelemaan kaksin verroin niiden toteuttaessa laitonta, ilmoittamatonta ja sääntelemätöntä kalastusta koskevan EU:n toimintasuunnitelman 15:tä toimea vuonna 2002 tehdyn sopimuksen mukaisesti ja esitettiin suosituksia toteutettaviksi toimiksi. Mietinnön mukaan komission olisi sisällytettävä ehdotukseensa erityisesti seuraavat toimet:

¹ T6-0044/2007, 15. helmikuuta 2007, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5386082.

- on perustettava laittomaan, ilmoittamattomaan ja sääntelemättömään kalastukseen osallisia aluksia koskeva yhteisön rekisteri, johon kirjataan alueellisten kalastusjärjestöjen mustilla listoilla olevat alukset,
- kaikissa jäsenvaltioissa on sovellettava yhteisiä vakavista rikkomuksista annettavia vähimmäisseuraamuksia, joiden on oltava riittävän varoittavia,
- kaikki alueellisten kalastusjärjestöjen laatimat kalastusaluksia ja kalankuljetusaluksia sekä niiden omistajia tai kalastusta harjoittavia toimijoita koskevat mustat listat on julkaistava ja sisällytettävä suoraan yhteisön lainsäädäntöön. Kyseisillä listoilla olevien EU:n ulkopuolisten alusten pääsy yhteisön satamiin on tarkoituspäristä välittämättä kiellettävä paitsi silloin, kun kyseessä on ylivoimainen este tai humanitaariset syyt. Kaikkia EU:n lipun alla purjehtivia aluksia on kiellettävä antamasta apua (mm. polttoaineen, tarvikkeiden tai uudelleenlastauksen muodossa) kyseisille aluksille merillä ollessa,
- kalojen laillinen alkuperä on osoitettava ennen kuin kalasaaliin purkamiseen EU:n satamissa tai sen tuontiin EU:n alueelle annetaan lupa.

Euroopan parlamentti suhtautui myönteisesti uuden kalastuksenvalvontaviraston perustamiseen (Vigo, Espanja) ja kehotti komissiota pohtimaan ajatusta EU:n rannikkovalvonnan perustamisesta. Lisäksi se kehotti komissiota valvomaan, että sellaiset henkilöt, jotka ovat osallisia laittomaan, ilmoittamattomaan ja sääntelemättömään kalastukseen, eivät saa millekään toiminnan alalle minkäänlaista apua tai tukea, joka on peräisin yhteisön varoista.

Viitteet: muu kuin lainsäädäntömietintö

Esittelijä: Marie-Hélène Aubert (Verts/ALE, FR)

Euroopan parlamentti hyväksyi kesäkuussa 2008 ei-sitovan mietinnön¹ ehdotuksesta asetukseksi yhteisön järjestelmästä laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen ehkäisemiseksi, estämiseksi ja lopettamiseksi.

Ehdotuksen pääkohtia ovat:

- laaditaan luettelo aluksista (EU:n jäsenvaltioiden lipun alla liikennöivistä ja muista), jotka harjoittavat IUU-kalastusta,
- luodaan satamavaltion tarkastusjärjestelmä IUU-kalastusta harjoittavien kolmansien maiden kalastusalusten pääsyn kieltämiseksi EU:hun,
- kielletään IUU-kalastuksesta peräisin olevien kalojen tuonti vaatimalla todistuslippuvaltiolta siitä, että kala on laillisesti pyydetty,
- otetaan käyttöön yhteisön varojärjestelmä, jos voidaan epäillä IUU-kalastusta havaitun,
- kielletään kalantuonti maista, joiden on havaittu kieltäytyneen yhteistyöstä EU:n järjestelmän noudattamisessa,
- annetaan säännöksiä, joissa määritellään yksityiskohtaisesti edellä mainituissa tilanteissa toteutettavat toimet.

Viite: KOM(2007) 0602, 17. lokakuuta 2007

Esittelijä: Marie-Hélène Aubert (Verts/ALE, FR)

¹ T6-0245/2008, 29. syyskuuta 2008, EUVL L 286, 29.10.2008, s. 1, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5548632.

6.8. Keskustelun käynnistäminen koskien yhteisön suhtautumista kalastustuotteiden ympäristömerkkijärjestelmän kehittämiseen

Euroopan parlamentti hyväksyi syyskuussa 2006 Carmen Fraga Estévezin (PPE-DE, ES) laatiman valiokunta-aloitteisen mietinnön¹ keskustelun käynnistämisestä koskien yhteisön suhtautumista kalastustuotteiden ympäristömerkkijärjestelmän kehittämiseen.

Mietinnössä parlamentin jäsenet pitivät valitettavana, että komissio on viivytellyt tämän tiedonannon esittämisessä, mikä on mahdollistanut yksityisten kehittämien ympäristömerkkien yleistymisen ilman minkäänlaista julkista valvontaa; tilanne aiheuttaa sekaannusta kuluttajille ja tuottajille. Mietinnössä pahoiteltiin myös tiedonannon "kunnianhimon puutetta" ja katsottiin, että valittu vaihtoehto ei vastaa täysin asiaan liittyviin kysymyksiin.

Parlamentti pyysi komissiota antamaan kuuden kuukauden kuluessa tiedonannon vähimmäisvaatimuksista ja suuntaviivoista, jotka kalastustuotteita koskevan yhteisön ympäristömerkkijärjestelmän on täytettävä. Tässä yhteydessä on otettava huomioon alaa koskevat kansainväliset vaatimukset, etenkin FAO:n asettamat vaatimukset, jotta varmistetaan, että järjestelmä on FAO:n vastuullisen kalastuksen toimintasääntöjen sekä muiden kansainvälisten järjestöjen, kuten YK:n ja WTO:n, päätöslauselmien mukainen. Komissio vie järjestelmää eteenpäin, laatii sen toimintasäännöt ja varmistaa erityisten hyväksyntä- ja sertifiointielinten riippumattomuuden sekä varmistaa merkin sisällöllisen luotettavuuden.

Viitteet: KOM(2005) 0275, 29. kesäkuuta 2005

Esittelijä: Carmen Fraga Estévez (PPE-DE, ES)

6.9. Aavan meren haavoittuvien meriekosysteemien suojele pohjakalastuksessa käytettävien pyydysten haittavaikutuksilta

Euroopan parlamentti hyväksyi kesäkuussa 2008 Duarte Freitasin (PPE-DE, PT) laatiman mietinnön² aavan meren haavoittuvien meriekosysteemien suojelusta pohjakalastuksessa käytettävien pyydysten haittavaikutuksilta. Poliitiikan osastoa oli kehoitettu teettämään tutkimus aiheesta³. Mietinnön tärkeimmät tarkistukset ovat seuraavat:

Parlamentti poisti pohjapyydysten käyttökiellon yli 1 000 metrin syvyydessä.

Tässä asetuksessa on otettava huomioon YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) avomerellä tehtävän syvänmerenkalastuksen hallinnan kansainväliset suuntaviivat.

Parlamentti tarkisti "haavoittuvan meriekosysteemin" ja "pohjapyydysten" määritelmiä. Erityiskalastuslupaa koskevien hakemuksien yhteyteen on liitettävä yksityiskohtainen kalastussuunnitelma.

¹ T6-0347/2006, 7. syyskuuta 2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5281692.

² T6-0246/2008, 15. heinäkuuta 2008, EUVL L 201, 30.7.2008, s. 8, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5548842.

³ Jose Franco, AZTI TECNALIA, *Environmental Effects of Fishing Gears and the Socioeconomic Consequences of their Modification, Substitution or Suppression*, Euroopan parlamentti, 2007.

Jos on erittäin epäselvää, esiintyykö jollakin alueella haavoittuvaa meriekosysteemiä, aluetta pidetään haavoittuvana meriekosysteeminä, kunnes on riittävä näyttö siitä, ettei näin ole.

Komissio toimittaa ennen 30. kesäkuuta 2009 (30. kesäkuuta 2010 sijaan) Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän asetuksen täytäntöönpanosta.

Viite: KOM(2007) 0605, 17. lokakuuta 2007

Esittelijä: Duarte Freitas (PPE-DE, PT)

6.10. Jäsenvaltioiden vesiviljelyä koskevien tilastojen toimittaminen

Euroopan parlamentti hyväksyi tammikuussa 2008 **yhteispäätösmenettelyllä** Philippe Morillonin (ALDE, FR) laatiman mietinnön¹ **jäsenvaltioiden vesiviljelyä koskevien tilastojen toimittamisesta**. Parlamentti huomautti, että hautomoiden ja poikaslaitoksien kasvava merkitys vesiviljelylle edellyttää yksityiskohtaisia tietoja, jotta alaa voidaan seurata ja hallinnoida asianmukaisesti yhteisen kalastuspolitiikan mukaan. Tärkeimpiä tarkistuksia olivat:

- Asetuksessa olisi säädettävä jäsenvaltioille myönnettävästä enintään kolmen vuoden siirtymäajasta.
- "Vesiviljelyn", "siirtoviljelyn" ja "tuotannon" (mukaan lukien hautomoiden ja poikaslaitosten myyntiin tarjoama tuotanto) määritelmiä on mukautettava.
- Jäsenvaltioiden on käytettävä otantatutkimuksia tai muita tilastollisesti validoituja menetelmiä, jotka kattavat vähintään 90 prosenttia määrällisestä kokonaistuotannosta, poikkeuksena jäsenvaltiot, joiden kokonaisvuosituotanto on vähemmän kuin 1 000 tonnia 500 tonnin sijaan.
- Jäsenvaltioiden on yksilöitävä tuotanto lajeittain, poikkeuksena niiden lajien tuotanto, jotka eivät yksinään ylitä 500 tonnia ja joiden osuus on enintään 5 prosenttia määrällisen tuotannon painosta jäsenvaltiossa.
- Tiedot kattavat: 1) vuotuisen vesiviljelytuotannon (määrä ja yksikköarvo), 2) siirtoviljelyn vuosittaiset tulokset (määrä ja yksikköarvo), 3) hautomoiden ja poikaslaitosten vuosituotannon.
- Jäsenvaltioiden on toimitettava tiedot Eurostatille 12 kuukauden (yhdeksän kuukauden sijaan) kuluessa viitekalenterivuoden päättymisestä. Vuosi 2008 on ensimmäinen viitekalenterivuosi (vuoden 2007 sijaan).
- Komissio antaa joka kolmas vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle arviointikertomuksen tämän asetuksen mukaisesti laadituista tilastoista ja erityisesti niiden merkityksestä ja laadusta. Kertomuksessa esitetään myös tilastotietojen keräämistä ja laatimista varten perustetun järjestelmän kustannustehokkuusanalyysi ja yksilöidään parhaita käytäntöjä jäsenvaltioiden työmäärän vähentämiseksi ja tietojen käyttökelpoisuuden ja laadun parantamiseksi.

Viite: KOM(2006) 0864, 22. joulukuuta 2006

Esittelijä: Philippe Morillon (ALDE, FR)

¹ T6-0027/2008, 9. heinäkuuta 2008, EUVL L 218, 13.8.2008, s. 1, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5428882.

7. KULTTUURI, OPETUS JA KOULUTUS, TIEDOTUSVÄLINEET, KIELET, NUORISO, URHEILU JA VIESTINTÄ

7.1. Kulttuuri

Parlamentti katsoo, että Euroopan yhdentymisen olisi perustuttava kulttuuriarvoihin. Tästä syystä se on aina ollut erityisen kiinnostunut kulttuurialan yhteistyön vaalimisesta yhteisössä. Parlamentin aloitteet kulttuurialalla kattavat niinkin erilaisia aloja kuin taiteilijoiden oikeudet, kulttuuriperinnön ja kulttuurien välisen vuoropuhelun.

7.1.1. Kulttuurialan työpaikat ja kasvupotentiaali

Euroopan parlamentti pitää rajat ylittävää liikkuvuutta hyvin tärkeänä. Se korosti vuonna 2006 hyväksytyssä päätöslauselmassa, joka koskee taiteilijoiden sosiaaliturvaa, että on luotava sääntelykehys liikkuvia taiteilijoita varten verotukseen ja sosiaaliturvaan liittyvien ongelmien selvittämiseksi. Tätä edelsi kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan pyyntö, jonka se esitti politiikan osastolle ja joka koski tutkimuksen teettämistä aiheesta *Mobility of Artists and the Social Security* (taiteilijoiden liikkuvuus ja sosiaaliturva). Siinä määriteltiin esteet, joita eri maissa työskentelevät taiteilijat olivat kohdanneet ja jotka liittyivät työttömyyskorvauksiin ja eläkkeisiin¹.

Neuvosto hyväksyi Euroopan parlamentin pyynnöstä kulttuurialan työsuunnitelman, joka sisältää liikkuvia taiteilijoita koskevien sääntelyedellytyksien parantamisen tavoitteen. Parlamentti tuki tämän seurauksena taiteilijoiden liikkuvuutta koskevaa kokeiluhanketta, jonka mukaan EU:n vuosittaisesta talousarviosta myönnetään 1,5 miljoonaa euroa liikkuvia taiteilijoita koskevaan oikeudelliseen kehykseen liittyen toteutettuihin tutkimuksiin ja yhteisiin toimiin sekä parhaiden käytäntöjen vaihtoon.

Euroopan parlamentti vetosi kulttuurialan rahoituksen lisäämisen puolesta kulttuuriohjelmaa koskevassa yhteispäätösmenettelyssä. Ohjelman tarkoituksena on muun muassa edistää kulttuurialan työntekijöiden liikkuvuutta kansainvälisesti.

Hiljattain hyväksytyssä kulttuuriteollisuutta koskevassa parlamentin mietinnössä kehoitetaan asettamaan uusi kulttuuria ja luovia aloja käsittelevä työryhmä, perustamaan ohjelma, jolla tuetaan tällaisia aloja, alentamaan arvonlisäverokantaa ja korostamaan voimakkaammin koulutusta ja liikkuvuutta. Parlamentin jäsenet tekevät komissiolle ja jäsenvaltioille konkreettisia ehdotuksia myös kulttuurialan toimien innovatiivisista rahoituskeinoista.

Viite: päätös N:o 1855/2006/EY, 12. joulukuuta 2006²

Esittelijät: Claire Gibault (ALDE, FR), *Taiteilijoiden sosiaalinen asema*³; Guy Bono (PSE, FR), *Euroopan kulttuuriteollisuus*⁴.

7.1.2. Ihmisten tutustuttaminen yhteiseen eurooppalaiseen perintöön

Euroopan parlamentti aikoo edistää tietoisuutta yhteisestä eurooppalaisesta perinnöstämme. Perinnön suojelu on yksi parlamentin huolenaiheista. Sen päätöslauselmassa kulttuuria koskevasta Euroopan toimintasuunnitelmasta komissiota

¹ Susanne Capiou, Ericarts, *Mobility of Artists and Social Security*, Euroopan parlamentti, 2006.

² EUVL L 372, 27.12.2006, s. 1–11, www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5190192.

³ T6-0236/2007, 7. kesäkuuta 2007, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5398742.

⁴ T6-0123/2008, 10. huhtikuuta 2008, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5498632.

kehotetaan ehdottamaan erityisohjelmien luomista Euroopan kulttuuriperinnön suojelemiseksi. Jäsenet kehottivat myös komissiota toteuttamaan tarvittavia toimia kirjallisuuden ja taiteen alan tekijänoikeuksien kunnioittamiseksi ja suojelemiseksi erityisesti digitaaliympäristössä. Kulttuuri- ja koulutusvaliokunta oli aiemmin pyytänyt politiikan osastoa hankkimaan riippumattoman lausunnon komission ehdottamasta toimintasuunnitelmasta¹.

Eurooppalaisen perinnön suojelu oli huomion keskipisteenä myös vuonna 2005 hyväksytyssä päätöslauselmassa, joka koski elokuvaperinnön keräämistä ja säilyttämistä, sekä vuonna 2006 hyväksytyssä päätöslauselmassa, joka käsitteli paikallista kulttuuri- ja arkkitehtuuriperintöä Euroopassa.

Hyvin menestyksellinen Euroopan kulttuuripääkaupunki -aloite perustuu yhteisen eurooppalaisen perinnön edistämiseen sekä nykytaiteen ja kulttuurisen kehityksen vaalimiseen. Euroopan kulttuuripääkaupunki -aloite on ollut todellinen menestys siitä alkaen, kun se käynnistettiin vuonna 1985. Joka vuosi valittiin yksi eurooppalainen kaupunki esittelemään itseään, historiaansa, perintöään ja kulttuuriaan eri kulttuuritapahtumien välityksellä.

Laajentumisen yhteydessä uudistettiin Euroopan kulttuuripääkaupunki -aloitteen valintamenettelyä. Uusia sääntöjä luotiin, jotta uusien jäsenvaltioiden kaupungit voisivat osallistua aloitteeseen ja jotta parannettaisiin valintamenettelyä. Uudesta menettelystä antamassaan päätöslauselmassa Euroopan parlamentti vahvasti valintalautakunnan kokoonpanon ja esitti liittymässä olevia valtioita koskevia sääntöjä. Kaikki tarkistusehdotukset hyväksyttiin. Uusien sääntöjen mukaan vuodesta 2009 alkaen valitaan vuosittain kaksi pääkaupunkia: toinen vanhoista ja toinen uusista jäsenvaltioista.

Viite:

- KOM(2007) 0242, 10. toukokuuta 2007

Esittelijä:

- Vasco Graça Moura (PPE-DE, PT), *Kulttuuria koskeva Euroopan toimintasuunnitelma*²

Viite:

- KOM(2004) 0171, 16. maaliskuuta 2004

- Hegyi Gyula (PSE, HU), *Elokuvaperinnön kerääminen ja säilyttäminen*³

Viite:

- Päätös N:o 649/2005/EY, tehty 13. huhtikuuta 2005⁴

Viite:

- INI/2006/2050

Esittelijä:

Nikolaos Sifunakis (PSE, EL), *Euroopan kulttuuri- ja arkkitehtuuriperinnön suojelu paikallisella tasolla*⁵

¹ Christopher Gordon, Rod Fisher, Dragan Klaić, *Analysis of the Commission Communication a European Agenda for Culture in a Globalising World*, European Parliament, 2007.

² T6-0124/2008, 10. huhtikuuta 2008, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5532002.

³ Suositus N:o 2005/865/EY, annettu 11. joulukuuta 2007, EUVL L 323, 9.12.2005, s. 57–61, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=241852.

⁴ EUVL L 117, 4. toukokuuta 2005, s. 20–21, OEIL: <http://www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=238362>.

⁵ T6-0355/2006, 7. syyskuuta 2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5319222.

7.1.3. Kulttuurienvälinen vuoropuhelu

Entistä monimuotoisemmat yhteiskunnat ja maailmanlaajuistumisprosessi lähentävät ihmisiä, jotka eroavat toisistaan kulttuuristen taustojensa ja kantojensa perusteella. Rauhanomainen rinnakkainelo perustuu molemminpuoliseen ymmärrykseen ja erilaisten näkökulmien kunnioittamiseen. Tätä voidaan edistää avoimella ja kunnioittavalla keskustelulla. Tällainen ajatustenvaihto on kulttuurienvälisen vuoropuhelun tärkeimpiä tavoitteita.

Euroopan parlamentti on asettanut kulttuurienvälisen vuoropuhelun tukemisen yhdeksi painopistealueekseen. Siitä on tullut osa parlamentin ulkosuhteita. Euroopan kulttuurienvälisen vuoropuhelun teemavuoden 2008 yhteydessä parlamentti on lisäksi organisoinut ja isännöinyt monenlaisia tapahtumia, kuten muun muassa uskonnollisten johtajien kanssa pidettyjä korkean tason kokouksia, keskusteluja ja konferensseja, arabialaisen ja afrikkalaisen teemaviikon sekä monikulttuurisen filmifestivaalin. Parlamentti kehotti tutkimaan, miten oppilaita opetetaan EU:n opetusjärjestelmissä suhtautumaan entistä monimuotoisempaan yhteiskuntaan¹ ja islamin nykytilanteeseen Euroopassa². Viimeksi mainittu tutkimus tarjoaa vaihtoehdon tiedotusvälineissä popularisoidulle näkemykselle.

7.2. Koulutus

Yhteisön koulutusalan yhteistyön tärkeimpiä painopisteitä ovat opiskelijoiden ja opettajien rajat ylittävän liikkuvuuden edistäminen ja koulutuksen laadun parantaminen. Euroopan parlamentti laati vuosina 2004-2009 useita aloitteita näiden tavoitteiden saavuttamiseksi ja otti kantaa moniin asioihin yhteispäätösmenttelyn yhteydessä.

7.2.1. Liikkuvuuden ja eurooppalaisen yhteistyön edistäminen

Vuonna 2002 Erasmus-ohjelmalla saavutettiin "miljoonannen Erasmus-opiskelijan" tavoite. Tähän mennessä opiskelijavaihto-ohjelmaan on osallistunut yli 1,5 miljoonaa opiskelijaa. Ohjelmaan osallistuu tällä hetkellä 31 maata ja yhdeksän kymmenestä yhteisön korkeakoulusta.

Parlamentin jäsenet onnistuivat korottamaan Erasmus-stipendin kuukausierää vuonna 2006 neuvoston kanssa käytyjen neuvottelujen seurauksena. Apuraha nousi 200 euroon kuukaudessa 1. tammikuuta 2007 alkaen eli 50 euroa kuukaudessa aiempaan ohjelmaan verrattuna.

Erasmus-ohjelma on osa uutta elinikäisen oppimisen integroitua toimintaohjelmaa (2007-2013), josta parlamentti ja neuvosto sopivat vuonna 2006. Ohjelmaan sisältyy neljä alaohjelmaa, jotka koskevat kouluja, korkeakouluja, ammatillista koulutusta sekä aikuiskoulutusta. Ohjelmalla edistetään myös kieltenopetusta, verkko-opiskelua ja hankkeen tuloksien levittämistä. Ohjelman talousarvio kaudella 2007–2013 on 6,97 miljardia euroa. Toinen liikkuvuusohjelma on Erasmus Mundus, jolla edistetään korkeakouluopiskelijoiden liikkuvuutta kolmansien maiden ja Euroopan unionin välillä.

Euroopan parlamentti päättää yhteisesti opetusohjelmien sääntelystä ja talousarviosta. Se on budjettivallan käyttäjänä voinut lisätä useiden yhteisön ohjelmien talousarviota. Näistä

¹ Cristina Allemann-Ghionda, Kölnin yliopisto, *Intercultural Education in Schools*, Euroopan parlamentti, 2008.

² Felice Dassetto, Silvio Ferrari ja Brigitte Maréchal, *Islam in the European Union: What's at Stake in the Future?*, Euroopan parlamentti, 2008.

ohjelmista vastaava kulttuuri- ja koulutusvaliokunta on myös sitoutunut varmistamaan, että niiden hallinto- ja täytäntöönpanomenettelyt ovat tehokkaita ja avoimia.

Ohjelmien lisäksi liikkuvuutta edistetään muilla aloitteilla, joita ovat esimerkiksi eurooppalainen opintosuoritusten ja arvosanojen siirtojärjestelmä (ECTS), Europass, liikkuvuutta koskeva eurooppalainen laatuperuskirja ja hiljattain hyväksytty eurooppalainen tutkintojen viitekehys. Sen tavoitteena on, että jossakin EU:n jäsenvaltiossa hankittu ammattipätevyys on vertailukelpoinen koko EU:ssa, mikä saavutetaan siten, että koulutusta kuvaillessa käytetään yhteistä kieltä, liikkuvuutta näin helpottaen.

Viite:

- KOM(2007) 0395, 12. heinäkuuta 2007

Esittelijä:

- Marielle De Sarnez (ALDE, FR), *Erasmus Mundus -ohjelma*¹

Viite:

- SEC(2005) 0957, 8. heinäkuuta 2005

Esittelijä:

- Thomas Mann (PPE-DE, DE), *Eurooppalainen tutkintojen viitekehys*²

Muita viitteitä:

- Päätös N:o 1720/2006/EY, tehty 15. marraskuuta 2006³
- Päätös N:o 2241/2004/EY, tehty 15. joulukuuta 2004⁴
- Suositus N:o 2006/961/EY, annettu 18. joulukuuta 2006⁵

7.2.2. Koulutus ja kilpailukyky

Parlamentti pitää koulutusta parhaana keinona taata EU:n kilpailukyky. Jotta saavutetaan Lissabonin tavoite, jonka mukaan Euroopasta tehdään maailman kilpailukykyisin tietopohjainen talous, parlamentti kehotti vuonna 2005 hyväksytyssä päätöslauselmassa – jonka mukaan koulutus on Lissabonin sopimuksen kulmakivi – jäsenvaltioita lisäämään koulutusalan investointeja, määrittelemään johdonmukaisempia kansallisia koulutuspolitiikkoja, edistämään tieteellistä ja teknistä tutkimusta sekä kehittämään elinikäistä oppimista koskevan integroidun strategian, jolla tuetaan sosiaalista osallisuutta.

Myös Euroopan parlamentin päätöslauselma eurooppalaisten opetus- ja koulutusjärjestelmien tehokkuudesta ja tasapuolisuudesta perustuu haluun taata laadukas koulutus kaikenikäisille ihmisille. Tekstissä parlamentin jäsenet korostavat tarvetta kehittää tehokasta ja tasapuolista koulutuspolitiikkaa kaikkia opetuksen vaiheita, myös varhaisia vaiheita varten. Ennen päätöslauselmansa hyväksymistä kulttuuri- ja koulutusvaliokunta kehotti politiikan osastoa laatimaan muistion siitä, miten tehokkuus ja tasapuolisuus voidaan taata⁶.

Toisessa päätöslauselmassa, joka koskee aikuiskoulutusta, Euroopan parlamentti kehottaa jäsenvaltioita kehittämään aikuiskoulutukseen keskittyvän elinikäisen oppimisen kulttuurin, jotta edistetään tietojenhankintaa ja lisätään sen houkuttelevuutta ja mahdollisuuksia. Parlamentti on myös tukenut asetusta, jolla luodaan yhteiset puitteet koulutusta ja elinikäistä oppimista koskevien tilastojen tuottamiselle ja kehittämiselle.

¹ T6-0497/2008, 21. lokakuuta 2008, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5510232.

² T6-0368/2006, 26. syyskuuta 2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5303142.

³ EUVL L 327, 24.11.2006, s. 45–68, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5190202.

⁴ EUVL L 390, 31.12.2004, s. 6–20, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=239612.

⁵ EUVL L 394, 30.12.2006, s. 5, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5274982.

⁶ Prof. Marc Demeuse, Ariane Baye, Deloitte, *Efficiency and Equity in European Education and Training Systems*, Euroopan parlamentti, 2007.

Viite:

- KOM(2006) 048, 8. syyskuuta 2006 (tehokkuus ja tasapuolisuus)

Esittelijä:

- Guy Bono (PSE, FR), *Koulutus, Lissabonin prosessin kulmakivi*¹

Viite:

- KOM(2006) 0614, 23. lokakuuta 2006 (aikuiskoulutus)

Esittelijä:

- Doris Pack (PPE-DE, DE), *Aikuiskoulutus: oppia ikä kaikki*²

Viite:

- KOM(2006) 0481, 8. syyskuuta 2006

Esittelijä:

- Tomáš Zatloukal (PPE-DE, CZ), *Eurooppalaisten koulutusjärjestelmien tehokkuus ja tasapuolisuus*³

Viite:

- Asetus N:o 452/2008, annettu 23. huhtikuuta 2008⁴

7.3. Tiedotusvälineet

7.3.1. Eurooppalaisen television sääntöjä koskeva uudistus

Euroopan parlamentti tunnisti ensimmäisenä tarpeen nykyaikaistaa yhteisön audiovisuaalialan sääntelyä. "Televisio ilman rajoja" -direktiiviä oli nykyaikaistettava audiovisuaalialan kehityksen, erityisesti palvelujen ja tekniikan lähentymisen (televisiokanavaa voi seurata tietokoneelta Internetin välityksellä) ja ei-lineaaristen palvelujen kasvun (esimerkiksi tilattava videopalvelu tai mobiili- ja digitaalilähetystoiminta) vuoksi. Audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva uusi direktiivi kattaa nyt myös uudet mediapalvelut, kuten Internet-televisio ja tilattavat palvelut.

Kautta koko pitkällisen neuvotteluprosessin, johon parlamentti ja neuvosto osallistuivat, parlamentti oli tärkeässä asemassa

- lisättäessä tai ainakin ylläpidettäessä mainontaa koskevia laadullisia ja määrällisiä rajoituksia (esim. mainonnan keston yläraja on edelleen 12 minuuttia tunnissa) ja tunnustettaessa oikeudellisesti tuotesijoittelu, jonka yhteyteen liitetään suojatoimia (tuotesijoittelu on esimerkiksi kielletty lastenohjelmien aikana),
- edistettäessä vammaisten audiovisuaalisen median täysiä käyttömahdollisuuksia,
- parannettaessa tosiasiallisesti alaikäisten suojelua kehittämällä käytäntösääntöjä (esim. "epäterveellisen ruoan" mainostamisesta lastenohjelmissa) tai epäämällä heiltä pääsyn tilattavien audiovisuaalisten mediapalvelujen aikuisille tarkoitettuun sisältöön.

Parlamentin jäsenet olivat jo kehottaneet toteuttamaan toimia lasten suojelemiseksi Internetin vahingolliselta sisällöltä vuonna 2006 hyväksytyssä mietinnössä, joka koskee alaikäisten ja ihmisarvon suojelua ja oikeutta vastineeseen.

¹ T6-0384/2005, 18. tammikuuta 2005, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5221062.

² T6-0013/2008, 16. tammikuuta 2008, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5484642.

³ T6-0417/2007, 27. syyskuuta 2007, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5484632.

⁴ EUVL L 145, 4.6.2008, s. 227, OEIL: <http://www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5295862>.

Viitteet:

- direktiivi 2007/65/EY, annettu 11. joulukuuta 2007¹
- suositus 2006/952/EY, annettu 20. joulukuuta 2006².

7.3.2. Eurooppalaisten tiedotusvälineiden monimuotoisuuden säilyttäminen

Euroopan parlamentti katsoo, että moniarvoinen mediajärjestelmä on demokraattisen yhteisön olennainen edellytys. Tiedotusvälineiden moniarvoisuutta koskevassa päätöslauselmassa, joka hyväksyttiin syyskuussa 2008, jäsenet vaativat komissiota ja jäsenvaltioita säilyttämään tiedotusvälineiden moniarvoisuuden ja varmistamaan, että kaikki EU:n kansalaiset voivat seurata vapaita ja moniarvoisia tiedotusvälineitä kaikissa jäsenvaltioissa, ja vaativat komissiota ja jäsenvaltioita suosittelemaan tarvittaessa parannuksia.

Samassa hengessä parlamentti kehotti myöskin syyskuussa 2008 hyväksytyssä mietinnössä tunnustamaan laajemmin "kansalaismedian", toisin sanoen voittoa tavoittelemattomat tiedotusvälineet, joiden toiminnasta vastaavat ensisijaisesti vapaaehtoistyöntekijät. Paikallisyhteisöt hallinnoivat yleensä tällaisia tiedotusvälineitä, joilla voitaisiin myös lisätä EU:n toiminnan tunnettua. Parlamentin jäsenet olivat aiemmin kehottaneet politiikan osastoa teettämään tutkimuksen tilanteesta, joka vallitsee tällä EU:n erityisellä media-alalla³.

Viite:

- SEC(2007) 0032, 16. tammikuuta 2007

Esittelijä:

- Marianne Mikko (PSE, ET), *Tiedotusvälineiden keskittyminen ja moniarvoisuus EU:ssa*⁴

Viite:

- INI/2008/2011

Esittelijä:

- Karin Resetarits (ALDE, AT), *Kansalaismedia Euroopassa*⁵

7.3.3. Eurooppalaisen elokuvan vaaliminen

Euroopan parlamentti ja neuvosto pääsivät vuonna 2006 sopimukseen Media 2007 -ohjelmasta. Ohjelmalla helpotetaan rahoituksen saatavuutta elokuvantekijöille ja edistetään eurooppalaisten audiovisuaalisten teosten levittämistä kaikkialle maailmaan. Sen kautta Euroopan elokuvateollisuutta tuetaan 755 miljoonalla eurolla vuosina 2007-2013.

Media-ohjelman mahtava menestys oli silmännähtävää tänä vuonna järjestetyillä Cannesin elokuvafestivaaleilla. Neljä EU:n Media-ohjelmasta rahoitettua elokuvaa kuului niiden elokuvien joukkoon, joille myönnettiin kunnianosoituksia palkintojenjakotilaisuudessa: *Luokka - Entre Les Murs* (Laurent Cantet, Kultainen palmu -palkinto), *Gomorra* (Matteo Garrone, Grand Prix -palkinto), *Le silence de Lorna* (Luc ja Jean-Pierre Dardenne, palkinto parhaasta käsikirjoituksesta) ja *Tulpan* (Sergey Dvortsevov, *Un Certain Regard* -palkinto). Neljä elokuvaa kuuluivat yhteensä 14:n Media-rahoitusta saaneen elokuvan joukkoon, jotka valittiin osallistumaan festivaaleille. Media-rahoitusta saaneet elokuvat menestyivät jo jaettaessa tämän vuoden Oscar-palkintoja: kultaiset patsaat myönnettiin *Väärentäjä - The*

¹ EUVL L 332, 18.12.2007, s. 27, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5301252.

² EUVL L 378, 27.12.2006, s. 72, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=243292.

³ Kern European Affairs (KEA), *The State of Community Media in the European Union*, Euroopan parlamentti, 2007.

⁴ T6-0459/2008, 25. syyskuuta 2008, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5564652.

⁵ T6-0456/2008, 25. syyskuuta 2008, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5581672.

Counterfeiters - (Stefan Ruzowitzky) ja *Pariisin varpunen - La vie en Rose* (Olivier Dahan) - elokuville.

Laajentaakseen Media-ohjelman menestystä Euroopan unionin ulkopuolelle parlamentti tuki valmistelevia toimia uutta Media Mundus -ohjelmaa silmällä pitäen ja myönsi EU:n vuosittaisesta talousarviosta kaksi miljoonaa euroa, jotta edistetään EU:n elokuvateollisuuden ja sen maailman eri maissa sijaitsevien kumppaneiden välistä yhteistyötä.

Euroopan parlamentti perusti vuonna 2007 Lux-elokuvapalkinnon. Palkinto myönnetään vuosittain elokuvalle, jossa käsitellään ajankohtaisia yhteiskunnallisia kysymyksiä tai korostetaan eurooppalaista kulttuuria. Palkintona on 23 kaikille yhteisön kielille tekstitettyä kopiota voittaneesta elokuvasta sekä yksi versio heikkokuuloisille, ja palkinnon tavoitteena on täten edistää eurooppalaisten elokuvien levittämistä. Ensimmäinen palkinnonsaaja oli saksalais-turkkilainen ohjaaja Fatih Akin, joka voitti palkinnon elokuvallaan "Taivaan reunalla" (*Auf der anderen Seite*). Vuonna 2008 jäsenet myönsivät palkinnon Dardennen veljeksien elokuvalle *Le silence de Lorna*.

Viite:

- Päätös N:o 1718/2006/EY, tehty 15. marraskuuta 2006¹

7.4. Kielet

7.4.1. Monikielisyyden ja kielellisen monimuotoisuuden vaaliminen

Kuten vuonna 2006 hyväksytyssä päätöslauselmassa todetaan, parlamentti tukee täysin EU:n monikielisyyden puitestrategian päätavoitteita. Niihin kuuluvat vieraiden kielten opiskelun kannustaminen ja kielellisen monimuotoisuuden edistäminen, monikielisen talouden edistäminen ja se, että kansalaisten saataville asetetaan EU:ta koskevaa tietoa heidän omilla kielillään.

Parlamentin mielestä on olennaisen tärkeää, että kaikilla kansalaisilla on äidinkielen lisäksi käytännön kielitaito vähintään kahdessa vieraassa kielessä. Tästä syystä se ilmaisi vuonna 2005 hyväksytyssä päätöslauselmassa pitävänsä myönteisenä eurooppalaisen kielitaitoindikaattorin käyttöönottamista kielitaidon arvioimiseen. Vuonna 2006 hyväksytyssä valiokunta-aloitteisessa mietinnössä, joka koskee koulutusohjelmien eurooppalaista ulottuvuutta, korostettiin edelleen, että jäsenvaltioiden olisi järjestettävä opetussuunnitelmansa niin, että vähintään kahden vieraan kielen opetus aloitetaan hyvin varhaisessa vaiheessa. Vuonna 2008 kulttuuri- ja koulutusvaliokunta kehotti politiikan osastoa teettämään tutkimuksen, jossa arvioidaan tuloksia, joita on saatu EU:n monikielisyyttä koskevasta toimintasuunnitelmasta ja Euroopan neuvoston toimista, joilla suojellaan vähemmistökieliä ja alueellisia kieliä, (*EU's Multilingualism Action Plan and the Council of Europe's efforts to protect minority and regional languages*)².

Viite:

- KOM(2005) 0596, 22. marraskuuta 2005

¹ EUVL L 327, 24.11.2006, s. 12, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5189552.

² Joe Cullen, Clare Cullen, Véronique Maes, Gigliola Paviotti, Menon Network EEIG, [Multilingualism: between Policy Objectives and Implementation](#), Euroopan parlamentti, 2008.

Esittelijä:

- Bernat Joan I Marí (ALDE, ES), monikielisyttä koskeva päätöslauselma¹

Viite:

- KOM(2005) 0356, 1. elokuuta 2005

Esittelijä:

- Manolis Mavrommatis (PPE-DE, EL), *Kielitaitoindikaattori*²

Viite:

- INI/2006/2041

Esittelijä:

- Christopher Beazley (PPE-DE, UK), *Aloitteet, joilla pyritään täydentämään koulutusohjelmia*¹

7.4.2. Euroopan parlamentti ilmentää monikielisyttä

Euroopan parlamentti katsoo, että koska yhteisön toimielimissä käytetään eri kieliä, joita sen kansalaiset puhuvat, toimielimet ovat ratkaisevassa asemassa varmistettaessa avoimuus, legitimitetti ja tehokkuus. Jokaisella EU:n kansalaisella on oikeus esittää Euroopan parlamentille pyyntöjä tai vetoamuksia kotimaansa virallisella kielellä ja saada vastaus kyseisellä kielellä. Lisäksi jokaisella Euroopan parlamentin jäsenellä on oikeus puhua ja kuunnella valitsemaansa virallista kieltä.

Yhteisön laajennuttua vuosina 2004 ja 2007 EU:n toimielimien virallisten kielten määrä yli kaksinkertaistui; niitä on nyt 23. Tulkkaus- ja käännösyksikköjen hallintaan ja organisaatioon kohdistui tällöin valtava haaste. Pyrkinessään vaalimaan kaikkien virallisten kielten käyttöä parlamentin käytännön menettelyjen yhteydessä Euroopan parlamentti ilmentää EU:n kielellistä monimuotoisuutta. Parlamentti on sitoutunut monikielisyteen tavalla, joka on ainutlaatuinen koko maailmassa.

7.5. Nuoriso

Euroopan parlamentti on aina tukenut jäsenvaltioiden välistä tiivistä yhteistyötä nuorisosalalla. Parlamentti näytti esimerkiksi mallia perustamalla Nuorten eurooppalainen vapaaehtoistyö -toimintaohjelman ja edistämällä nuorten välisiä vaihto-ohjelmia. Vuosina 2004-2009 toteutettiin useita toimia nuorten eurooppalaisten tukemiseksi.

7.5.1. Euroopan parlamentti tukee aktiivisia nuoria

Jäsenet sopivat neuvoston kanssa uudesta Youth in Action -nuorisotoimintaohjelmasta vuosiksi 2007-2013. Neuvotteluprosessin aikana parlamentti kehotti korottamaan merkittävästi myönnettyjä määrärahoja ja yksinkertaistamaan pääsyä näihin toimiin. Parlamentti korosti myös, että on helpotettava ohjelmaan pääsyä ja että vammaiset nuoret on otettava yhtäläisesti huomioon syrjinnän välttämiseksi. Parlamentin onnistui myös sisällyttää menestyksellinen Euroopan nuorisoviikko, joka järjestetään vuonna 2008 neljättä kertaa, ohjelmasta rahoitettuihin toimiin. Youth in Action -ohjelmalla edistetään nuorten aktiivista kansalaisuutta ja erityisesti heidän Euroopan kansalaisuuttaan sekä kehitetään yhteisvastuullisuutta, suvaitsevuuutta ja keskinäistä ymmärtämystä eri maista kotoisin ja eri alkuperää olevien nuorten keskuudessa.

¹ T6-0488/2006, 15. marraskuuta 2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5329122.

² T6-0184/2006, 27. huhtikuuta 2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5288422.

Charlemagne-palkinnon organisoijat ja Euroopan parlamentti perustivat huhtikuussa 2008 yhteisesti uuden European Charlemagne Youth -palkinnon, joka on tunnustus nuorten panokselle Euroopan yhdentymiseen. Palkinnolla rahoitetaan 2 000–5 000 euron summalla olemassa olevia hankkeita, joilla tuetaan yhteisen näkemyksen muodostumista eurooppalaisesta identiteetistä ja yhteistyöstä. Ensimmäinen Charlemagne-palkinto luovutettiin unkarilaiselle "Students without Boundaries" (opiskelijat ilman rajoja) -nuorisohankkeelle Aachenissa illalla 29. huhtikuuta. Yli sata Romaniasta, Slovakiasta, Unkarista, Ukrainasta ja muista maista kotoisin olevaa opiskelijaa kokoontuu vuosittain johtajuutta käsitteleviin työryhmiin tarkastelemaan Eurooppaa koskevia kysymyksiä. Yhdistynyt kuningaskunta voitti toisen ja Kreikka kolmannen palkinnon.

Viite:

- Päätös N:o 1717/2006/EY, tehty 15. marraskuuta 2006²

7.6. Urheilu

7.6.1. Kohti EU:n urheilupolitiikkaa: parlamentin jäsenet huolestuneita televisiointioikeuksista, pelaajien valmentamisesta, dopingista ja rasismista

Euroopan parlamentti ehdotti muun muassa dopingsääntöjen tiukentamista, nuorten pelaajien valmentamisen edistämistä koskevien UEFA:n ehdotuksien tukemista ja arpajaistuottojen tasapuolista jakamista päätöslauselmassa, joka koskee komission urheilua käsittelevää valkoista kirjaa ja sen toimintasuunnitelmaa; se hyväksyttiin laajalla enemmistöllä toukokuussa 2008. Mietinnössä kehoitetaan komissiota esittämään selvempiä suuntaviivoja EU:n lainsäädännön sovellettavuudesta urheiluun. Parlamentti on myös esittänyt huolenaiheensa rahapelimarkkinoiden mahdollisesta vapauttamisesta sääntelystä. Parlamentin jäsenet olivat jo todenneet vuonna 2007 hyväksytyssä ammattilaisjalkapalloa koskevassa mietinnössä, että EU:n ammattilaisjalkapalloa on säänneltävä paremmin monilla aloilla – kerhojen varainhoidosta nuorten kykyjen värväämiseen – ja kehottaneet Euroopan komissiota esittämään ratkaisuja.

Euroopan parlamentti on myös tietoinen urheilun yhteiskunnallisesta ja kasvatuksellisesta tehtävästä. Parlamentin jäsenet äänestivät vuonna 2007 urheilun asemaa koulutuksessa koskevan päätöslauselman puolesta. He totesivat, että liikunnanopetuksen olisi oltava pakollista koulussa ja lukujärjestyksessä olisi oltava vähintään kolme liikuntatuntia viikossa, jotta ehkäistäisiin liikalihavuutta ja kannustetaan terveellisiä elämäntapoja. Parlamentti valmisteli maaperää mietinnölleen esittämällä tutkimuksen teettämistä; siinä määritellään tärkeimmät suuntaukset, jotka liittyvät liikunnanopetuksen asemaan jäsenvaltioissa (*The role of physical education in the Member States*)³.

Vuonna 2006 jäsenet hyväksyivät myös kirjallisen kannanoton, jossa tuomittiin jyrkästi rasismin kaikki muodot jalkapallo-otteluissa. Parlamentti kehotti UEFAa varmistamaan, että erotuomareilla on mahdollisuus lopettaa tai keskeyttää ottelut vakavien rasististen solvausten tapauksessa selkeiden ja tiukkojen suuntaviivojen mukaisesti.

¹ T6-0361/2006, 26. syyskuuta 2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5313042.

² EUVL L 327, 24.11.2006, s. 30–44, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5190212.

³ Professori Ken Hardman, University of Worcester, *Current Situation and Prospects for Physical Education in the European Union*, Euroopan parlamentti, 2007.

Parlamentti on myös tukenut aktiivisesti urheilualaa koskevan valmistelevan toimen sisällyttämistä vuoden 2009 talousarvioon. Tavoitteena on valmistella urheilualaan liittyviä EU:n tulevia toimia valkoisessa kirjassa esitettyihin painopistealueisiin perustuen.

Viite:

- KOM(2007) 0391, 11. heinäkuuta 2007

Esittelijä:

- Manolis Mavrommatis (PPE-DE, EL), päätöslauselma *urheilua koskevasta valkoisesta kirjasta*¹

Viite:

- KOM(2005) 0680, 22. joulukuuta 2005

Esittelijä:

- Pál Schmitt (PPE-DE, HU), *Urheilun asema koulutuksessa*²

Viite:

- INI/2006/2130

Esittelijä:

- Ivo Belet (PPE-DE, BE), *Ammattilaisjalkapalloilun tulevaisuus Euroopassa*³

Viite:

- kirjallinen kannanotto jalkapalloilun yhteydessä esiintyvän rasmin poistamisesta⁴

7.7. Yhteisö ja sen kansalaiset

7.7.1. Kansalaisille suunnattu EU-viestintä ja aktiivisen kansalaisuuden edistäminen

Euroopan parlamentti, joka edustaa Euroopan kansalaisten etuja, pitää hyvin tärkeänä, että Euroopan unioni tiedottaa toiminnastaan kansalaisilleen. Parlamentti on EU:n viestintästrategiaa koskevissa päätöslauselemissaan toistuvasti tehnyt yksityiskohtaisia ehdotuksia EU:n ja sen kansalaisten välisen suhteen parantamiseksi ja tarkastellut kriittisesti komission aloitteita. Euroopan parlamentti suosittelee muun muassa kaikkien EU:n toimielimien yhteisen viestintästrategian kehittämistä, viestintämenetelmien tarkistamista, EU-viestinnän hajauttamista kansalliselle, alueelliselle tai paikalliselle tasolle sekä kansallisten, alueellisten ja paikallisten tiedotusvälineiden tiiviimpää osallistumista ja rajat ylittävää yhteistyötä.

Parlamentti ja neuvosto pääsivät vuonna 2006 sopimukseen Kansalaisten Eurooppa - ohjelmasta. Ohjelmalla pyritään edistämään kansalaisten ja eri maiden kansalaisjärjestöjen välistä yhteistyötä. Ohjelmasta rahoitetaan tunnettuja aloitteita, kuten ystävyyskaupunkitoimintaa.

Viitteet:

- KOM(2006) 0035, 1. helmikuuta 2006 ja KOM(2004) 0196, 20. huhtikuuta 2004

¹ T6-0198/2008, 8. toukokuuta 2008, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5565022.

² T6-0503/2007, 13. marraskuuta 2007, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5478932.

³ T6-0100/2007, 29. maaliskuuta 2007, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5353822.

⁴ T6-0080/2006, 14. maaliskuuta 2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5323832.

Esittelijä:

- Luis Herrero-Tejedor (PPE-DE, ES), *Eurooppalainen viestintäpolitiikka ja mietintö Euroopan unionin tiedotus- ja viestintästrategian toteuttaminen*¹

Viite:

- Päätös N:o 1903/2006/EY, tehty 12. joulukuuta 2006²

¹ T6-0500/2006, 16. marraskuuta 2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5329222;
T6-0183/2005, 12. toukokuuta 2005, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5214472.

² EUVL L 378, 27.12.2006, s. 32, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5243942.

SISÄASIOIDEN PÄÄOSASTO

OSASTO **B** RAKENNE- JA KOHEESIOPOLITIikka

Tehtävä

Osastot ovat tutkimusyksiköjä, jotka antavat erityisneuvontaa valiokunnille, parlamenttien välisille valtuuskunnille ja muille parlamentaarisille elimille.

Politiikan alat

- Maatalous ja maaseudun kehittäminen
- Koulutus ja kulttuuri
- Kalastus
- Aluekehitys
- Liikenne ja matkailu

Asiakirjat

Saatavilla Euroopan parlamentin verkkosivustolla: <http://www.europarl.europa.eu/studies>

KUVA: iStock International Inc., Photodisk, Phovoir

